77STE JAARGANG No. 10456 ZATERDAG 25 JUNI 1960

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao Kantoor: Conscientiesteeg: 27-29 ● Hoofdredacteur F. Verhorst, tel. 23138 ● Telefoon, Redac. 23858 Advertentie: 23550 Abonnementen en Bezorging: 24399

Ernst

Wanneer men kennis neemt van de plannen, die er leven ten opzichte van een noodzakelijke verregaande uitbouw van de toeristenindustrie voor Curaçao dan ontkomt men niet aan een gevoel van behagen omtrent de ernst en de voortvarendheid, waarmee deze zaak in vele kringen onzer samenleving wordt aangepakt.

Omtrent de ernst dus vooral. Niet langzaam maar zeker, doch snel en zeker krijgt het bewustzijn gestalte, dat men niet langer lichtvoetig kan heenstappen over feiten, die erop wijzen, dat niet alleen de zakenman, die wel een stootje heet te kunnen verdragen, doch ook de gewone brave burger zich zorgen hebben te maken over hun toekomst en die van hun kinderen.

Ieder jaar vijfduizend kinderen, zo wijzen de statistieken uit. En de olieindustrie kan niet toveren. Ze kan niet ieder jaar de werkgelegenheid zonder meer maar uitbreiden. Integendeel, de streamlining van het bedrijf brengt met zich mee, dat de werkgelegenheid eerder geringer zal worden. Het aantal werknemers, dat helaas reeds moest worden ontslagen, kan daarover mee praten.

Er kan een andere werkgever worden gevonden. De toerist. Hij is geen gemakkelijke baas. Hij is klant, hij is koning. Hij zal op een aparte wijze moeten worden bejegend, niet alleen in de wijze waarop hotels en recreatieoorden worden ingericht, maar vooral in de manier, waarop hij als vakantie houdende mens door onze mensen zal worden beschouwd en benaderd. Zaken als vakmanschap, deskundigheid, service en charme komen evident aan de orde. Deugden als eerlijkheid, vriendelijkheid en openheid zullen waar nodig moeten worden aangekweekt, doch in het algemeen moeten worden aangezet en ontwikkeld. Daar is de persoonlijke belangstelling van ons volk, van hoog tot laag, voor nodig. Daar zijn, van overheidswege of vanuit particulier initiatief. desgewenst middelen en mogelijkheden tot opleiding een gebiedende eis.

Wij wagen het, optimistisch gestemd te zijn. Er is de ernst om de zaken degelijk aan te pakken en er is de behoefte geen dag langer te wachten dan noodzakelijk is. Het tienjarenplan op papier en het perspectief der realisering in de geest en het enthousiasme van velen wijzen in een goede richting.

Het eilandgebied Curaçao heeft behalve het tienjarenplan toerisme nog vele andere plannen in petto. Voor de kinderen van nu zullen straks woningen moeten zijn. De trechter waarbinnen toch nog steeds de welvaart der olie binnenkomt. zal moeten worden vergroot. Havenplannen te over dus. En zo zijn er meer zaken, die op korte termijn om realisering vragen.

Het is bij een beschouwing van dit alles des te triester te moeten concluderen, dat intussen de oplossing van de bestuurscrisis op Curaçao weer — voor de zoveelste maal — op een dood spoor gelopen blijkt te zijn. Partijen schijnen elkaar niet te kunnen vinden. Juist tegen de achtergrond van de noodzakelijke plannen gaat dit getob bij het zoeken naar een oplossing der crisis irriterend werken. Men zou wanneer welhaast iedereen inziet, dat er gewerkt en gebouwd moet worden, verwachten. dat juist bij de heren, die er de kracht en de leiding aan moeten geven. dit bewustzijn het sterkst zou leven. Het tegendeel lijkt evenwel waar te zijn. De ernst der bezorgdheid enerzijds en de wil tot verbetering der bestaanszekerheid anderzijds. schijnen de politiekelingen siberisch koud te laten, getuige de veronderstelling, die men wat ons betreft gerust zekerheid mag noemen. dat men niet over de kleinheid van partijbelangetjes en persoonlijke sympatie'tjes en antipatie'tjes vermag heen te zien, laat staan vermag heen te geraken.

Totdat het voor de desbetreffende lieden, te laat is om er spijt van te hebben. zo ze zulks zouden kunnen opbrengen.

Het volk zou hun onverantwoordelijk spelletje wel eens beu kunnen worden — en terecht. De toerist is immers de laatste. die zich aan politiek iets gelegen laat liggen. of het zou moeten zijn. dat hij die politiek de rug toekeert. Hij verwacht op de Antillen immers rust en charme...

Loemoemba's regering

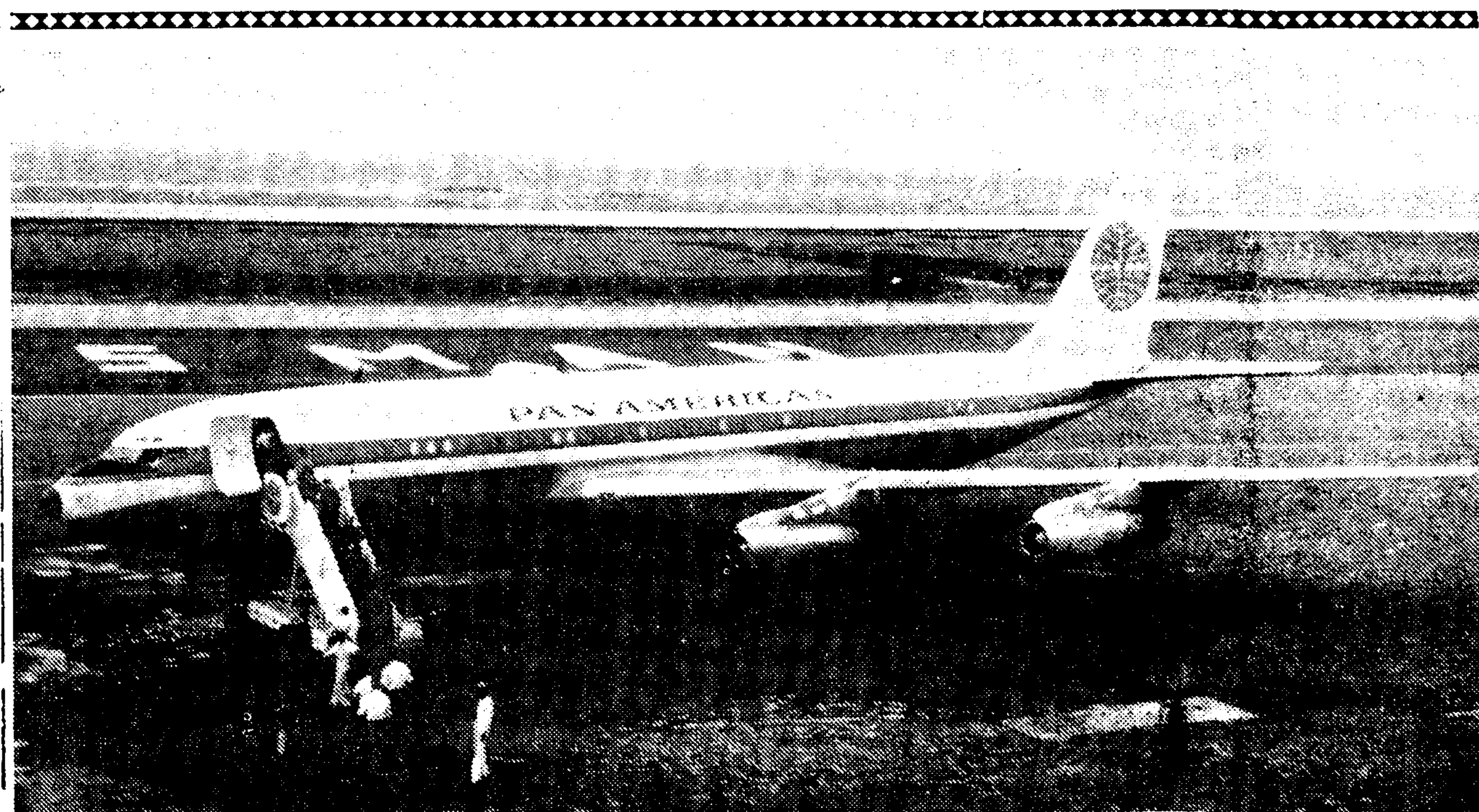
De Kongolese senaat heeft met 60 tegen acht stemmen en twaalf onthoudingen instemming betuigd met de door Loemoemba gevormde eerste Kongolese regering.

In de stijl

In noord-Soedan zijn 15 mensen om het leven gekomen, doordat een vrachtauto met 22 passagiers in de Nijl reed.

Gezaghebber Gorsira:

Tienjarenplan Toerisme plan van de gemeenschap

Gistermiddag even voor half drie daalde een majestueuze vogel op de dr Plesman Luchthaven. Het was een Boeing 707, een jet-machine van de P.A.A. In verband met de toestand in Venezuela moest het toestel een technische „stop" op Curaçao maken. Daar Hato (nog) niet is ingericht voor dergelijke machines en geen elektrische startmachine heeft, moest een van de motoren van de jet konstant blijven draaien, om zodoende bij het vertrek de andere motoren aan te slaan. De publieke belangstelling was tamelijk groot.

Vliegtuig met 53 personen verongelukt

Een toestel van de Braziliaanse luchtvaartmaatschappij „Real Aerovias", met 53 personen aan boord, van wie 48 passagiers, wordt sinds vrijdagavond vermist. Het was van Bello Horizonte op weg naar Rio de Janeiro.

In de baai van Rio zijn wrakstukken waargenomen. Een helikopter is opgestegen om een onderzoek in te stellen.

Josephine eist schadevergoeding

Josephine Baker heeft een eis tot schadevergoeding ingesteld tegen William Taub, impressario in New York, die haar en haar zaakwaarnemer Papich ervan had beschuldigd goederen die aan hem, Taub, zouden toebehoren, In Canada te hebben binnengebracht.

De zangeres wil 750.000 gulden schadevergoeding, onder verdeeld als volgt: 375.000 gulden voor benadeling van haar naam in Frankrijk, 281.250 gulden voor schade aan haar reputatie in Canada en de Verenigde Staten en 93.750 gulden vergoeding voor ongerechtvaardigde arrestatie en „ter bestrijding van kosten om mijn naam te zuiveren".

Atoomgeleerde omgekomen

Tijdens een proefvlucht met een Amerikaans demonstratievliegtuig boven de heuvels aan de voet van het Himalaya-gebergte zijn vier personen om het leven gekomen. Tot de slachtoffers behoorden dr. P. K. Ghosh, een van Indias grootste geleerden op atoomgebied, en zijn echtgenote. Dr. Ghosh was directeur van de Inische dienst van mineralen voor kernsplitsing.

Kasavoeboe staatshoofd

Joseph Kasavoeboe, leider der Abako, is door het Kongolese parlement tot staatshoofd gekozen.

NA DE AANSLAG

Toestand in Venezuela is rustig

Niemand mag land in of uit

Het Franse persbureau A.F.P. meldt uit Caracas, dat in geheel Venezuela de toestand volslagen rustig is na de aanslag op het leven van president Betancourt. De aanslag werd gepleegd door middel van een bom, die bij de auto van de president ontplofte, toen hij op weg was naar een militaire parade ter gelegenheid van de „Dag der Venezolaanse strijdkrachten".

De studentenorganisaties en de vakbeweging wekten de bevolking terstond na de aanslag op om paraat te zijn om het hoofd te bieden aan elke eventuele aantasting van het constitutionele bewind.

De strijdkrachten zijn geconsigneerd. Van officiele zijde kon men niet zeggen, of de aanslag op Betancourt in verband staat met enigerlei militair of burgerlijk plan om de regering omver te werpen.

De aanslag op Betancourt is een daad zonder precedent in de politieke geschiedenis van Venezuela en heeft allerwegen grote verontwaardiging gewekt". President Osvaldo Dorticos van Cuba heeft zich telefonisch in verbinding gesteld met de Venezolaanse minister van buitenlandse zaken, Arcaya. om naar de gezondheidstoestand van Betancourt te informeren. De toestand van de minister van defensie, Josue Lopez Henrique, en zijn vrouw. die bij de aanslag ernstig werden gewond, is bevredigend.

In een medisch bulletin, wordt meegedeeld, dat president Betancourt door de aanslag op zijn leven aan hoofd en handen brandwonden van de eerste graad heeft opgelopen. De verwondingen zijn niet van ernstige aard en de algemene toestand van de president is bevredigend.

Rafael Caldera, de leider van de christen-sociale partij Copei, Jovito Villalba, de leider van de democratische republikeinse unie, en Raul Leoni, algemeen secretaris van de democratische actie en voorzitter van de Venezolaanse senaat, hebben via de radio de aanslag op het leven van president Betancourt veroordeeld en het Venezolaanse volk opgewekt paraat te zijn om de constitutionele regeringsvorm van de republiek te verdedigen.

President Betancourt is in het universiteitsziekenhuis te Caracas opgenomen.

De chauffeur van de auto van Betancourt is aan zijn verwondeningen overleden, hetgeen het aantal doden tengevolge van de aanslag op drie heeft gebracht.

Reuter haalt een bericht aan van een radiostation te New York dat de aanslag toeschrijft aan aanhangers van de afgezette president Perez Jimenez.

De Venezolaanse regering heeft een decreet uitgevaardigd tot beperking of opheffing van zekere constitutionele waarborgen teneinde onlusten te voorkomen. Krachtens het decreet is het een ieder verboden Venezuela te verlaten of binnen te komen. Ook openbare bijeenkomsten zijn voorlopig verboden.

Volgens jongste berichten heeft Betancourt vannacht het ziekenhuis al weer verlaten, ondanks het feit dat de artsen hem tien dagen rust hadden voorgeschreven.

Wij berichtten gisteren dat de telegrafische verbindingen met Venezuela zouden zijn verbroken. Dit blijkt, naar wij later vernamen evenwel niet het geval te zijn.

J.A.O. Bikker

Gisteravond is de heer J.A.O. Bikker voorzitter van de staten der Nederlandse Antillen met het KLM-toestel uit New York op de Dr. Albert Plesman luchthaven teruggekeerd.

Zoals bekend leidde de heer Bikker de Antilliaanse statendelegatie die een bezoek aan Nederland bracht.

Ter begroeting waren o.a. op het vliegveld aanwezig adjudant luitenant ter zee Slot, namens de WND. gouverneur, de heer S.G.M. Rozendal, WND. hoofd van de regeringsvoorlichtingsdienst namens de minister president en de heer L.M. Maduro, WND. Griffier van de staten.

Ik zou er vooral de nadruk op willen leggen, dat het hier niet gaat om een typisch overheidsplan, een zaak. die door ambtenaren zou moeten worden aangepakt en uitgewerkt. Het is veeleer een gemeenschapsplan. Sterker gezegd: het moet een gemeenschapsplan zijn. Wanneer onze bevolking, van de simpelste man tot de aanzienlijk hoger in aanzien gestegen figuur, zulks niet alleen niet inziet, maar er bovendien niet met man en macht zelf aan meebouwt - niet straks maar nu meteen - krijgt het plan niet de allure die het behoeft, de allure namelijk van door heel het volk te worden gedragen".

Dit was de noodzakelijk te verwachten houding, die gezaghebber Gorsira tekende ten opzichte van het tienjarenplan Toerisme voor Curaçao, dat hij gisteren op het bestuurskantoor pers en radio voorlegde. Hij merkte op, dat hij op zijn beurt nog niet weer eens behoefde te schilderen dat het met de economische situatie van Curaçao bepaald niet rooskleurig is gesteld, althans niet zo zonnig, dat men zich voor nu en later tevreden zou kunnen stellen met wat de olie is en doet. Overigens is de aanpak van het toerisme een zaak geworden, die geen uitstel toelaat. Willen we ons aandeel behouden en vergroten van het opkomend toerisme in het Caraibisch bekken - aldus de gezaghebber - dan zullen we op dit ogenblik deze kwestie met ernst en voortvarendheid moeten aanpakken. De daartoe strekkende plannen moeten tot in de puntjes zijn uitgewerkt, ook al omdat wij, wanneer we straks bij Nederland om financiele hulp zullen aankloppen, beslagen ten ijs dienen te verschijnen.

Enkele dagen geleden zijn de grote lijnen der plannen in ons blad reeds uiteengezet. Het gaat dus om een tienjarenplan, dat thans aan de vooravond staat van de uitwerking van de tweede fase, de gedetailleerde uitwerking van het rapport dat door dr. ir. P. C. Henriquez met grote deskundigheid en voortvarendheid is samengesteld. Met deze tweede fase is een bedrag gemoeid van naar schatting 150 tot 200.000 gulden. Uit kringen van handel, nijverheid

GEZAGHEBBER GORSIRA

en bankwezen is reeds een bedrag van f. 65.000 beschikbaar gesteld. De gezaghebber heeft de eilandsraad een bedrag gevraagd van f. 100.000. Er is alle reden te verwachten, dat dit bedrag zal worden goedgekeurd. De gezaghebber deelde nog mee, dat hij vanuit de gemeenschap van Curaçao niet alleen instemming, maar ook daad-

(Vervolg op pag. 7)

„Potje" dammen?

De engelse modeontwerper Oliver Niblett vervaardigde van zwart en wit fluweel deze pothoed, die als enige versiering een zwarte roos kreeg. De bijbehorende tas is eveneens in zwart en witte blokken uitgevoerd.

Tien-jarenplan Toerisme

Dezer dagen is voor publikatie vrijgekomen het uitvoerig rapport, dat dr ir P. C. Henriquez heeft gewijd aan het tienjarenplan Toerisme voor Curaçao. In dat rapport gaat hij, hoofdstuk voor hoofdstuk, in grote lijnen in op alle aspecten van de mogelijkheden, die Curaçao in het kader van het Toerisme biedt. Het rapport munt uit door evenwichtigheid in de beoordeling van de materie. Niet alleen heeft de samensteller het perspectief getekend, maar vooral ook heeft hij ook gewezen op verbeteringen van bestaande toestanden. De gezonde kritiek, die in dit rapport wordt gehoord, wijst op de realiteitszin, waarmee de heer Henriquez alvast begonnen is, het tienjarenplan in ruwe tekeningen te schetsen. Op korte termijn zal nu worden begonnen met een in details door deskundigen uitgewerkte planning. Dat handel en nijverheid bij de uitwerking een stevig woordje zullen kunnen meepraten, stemt tot vertrouwen in de realisering van deel twee der plannen.

Het rapport van dr ir P. C. Henriquez dient onder de aandacht van allen te worden gebracht. Wanneer van de gehele gemeenschap wordt verwacht. dat zij warm zal lopen voor de plannen, moeten deze tenminste worden gekend. Met ingang van vandaag wordt in ons blad begonnen met de publikatie van het rapport Henriquez. Wij hopen in de gelegenheid te zijn het in vaste regelmaat af te drukken. zodat de lezer het totaal verband niet wordt onthouden.

Verzet tegen Fidel Castro

In Mexico is door verschillende Cubaanse organisaties het democratisch nationale front opgericht om tegen Fidel Castro te strijden. Deze organisaties zijn o.a. de christen democratische beweging en de beweging voor het revolutionair herstel.

Spreek ik met de Amigoe?

In een aantrekkelijk boekje, uitgegeven bij gelegenheid van het patroonsfeest van Westpunt, Sint Petrus, vertelt de pastoor, pater Th. Wolters, het een en ander over deze parochie.

Hij verteit hoe alle mensen en vissers van Westpunt meegeholpen hebben om de rotsen voor de kerk, de „baranca", schoon te maken. Het was een lastig en hard karwei maar met vereende krachten heeft men het zelf klaargespeeld. Nu komt de kerk, die door de goede zorgen van de bisschop een geheel nieuw aanzien heeft gekregen en zelfs met een toren is verrijkt, nog veel beter tot zijn recht. Van alle kanten is het ranke torentje zichtbaar. De pastoor heeft nu nog veel plannen maar hij heeft weinig geld. Hij roept daarom al zijn parochianen en vrienden op om hem ten behoeve van de parochie van Westpunt te helpen.

Het eigenlijke parochiefeest begint op de feestdag van Sint Petrus, 29 juni a.s. met een plechtig triduum en krijgt zijn hoogtepunt op zondag 3 juli wanneer om half vijf de processie zal uittrekken buiten de kerk en er op de „baranca" een plechtig lof zal worden gecelebreerd waaronder dr. A. Römer zal preken. Deze viering zal eindigen met een zegen van de zee.

We wensen de pastoor toe, dat de grote visserspatroon, Sint Petrus, een goede voorspraak zal zijn voor zijn parochie te Westpunt.

* * *

Wilt U eraan denken dat er morgen om negen uur 's morgens in de Sta. Familiakerk een plechtige Heilige Mis is voor alle katholieke Surinamers.

* * *

„Wij hebben met veel interesse het uitgebreid verslag in de Amigoe gelezen over het tienjarenplan van toerisme, van de vereniging voor handel en nijverheid. Ik moet zeggen aan de handel wordt dubbel en dwars gedacht maar aan de nijverheid?.... Dit jaar zijn er 500 kandidaten voor de Ambachtschool. Dus jongens die met goed gevolg het toelatinsexamen hebben afgelegd. Van die 500 jongens kunnen er maar 180 worden toegelaten. Meer plaats is er beslist niet. Er zijn ten eerste niet genoeg leraren, niet genoeg materiaal, niet genoeg ruimte en ga zo maar door. Zou de redactie mij kunnen vertellen wat er met die overige 320 jongens moet gebeuren, moeten

(Vervolg op pag. 3)

visie op het wereldgebeuren

Het oordeel van twee aparte mannen

President Tito van Joegoslavië en het staatshoofd van de VAR, president Nasser, die een officieel bezoek van een week aan Joegoslavië heeft gebracht, hebben nu hun besprekingen op het eiland Brioni een communique uitgegeven, waarin zij als hun mening te kennen geven, dat de nietverbonden landen internationaal een steeds nuttigere rol kunnen spelen. Handhaving van de vrede en veiligheid in de wereld is een zaak waarvoor alle landen verantwoordelijk zijn en niet alleen maar de grote mogendheden, aldus de twee leiders.

Zij zeggen dat bij hun overleg opnieuw gebleken is, dat zij het op het gebied van de internationale politiek in grote mate eens zijn en dat zij tezamen willen ijveren voor een verbetering van de internationale betrekkingen.

Zij zijn van oordeel dat de jongste ontwapeningsvoorstellen van de Sovjet Unie de weg naar een akkoord openen. Voorts betuigen zij opnieuw hun steun aan de resoluties van de conferentie van Bandung. Naar hun overtuiging zal een beeindiging van de oorlog in Algerije basis van het zelfbeschikkingsrecht van de Algerijnen een essentiele bijdrage tot de wereldvrede leveren. De Palestijnse kwestie moet huns inziens worden geregeld overeenkomstig het handvest van de V.N. en de resoluties die de algemene vergadering van de volkerenorganisatie over Palestina heeft aangenomen. De apartheidspolitiek van Zuidafrika

NASSER

TITO

wordt in het communique veroordeeld.

Een gemengde commissie op ministerieel niveau van de twee landen zal de mogelijkheden onderzoeken tot verbetering van de onderlinge betrekkingen op economische, technisch en industrieel gebieed.

Op de oproep van Indonesië tot het beleggen van een topconferentie van neutralische landen wordt. In de meenschappelijke verklaring niet ingegaan. India en de VAR hebben zich tegen een dergelijke bijeenkomst uitgesproken. Volgens welingelichte Joegoslavische kringen voelde Tito wel voor het Indonesische plan.

De twee leiders zouden het er over eens zijn geworden, dat men het denkbeeld in reserve moet houden ingeval van een wereldcrisis.

Machtsmisbruik

De congrespartij van India heeft besloten een permanente commissie in te stellen die alle klachten over machtmisbruik van partijleden, ook als zij minister zijn, moet onderzoeken. Voorts zullen alle partijleden die minister zijn in de centrale regering en in de regeringen der Indiase staten elk jaar een verslag moeten uitbrengen over hun inkomsten, uitgaven en vermogen. Het besluit is genomen nadat de vroegere minister van financien Desjmoek had geklaagd over corruptie van personen op hoge posten.

POLITIE

Meisje aangereden

Gisteravond om half tien ontstond er onenigheid tussen twee mannen over een betalingskwestie. Toen een van hen in zijn auto wilde stappen en wegrijden, begon de ander met stenen te gooien. Er sneuvelde een achterruit en de bestuurder kreeg een steen in zijn rug. Hij heeft bij de politie aangifte gedaan terzake mishandeling en vernieling.

Om half tien gistermorgen was een vrouw bezig de rommel op te ruimen in een restaurant. Er kwamen een paar jongelui aan, die de vrouw tegen de grond sloegen. Ze kwam daarbij met haar hoofd tegen een tafelrand terecht. Ze klaagde over hevige pijn en werd naar de dokter gebracht. De politie heeft de zaak in onderzoek.

Gisteravond om acht uur kreeg een bewoner van de Huzarenweg bezoek van een vrouw, van wie hij goederen op afbetaling koopt. De man had geen geld in huis, en kon dus ook niets betalen. De vrouw werd toen zo kwaad, dat ze de man bij z'n keel pakte en hem in zijn vingers beet. De man heeft aangifte van mishandeling gedaan.

Om kwart over vier gistermiddag reed een pickup over de Schottegatweg-noord. De bestuurder moest uitwijken voor een andere auto, die vanaf een der zijwegen de Schottegatweg op wilde draaien. Hij verloor de macht over het stuur; na eerst een remspoor van 76 meter te hebben gemaakt, sloeg de pickup over de kop. De wagen moet als total loss worden beschouwd. Een van de inzittenden is met een hoofdwond naar de dokter gebracht.

Op de Schottegatweg-west trachtte de bestuurder van een personenauto een voor hem rijdende wagen in te halen. Bij het uitvoeren van deze manoeuvre werd hij zelf gepasseerd door een derde wagen. Een aanrijding tussen de eerste twee auto's was het gevolg. Een van de bestuurders liep een gebroken been op.

In de afgelopen nacht reed de bestuurder van een personenauto in de richting van Westpunt ter hoogte van Tera Cora, toen er plotseling uit de tegenovergestelde richting een wagen op hem af kwam stormen, die met groot licht aan de linkerkant van de weg reed.

De bestuurder schoot met personenauto en al de berm in, waarbij de wagen kantelde. De schade was aanzienlijk.

Van morgen om half zeven reed een bakkerstruck achteruit — voorzichtig genoeg overigens — de Pieterszsteeg binnen. Niemand had het anderhalfjarig meisje gezien, dat achter haar moeder aan naar buiten was gelopen.

Een van de wielen van de truck reed over het kindje heen. Het is met inwendige verwondingen naar het ziekenhuis overgebracht.

Dertien aanrijdingen veroorzaakten een schade van 2150 gulden; er werden gisteren 18 processen-verbaal opgemaakt en 17 assistenties verleend. Op Hato landden en vertrokken 16 vliegtuigen. Honderdtachtig passagiers kwamen aan 258 gingen door en 113 vertrokken. In de haven liepen binnen 6 vrachtschepen, 9 tankers en 6 zeilschepen, terwijl er respectievelijk 5,8 en nul vertrokken. Doorgaande passagiers 9, vertrokken 7.

Burgerlijke Stand

Geboren

18 juni: Jeanon Vianlette Marina Antonia — Willems;
21 juni: Errol André Busby — Bryan; Martha Elisabeth — Clarinda;
22 juni: Blanca Altagracia Bonifacio — Veeris; Edward Polino Trenidad — Statie: Edson Paulino — Cijntje;
23 juni: Esseline Agripina Jlliana — Dambrink; Edmond Lodivicus Felix Wanga — Hurtado;
24 juni: Juan Theodor Martis — Inesia;

Ondertrouwd

24 juni: Antonio Trufilo Gumbs en Astrid Andrea Felida; Antonio Mario Epistola en Juliana Cornelia Michael; Lionel Cipriano Faries en Emerita Maria Jansen;

Getrouwd

24 juni: Dick Capriles en Willy Gosselaar;

Overleden

? juni: Maria Rosamunda Juanita Balentina Bernadina — 79 jaar;
23 juni: Marilyn Alejandra Warner — 3 maanden; Raul Isidro Altagracia La Cruz — 5 maanden;

Voor vandaag en morgen

AGENDA Bioscopen

WEEK-END:

Cinelandia, Roxy zie advertentie in ons blad.

WEST-END 7.00 en 9.00 UUR:

Muzikaal programma in combinatie met de film:
„La Espada de Robin Hood".
ARIBE
8.30 uur. „Treasure of Ruby Hills"
20.00 uur: „The Mirakle"
ZONDAG
8.00 uur: „Blauwbaard"
9.00 uur: „3.10 to Yuma"
ROYAL 8.00 UUR.
9.00 uur: „North by Northwest".
ZONDAG
8.30 uur: „Tarzan and the green godlers".
9.00 uur: „Skape Goat".
SUFFISANT
9.00 uur: „Ask any girl".
ZONDAG
9.00 uur: „The mating game"

ALLERLEI:

Afgifte verloven tot begraven op 25 en 26 juni: E. J. E. Spencer, Penstraat 205.
CINETRUCK: Zaterdag op Westpunt.
Emmastad toneel in theater Asiento. Opvoering van drie een acters.

WEEKEND WACHTDIENST GASOLINE STATION

Salinja — Frederik
Hendrikplein — Winkel Sucs
Sta. Maria — de Haseth
Sta. Helena — Curaçao Motors
Mundo Nobo — De Jongh
Biesheuvel — Maduro
CINETRUC op Brievengat.
10.00 UUR: Baseball in Rifstadion.
9.00 UUR Sta. Familiakerk:
Plechtige Heilige Mis voor katholieke Surinamers.
KERKBERICHTEN VERENIGDE PROTESTANTSE GEMEENTE
Kerkdiensten zondag 26 juni:
Emmakerk: 09.30 Ds Ter Schegget
19.30 Ds Meerburg
Fortkerk: 09.00 Ds Meerburg
19.00 Ds Kruyne
In beide kerken crèche tijdens de ochtenddienst.
REFORMEEREDE KERK TE MUNDO NOBO

Laufferstraat 14 — Zondag 26 juni:
09.30 uur: Ds A. L. Janse de Jonge
19.00 uur: Ds A. L. Janse de Jonge
Crèche tijdens de morgendienst.
Zondagsscholen Emmastad en Julianadorp — Aan alle leerlingen
Aanstaande zondag, 26 juni, is er geen Zondagsschool. In plaats daarvan is er op dezelfde tijd een kinderdienst in de Emmakerk, die speciaal voor jullie bestemd is. Natuurlijk komen jullie allemaal.

EMMASTAD

WACHTDIENSTEN

SHELL CURACAO N.V.

TELEGRAM AFDELING
Kantoor open 07.00—18.30 Tel. 2307
A. G. Treling
25 6 (18.30) — 27 6 (07.00) .. " 8186
b.g.g. .... " 2400
AFDELING PERSONEEL
Zaterdag, 25 juni 12.00 u.
t m zaterdag 2 juli 7.30 u.
A. H. Beeker .... " 0-13029
Grebbelinieweg 36 ....
b.g.g. ... " 2400

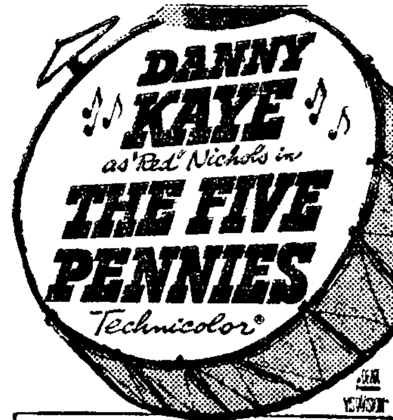
MATERIALEN DIENST
Zaterdae, 25 juni — maandag 27 juni
A. de Jong .... " 4234
b.g.g. .... " 2400

MEDISCHE DIENST
Zaterdag, 25 juni (12.30) —
Maandag, 27 juni (07.00)
Dr van Brakel .... " 4522
b.g.g. .... " 2409/2289
CSM Rederij Scheepsagentschappen
Zaterdag, 25 juni
W. Punt .... " 2580
Zondag, 26 juni
R. A. H. Laclé .... " 8144
b.g.g .... " 2400

THEATER ASIENTO
Zaterdag, 25 juni
„North by Northwest" — (MGM)
Zondag, 26 juni
„De roman van een vrouwenarts" (Centrafilm).

Gistermiddag werd de uitslag van de eindexamens op het Peter Stuyvesantcollege bekend gemaakt. Van de achtenveertig candidaten voor H.B.S. A B en C zijn er vierenveertig geslaagd. Ouders, leraren en leerlingen luisterden aandachtig naar de speech van de directeur, de heer De Boer, waarin hij de geslaagden hartelijk feliciteerde met het prachtige resultaat, de ouders dank zegde voor hun uitstekende medewerking en ten slotte de docenten prees om hun prima samenwerking. De heren Goudeket, Hoetink en Buriks vertrekken binnenkort respectievelijk naar Nederland, Portorico en de Verenigde Staten, zodat hun plaatsen door nieuwe krachten zullen worden ingenomen. Deze plechtige diploma-uitreiking zal worden gevolgd door een eindexamen-fuif maandagavond in Piscadera.

Klaus Eichmann stuurt zijn vader een brief

Schrijven door Israeliërs onderschept

De Israëlische gerechtelijke autoriteiten hebben gisteren een brief onderschept die de Duitse Jodenvervolger Adolf Eichmann van Argentinië uit door zijn zoon Klaus gestuurd kreeg. In de brief schreef Eichmann jr. dat hij de beschuldigingen tegen zijn vader niet kon geloven, maar dat als zij op waarheid berusten „u altijd mijn vader zult blijven en ik, als uw oudste zoon, u nooit zal verlaten". Volgens krantenberichten alhier was de brief voor Eichmann uit Buenos Aires naar Israël gebracht door een reiziger, die aan de inspecteur Yosef Nahmias alhier had gevraagd voor bestelling ter bestemder plaatse zorg te dragen. De Israëlische autoriteiten maakten gisteren echter bekend dat zij de brief hadden onderschept en dat zij er niet zeker van waren of hij aan Eichmann ter hand zou worden gesteld.

In de brief beloofde Klaus Eichmann voor zijn moeder en de andere kinderen te zullen zorgen, „hoewel ik niet precies weet waar zij (Eichmanns vrouw) is", voegde hij hieraan toe. „Wij hebben moeilijkheden van verschillende aard gekend", aldus de brief van Eichmann jr. „maar maak u niet bezorgd, we komen er wel doorheen. Wij zijn allen goed gezond en dat is het belangrijkste zoals u ook altijd hebt gemeend".

Klaus Eichmann schreef dat hij zijn studies aan een avondschool had opgegeven „totdat de sensatie over is". Hij zei dat de mensen op zijn werkkring begrip toonden, maar dat hij het toch beter vond voorlopig met werken op te houden. Eichmann jr. schreef dat ook moeder mocht schrijven", een onder een andere naam, op het moment gewenst zou zijn. „Maar moeder wil hier niet van horen. Zij zegt: waarom zouden wij een andere naam aannemen en in verwikkelingen geraken", aldus Klaus Eichmann. „U kent moeder en met haar valt niet te praten. Lieve vader, het blad is vol en ik zal zeer gelukkig zijn te weten dat u deze regels zult hebben gelezen en dat het zou worden toegestaan da took moeder mocht schrijven", aldus besloot de zoon van Eichmann zijn onderschepte brief.

Een woordvoerder van het Israëlische ministerie van buitenlandse zaken heeft gisteren gezegd dat een eventuele ontmoeting tussen premier Ben Goerion van Israël en president Frondizi van Argentinië over de kwestie van Eichmanns ontvoering uit Argentinië, alleen op weekeinden zou kunnen plaats vinden, vermoedelijk in Parijs nadat Ben Goerion de bezoeken aan België en Nederland zal hebben afgelegd.

Suriname

Wrak van vliegtuig gevonden

Zoals reeds gemeld, is een viermotorig transportvliegtuig, een Globemaster van de Amerikaanse luchtmacht (Military Aviation Transport Service) zondagochtend omstreeks 2 uur op ongeveer 4 km. afstand van het vliegveld Zanderij neergestort. Van de zeven inzittenden, allen Amerikanen, vonden drie de dood. Hun stoffelijke overschotten heeft men nog niet kunnen bergen. De overige vier liepen min of meer ernstige verwondingen op. Het vliegtuig werd aan stukken gereten en door een felle brand grondig verwoest. De troepenmacht in Suriname onder persoonlijke leiding van kolonel Beets heeft bij het zoeken naar het vliegtuigwrak grote activiteit ontplooid, bijgestaan door de Surinaamse luchtmacht.

Omstreeks half zeven heeft de Surinaamse luchtmacht het wrak ontdekt; Het lag ongeveer 6 km in het verlengde van de startbaan. Nadere bijzonderheden omtrent de oorzaak van het ongeluk ontbreken voorshands nog. Zondagavond is een groep Amerikaanse deskundigen onder leiding van generaal Henley uit Charleston, South Carolina in Suriname aangekomen om een onderzoek naar de oorzaak van de ramp in te stellen. Voor alle zekerheid werd tevens een Heilcopter medegenomen. Het stoffelijk overschot van de omgekomenen zal vermoedelijk naar de Ver. Staten worden overgebracht.

Namens de Surinaamse regering en de bevolking heeft de wnd. goeverneur een telegram van deelneming aan de chef-staf van de US-AIR Forge, generaal T.D. White, gezonden.

Nederland

Dominicaanse cons.-generaal plotseling vertrokken

Naar eerst thans is gebleken, is de consul-generaal van de Dominicaanse republiek in Amsterdam, Salvador Barinas Tejeda, op of omstreeks 7 juni jl. plotseling uit Nederland vertrokken. Hem werd op Schiphol uitgeleide gedaan door twee rechercheurs van het bureau Overtoom, aangezien de heer Tejeda om politiebescherming zou hebben verzocht.

Omtrent de achtergrond van dit plotseling vertrek met onbekende bestemming wenste men zowel van de zijde van de Dominicaanse republiek als van de zijde van het ministerie van buitenlandse zaken in Den Haag niets mede te delen. Wij vernemen echter, dat de heer Tejeda het land voor priveredenen heeft verlaten. Intussen is zijn opvolger, de heer Alejandro Coen, reeds in Nederland aangekomen.

Guatemala en Honduras

Het Guatemalteekse blad „El Imparcial" protesteert tegen een uitlating van president Miguel Ydigoras, die verklaarde bereid te zijn aan het congres te verzoeken Engelse kapitaalsinvesteringen in Guatemala te verbieden, zolang Engeland weigert Belice (Brits Honduras) aan Guatemala terug te geven. Het blad merkt op, dat een dergelijk verzoek in strijd zou zijn met de economische wetten en zou indruisen tegen de belangen van het land.

Guatemala heeft momenteel behoefte buitenlands kapitaal aan te trekken, zonder enigerlei onderscheid, om zijn natuurlijke hulpbronnen te exploiteren, aldus het blad. Indien om welke reden of onder welk voorwendsel ook aan beleggers de gelegenheid daartoe ontnomen wordt, zullen zij een dergelijke houding opvatten als een „latent gevaar". Het blad besluit met het verzoek aan het congres om het initiatief van de president voor kennisgeving aan te nemen en het verder maar te vergeten.

De oorzaak

Dr Harpaz, lector aan de Hebreeuwse universiteit van Jeruzalem, heeft een spinnetje ter grootte van een/tiende milimeter kunnen identificeren als de oorzaak van de gestadige achteruitgang in de laatste jaren van de wijnoogst in het Israelische Jordaandal. Deze spinnetjes bleken de knoppen der wijnranken kapot te vreten.

Spreek ik met de Amigoe?

(Vervolg van pagina 1)

die ook maar over straat en in de Punda gaan rond hangen, met zich zelf geen raad weten en voor galg en rad opgroeien? Waarde redactie, behalve deze driehonderdtwintig jongens zijn er nog duizenden mensen meer die geen werk hebben; wat wordt daar eigenlijk aan gedaan".

Dit is een combinatie van een geschreven en een gewoon mondeling telefoontje, toevallig alle twee over hetzelfde onderwerp. Uiteraard kunnen wij daar niet een twee drie een antwoord op geven. Wij willen overigens alleen wel even aanstippen dat wij op de redactie iedere dag minstens vijf jongens en meisjes zien die zonder werk zitten, we zitten er zogezegd dus midden in.

* * *

De saluutbatterij Willemstad zal aanstaande woensdag, de verjaardag van Z.K.H. Prins Bernhard, 33 saluutschoten lossen precies om 12 uur. Ja overdag hoor, stel je voor dat er 33 schoten je midden in de nacht uit je bed zouden halen. Ik moet er niet aan denken.

* * *

Vandaag komen wij met ons laatste „Toerisme In en uit" nummer van de pers. Door allerlei omstandigheden laat de correctie van dit nummer wat te wensen over. Wij hopen dat onze lezers zich niet te veel zullen ergeren aan de soms storende zetfouten.

Opname van vluchtelingen in Guatemala

De minister van binnenlandse zaken van Guatemala, Ricardo Strada, heeft meegedeeld, dat zijn land 3000 Europese vluchtelingen wil opnemen, die bereid zijn landbouwer te worden. Dit besluit is het gevolg van stappen van de V.N.-commissie voor de vluchtelingen.

De immigranten kunnen het vruchtbaarste land krijgen en kredietfaciliteiten om de exploitatie daarvan mogelijk te maken.

Ontwapening

Nieuw idee van de V.S.?

De Amerikaanse minister van buitenlandse zaken, Christian Herter, heeft op een persconferentie te Washington aangekondigd, dat de Verenigde Staten op de conferentie te Génève een nieuw standpunt zullen aannemen inzake het vraagstuk der ontwapening. Herter weigerde nadere gegevens hierover te verschaffen, voordat het overleg tussen de Verenigde Staten en hun bondgenoten over een en ander is afgesloten.

Herter deelde voorts mee, dat de Verenigde Staten voorlopig niet van plan zijn bij de inter-Amerikaanse vredescommissie een aanklacht tegen de regering van Cuba in te dienen; de Amerikaanse regering zal echter wel doorgaan aan de commissie gegevens te verstrekken over de oorzaken van de huidige spanning in het Caraibisch gebied, aldus Herter.

Sterk verhaal

De gevangenbewaarders van de gevangenis in Fresnes waren stormverbaasd toen zij, na het gaan van de nachtschel, de deur openmaakten voor twee gevangenen, die in doktersauto waren ontsnapt en tien uur van de vrijheid hadden genoten. Zij zeiden zeer vermoeid te zijn en graag naar bed te willen. De bewakers gehoorzamen.

Vijf echtparen waren zo gelukkig de prijsvraag te winnen die de K.L.M. had uitgeschreven in verband met hun Atlantische vluchten met de D.C.8. De prijs was een gratis vlucht naar en verblijf in Canada, waar hun geemigreerde kinderen woonden Het vijfde hoofd van rechts (met zonnebril) is van moppentapper Max Tailleur, die de families uitgeleide deed.

AANVRAAG OUDERDOMSPENSIOEN.

Degenen die in het eilandgebied Curacao verblijven en menen op grond van de bepalingen van de Landsverordening Algemene Ouderdomsverzekering recht te kunnen doen gelden op ouderdomspensioen, kunnen een aanvraag om ouderdomspensioen indienen.

Voor ouderdomspensioen komen in het algemeen alléén in aanmerking:

a. Gehuwde en ongehuwde mannen, die op 1 september a.s. 65 jaar of ouder zijn;

b. Ongehuwde vrouwen, die op 1 september a.s. 65 jaar of ouder zijn.

Gehuwde vrouwen, ook al zijn ze 65 jaar of ouder, behoeven alléén maar aan te vragen, indien zij kostwinster zijn voor hun nog geen 65 jaar zijnde man of indien hun man, ook al is hij 65 jaar geen recht op ouderdomspensioen heeft.

Ambtenaren van de Sociale Verzekeringsbank i.o. zullen gedurende de normale kantooruren zitting houden op de navolgende plaatsen en data teneinde aanvraagformulieren te verstrekken en bij het invullen van deze formulieren behulpzaam te zijn.

District I Dept. Sociale Zaken Fort Amsterdam 4 - 30 juli 1960

District II Hulpkantoor, Rust 4 - 23 juli 1960

District III Hulpkantoor, Dokterstuin 4 - 23 juli 1960.

Als men naar een der bovengenoemde plaatsen komt gelieve men het volgende in acht te nemen:

a. een pasfoto van de aanvrager (aanvraagster) dient te worden medegebracht;

b. een gehuwde dient zijn trouwboekje bij zich te hebben;

c. een ongehuwde dient zo mogelijk enig bewijs over te leggen, waaruit zijn geboortedatum blijkt;

d. als men te zijner tijd het ouderdomspensioen door een ander (een gemachtigde) wil laten halen, moet ook een pasfoto van de gemachtigde worden medegenomen, alsmede diens persoonlijke gegevens (naam, woonplaats, geboortedatum).

De Directeur van de
Sociale Verzekeringsbank i.o.

Amerikaanse vlag met 50 sterren 4 juli officieel

De „vrijheids"vlag, een lange blauwe vaan met een witte halve maan in de bovenhoek, verenigde in 1776 de verdedigers van Charleston, South Carolina. De Bunkel Hill vlag was een blauwe banier met een wit kanton en daarin een rood kruis en een kleine groene den. De vlag van de langs de kust gelegen kolonie Rhode Island droeg een blauw anker onder het woord „Hope". Een opvallende gelijkenis met de „Stars and Stripes" vertoonde de vlag van de „Green Mountain Boys" uit Vermont in de slag, die op 16 augustus 1777 bij Bennington woedde.

Toen Washington in 1776 in Cambridge, Massachusetts, het bevel over het Continentale Leger op zich nam, stond hij onder de „Grand Union Flag", waarin de afhankelijkheid van Groot Brittannië tot uiting kwam; in het kanton — de bovenhoek — van deze vlag bevonden zich namelijk het St. George kruis (Engeland) en het St. Andries kruis (Schotland).

Op 14 juni 1777 werd door het Congres de eerste „Stars and Stripes" als officiële vlag aangenomen. Deze datum wordt thans in de gehele Unie elk jaar als „Flag Day" herdacht.

Deze vlag vertoonde 13 sterren, een „sterrenbeeld", dat op verschillende manieren werd gerangschikt. De meest gebruikte — met de sterren in een cirkel waardoor geen enkele staat zich op een andere kon laten voorstaan — staat bekend onder de naam „Betsy Ross" vlag ter ere van de naaister, die volgens overlevering de eerste vlag op deze wijze heeft genaaid.

Naarmate het Amerikaanse front zich verder ging uitstrekken, werden twee nieuwe staten aan de Unie toegevoegd en voor deze werd ook een plaats op de vlag ingeruimd. Dat betekende dat aan de vlag twee sterren en twee strepen werden toegevoegd — 15 van [illegible] de nieuwe vlag. Onder deze vlag doorstond de bezetting van Fort McHenry, Maryland, het vijandelijk bombardement (13 14 sept. 1814) en dit inspireerde Francis Scott Key tot het componeren van zijn „The Star Spangled Banner".

Toen later nog andere staten in de Unie werden opgenomen oordeelde het Congres, dat nog meer strepen een vertroebeling van het oorspronkelijk ontwerp betekenden, daarom werd teruggekeerd tot de zeven rode en zes witte strepen van voorheen.

Sedert 1818 werd met elke nieuwe staat een ster aan de vlag toegevoegd. Dit steeds aangroeiende sterrenbeeld geeft als het ware een aanwijzing van de toenemende omvang van Amerika's taken, terwijl de 13 strepen het symbool zijn van de blijvende kracht van de tradities van het land. **(U.S.I.S.)**

Bier weer best

De wilde staking van 1.500 vrouwelijke arbeiders van drie grote brouwerijen in Kopenhagen behoort tot het verleden. De brouwerijen hebben de naar bier snakkende bevolking beloofd dat er zondag weer volop bier verkrijgbaar zal zijn. De 3.000 mannelijke arbeiders, die als gevolg van de staking waren ontslagen, behouden hun baan.

De eisen om loonsverhoging, waar de staking om ging, zijn ingewillig.d

Zuid-Afrika

Amerikaanse Staten steunen V.N.-resolutie

De raad van de organisatie van Amerikaanse Staten heeft steun verleend aan de V.N.-resolutie waarin op Zuidafrika een beroep werd gedaan maatregelen te gaan nemen inzake rassengelijkheid en het opgeven van de apartheid. Een resolutie, ingediend door Brazilië, werd eenstemming aanvaard. Daarin werd o.a. gezegd, dat de organisatie van Amerikaanse staten besluit de overtuiging van de Amerikaanse staten te bevestigen dat een politiek van rassendiscriminatie niet te verenigen is met de cultuur en de beschaving van onze tijd.

Olie-industrie in Ver.-Staten

In het blad „Petroleum Week", een uitgave van MacGrawhill, is een overzicht opgenomen van de olie-industrie in de Verenigde Staten, waaruit blijkt, dat men voor de tweede helft van dit jaar optimistischer is gestemd.

Het aantal boringen en de produktie zal toenemen, de vraag zal circa 4,8 procent groter zijn dan die in de tweede helft van 1959 en de voorraad-overschotten zullen dalen, zo wordt in het overzicht voorspeld.

Het zal echter moeilijk blijven winst te maken, de concurrentie op de markt zal groter worden, terwijl de statistieken aan het eind van het jaar geen reden tot optimisme zullen geven, aldus het overzicht.

Er werd aan toegevoegd, dat een beter dan gemiddelde tweede helft, plus een goede maar enigszins nerneuve eerste helft over het algemeen tezamen een jaar van een bijna ongeëvenaarde olieproduktie zullen vormen.

Chileense studenten in CUBA

Alle militaire centra in de provintie Oriente op Cuba zijn omgezet in openbare scholen, zo hebben Chileense studenten, die Cuba en de Verenigde Staten bezochten, verklaard. Niettemin critiseerden zij het ontbreken van persvrijheid, dat thans op Cuba heerst.

De jongelieden, die hun reis op uitnodiging van de Cubaanse en Amerikaanse regeringen maakten, zeiden in laatstgenoemde land ernstige kritiek te hebben beluisterd op de Cubaanse revolutie en op de wijze, waarop Amerikaanse onderdanen en belangen zijn bejegend. Op Cuba daarentegen geeft men de Verenigde Staten de schuld en wijst men erop, dat er twee revoluties hebben plaats gehad: een tegen de tiran Batista en de andere, die dieper reikte, op de vroegere economische en maatschappelijke orde.

Overlijden, „zo goed als zeker"

Anna Pauker, de rode furie van Boekarest

De „Daily Express" in Londen, die het bericht verspreidde, dat Anna Pauker zou zijn overleden, begeeft zich niet op ongebaande wegen. In juni 1956 was er al een blad van Roemeense ballingen in Parijs, dat met dezelfde mededeling kwam. Dat bericht van toen heeft net zo min op een officiële bevestiging kunnen bogen als nu het telegram van de „staff reporter" uit Boekarest. Veiligheidshalve wordt er daarom ditmaal aan toegevoegd, dat het nieuws in Roemenië zo wijd verspreid is en de bijzonderheden zo nauwkeurig bekend zijn, dat het „bijna zeker waar" is. Maar ook al zou het nogmaals een „canard" zijn, de „Daily Express" heeft in ieder geval weer eens de aandacht gevestigd op een vrouw, die zonder twijfel heeft behoord tot de kleurrijkste, maar ook tot de meest verfoeide personages in de communistische wereld. Roemeens minister van buitenlandse zaken, vice-premier en leidster van de communistische partij zijn de functies geweest, die Anna Pauker in de jaren van haar grootste macht heeft bekleed. **Het verhaal bestaat, dat zij** toen beschikte over een rechtstreekse telefoonverbinding met Stalin zelf. Toch is niet de vriendschap, maar de vijandschap van Stalin de oorzaak van haar val geworden. In het late voorjaar van 1952, toen de Russische dictator begon toe te geven aan zijn anti-semitische inblazingen, werd zij beschuldigd van „afwijkingen" of „deviaties" van de partijlijn en van al haar functies beroofd.

In dezelfde tijd zijn meer dan 200 Zionistische leiders gearresteerd, die op dit ogenblik nog steeds verblijven in Roemeense gevangenissen. Maar „Rode Anna" heeft hun lot niet behoeven te delen. Waarom niet? De speculaties daarover hebben het aantal legendes doen toenemen, dat om haar persoon is geweven.

Anna Pauker is in 1893 geboren als dochter van de Joodse rituele slachter Rabinsohn. Zij kreeg een opleiding als onderwijzeres, maar haar werkelijke belangstelling ging al heel gauw uit naar de politiek. In 1913 werd zij lid van de Roemeense socialistische partij, waar zij de gelederen versterkte van de uiterste linkervleugel. Zij kon het maar moeilijk verkroppen, dat in november **1917 in Roemenië geen** raden-republiek **werd** gevormd en zodra de communistische partij werd opgericht, **meldde zij zich — dat** was in mei **1921 — aan als lid. Zij** gaf in die tijd Hebreeuwse les op een Joodse school.

Een van de leiders van de Roemeense c.p. was een ingenieur, Marcel Pauker, en met hem trad Anna Rabinsohn te Zürich in het huwelijk. **Er zijn uit dit huwelijk drie kinderen geboren: Maria, Tania en Wladimir. Maar de echtelieden hadden** zich in dienst gesteld van de communistische wereldrevolutie en van een enigszins kalm gezinsleven was geen sprake. In 1922 werden Anna en haar man afgevaardigd naar het vierde Comintern-congres in Moskou. **Twee jaar later werden zij door** minister-president Bratianu uit Roemenië verbannen en zij begonnen nu een zwervend bestaan in dienst van de Comintern, de internationale organisatie van het communisme.

Soms verbleven zij te Moskou, soms in Wenen, maar vooral dikwijls in Parijs. In 1936 kreeg Anna opdracht naar Roemenië terug te gaan om daar de communistische partij te reorganiseren, die een ondergronds bestaan leidde en ernstig gedemoraliseerd was als gevolg van de vervolging door de politie. Reeds na enkele weken in juli 1936, werd Anna door de Roemeense politie gegrepen.

Omstreeks deze zelfde tijd werd Marcel in Moskou het slachtoffer van een van de periodieke zuiveringen. De vijanden van „Rode Anna" zeiden, dat zij haar man bij het Kremlin had aangeklaagd als „Trotskist". Hoe dat zij, zij zelf werd door de Roemeense autoriteiten veroordeeld tot zes jaar gevangenisstraf, die zij ten dele doorbracht in Dumbroveni, bekend om de kant, die de vrouwelijke gevangenen daar moeten maken.

In de zomer van 1939, toen Molotov en von Ribbentrop hun Russisch-Duits verdrag sloten, werd Anna door de Roemeense regering uitgewisseld tegen een geestelijke, die gevangen zat bij de Russen. Zij arriveerde in Moskou en daar werd zij al tamelijk spoedig door coöptatie lid van het uitvoerend orgaan van de Comintern.

Wolfgang Leonhard vertelt in „Die Revolution entläst ihre Kinder" (Kiepenheuer und Witsch, Berlin/Köln 1956), dat hij haar in juli 1942 heeft gezien in het Hotel Basjkirija te Ufa, waar zij logeerde met andere Comintern-kopstukken zoals Dolores Ibarruri, Wilhelm Pieck, Walter Ulbricht, Manoeilsky en André Marty. Haar handtekening komt voor onder het stuk, waarin — als tactische zet, om de westelijke geallieerden van de Sovjet-Unie te sussen — op 22 mei 1943 de opheffing van de Comintern werd bekendgemaakt. Leonhard merkte „Rode Anna" in juli 1943 weer op in een ander etablissement, ditmaal Hotel Lux te Moskou. Zij was nu leidster van de Roemeense communisten in de Sovjet-Unie, oefende controle uit op de Roemeense uitzendingen van radio-Moskou en stelde in oktober van dat jaar samen met Vasile Luca uit krijgsgevangenen de „Eerste Roemeense Vrijwilligersdivisie" samen, die de naam kreeg „Tudor Vladimirescu".

In januari 1945 keerde Anna Pauker in het kielzog van de Russische legers en met de rang van kolonel in Roemenië terug. Zij hielp mee de onlusten te veroorzaken, die leidden tot omverwerping van de coalitieregering door de communisten. Generaal Nikolai Radescu, leider van de bestaande coalitie, betitelde haar en haar vriend Luca toen in februari 1945 voor radio-Boekarest als „vreemdelingen zonder God of vaderland" en als „afschuwelijke hyena's". Samen met Gheorgiu-Dej ging zij in september 1947 naar Szkiarska-Poreba in Polen, waar de nieuwe communistische internationale, de Cominform, werd opgericht.

De Italiaan Eugenio Reale, die inmiddels het communisme heeft vaarwel gezegd, heeft haar daar ontmoet en — later — beschreven: „Deze middelmatige en ijdele vrouw, dik, massief en met loshangende haren, deed denken aan de „tricoteuses" van de Franse Revolutie, losgebroken in een overprikkelde en onverzettelijke woede".

Op 7 november 1947 werd zij benoemd tot minister van buitenlandse zaken en later voegde zij daar het ambt van vice-premier aan toe. Dit was de tijd van haar grootste macht. In het openbaar verscheen zij in slecht zittende kleren, die haar de naam bezorgden van de slechtst geklede vrouw ter wereld.

Maar men vertelde van haar, dat zij dit slechts deed om het publiek zand in de ogen te strooien. In werkelijkheid zou zij in koninklijke stijl hebben geleefd. Thuis kleedde zij zich in elegante kleren gebruikte dure parfums en at exotische spijzen. In Boekarest had zij drie villa's, in de bergen twee bungalows, aan zee een huis en in haar garages een groot aantal limousines. Zij bleef haar partij in de Cominform meeblazen en was een der mede-ondertekenaren van het besluit, waarbij de Joegoslavische president Tito uit „de broederschap van socialistische landen" werd gestoten. Maar na 1951 trad zij wat minder op de voorgrond.

In maart 1957 schreef een zekere kolonel dr. Alexander Cohen in het Amerikaanse weekblad „Time", dat zij juist in 1951 in een Weens ziekenhuis in het geheim is geopereerd aan een kankergezwel. Deze zelfde kolonel Cohen geeft ook een theorie, die verklaar enmoet waarom zij na mei 1952, het tijdstip van haar politieke Waterloo, afgezien van een korte gevangenschap en de aanwijzing daarna van een verplichte verblijfplaats, zo betrekkelijk mild behandeld is. Volgens hem zou zij kans gezien hebben dagboeken vol compromitterende bijzonderheden over andere communisten naar Zwitserland te smokkelen en er de instructie aan te verbinden, dat zij gepubliceerd moesten worden, indien zij werd gearresteerd of om het leven gebracht. Reeds in 1954 werd haar aanwezigheid in Boekarest weer gemeld. In sommige berichten werd gezegd, dat zij zeer bescheiden leefde. De New York Times meende in november jl. te weten, dat zij als employée verbonden was aan de Openbare Leeszaal te Boekarest. Kolonel Cohen daarentegen situeerde haar weer in de luxueuze appartementen, die zij na de oorlog had bewoond. De bijzonderheden, die hij gaf, sloten in één opzicht wonderwel aan bij de schildering, die Reale van haar gaf als van een wilde furie: volgens Cohen werd ze de laatste jaren grondig onder de evipan gehouden en staatsartsen dienden haar regelmatig morphine toe.

Veiligheid gekocht met geheime gegevens

Atlasraket legt 8000 kilometer af

Enkele uren, nadat de Amerikanen door middel van één enkele raket van het type „Thor Able" twee satelieten in een baan om de aarde hadden gebracht, lanceerde de Amerikaanse luchtmacht een intercontinentale raket van het type „Atlas", die met succes een afstand aflegde van 8.000 km naar de wateren van het eiland Concepcion in de zuid Atlantische oceaan.

De beide nieuwe kunstmanen wentelen in twee verschillende banen om de aarde, de kleinste in een hoek van 50 graden ten opzichte van de evenaar en de andere in een hoek van 67,5 graden.

Tekstschrijvers weer aan het werk

Amerikaanse tekschrijvers voor de televisie hebben hun werk voor zestien filmaatschappijen die televisiefilms vervaardigen hervat, nadat hun was toegezegd dat zij voor elke vertoning van hun werk zullen worden betaald. Tot dusver kregen zij slechts eenmaal een honorarium.

De stakingsactie, die vijf maanden geleden begon,wordt echter voortgezet ten aanzien van de drie grote televisiemaatschappijen.

Verlies voor Amigoe

Redakteur Rens naar Suriname

Het bloed kruipt waar het niet gaan kan. Surinamers, waar ook ter wereld, worden op dit ogenblik geboeid door wat het moederland aan werkdrift en daadkracht op brengt. Het is begrijpelijk dat wie nu meent, dat hij in eigen land aan de opbouw daarvan zelf moet gaan meewerken, terugkeert naar zijn geboortegrond.

De heer R. Rens, onze sportredakteur, acht zijn tijd gekomen. Met ingang van 1 juli zal hij niet meer tot de vaste staf van de redaktie van de Amigoe behoren. Wij noteren deze mededeling met gevoelens van spijt. In de twee jaar, dat de heer Rens de Amigoe verder hielp uitbouwen, heeft met name de sportrubriek een aanzien en een inhoud gekregen, die velen van onze abonnees aan de Amigoe gebonden hebben en, naar wij hopen, houden, want uiteraard zal in de vacature, door het vertrek van de heer Rens ontstaan, door een zo mogelijk even beste journalist worden voorzien. Dat de nieuwe kracht zal moeten „inspelen" spreekt vanzelf, temeer waar het netwerk van relaties, dat de heer Rens in de loop der tijd vermocht uit te zetten, tenminste zal moeten worden behouden. Wij mogen op deze plaats ten overstaan van alle sportvrienden van de Amigoe en met name de besturen der verscheidene verenigingen wel het vertrouwen uitspreken, dat zij straks de nieuwe sportredakteur hun zo gewaardeerde mededwerking, tips en adviezen niet zullen onthouden. Bij voorbaat maken wij excuses voor het geval zulks van deze of gene zijde de eerste tijd nog niet helemaal waterdicht georganiseerd zou kunnen worden.

Niet alleen op sportgebied toonde de heer Rens zich een journalist van den bloede. Hij nam vaak vele andere rubrieken voor zijn rekening en stortte zich desgevraagd met evenveel enthousiasme op de technische takken van dienst. De „aankleding' van de krant — „opmaak" in de vaktermen — is niet zelden even belangrijk als het eigenlijke nieuws. De heer Rens heeft er menigmaal voor gezorgd, dat uw dagelijkse vriend fris en smaakvol voor de dag kwam.

De heer Rens gaat niet helemaal weg. Hij zal vanuit Suriname zijn wekelijkse brieven en commentaren zenden en wanneer hij er de kans toe ziet het aantal sport primeurs in de Amigoe zeker nog vergroten.

Ook zijn goede zin voor prettige collegiale verhoudingen doet het ons spijten, dat de heer Rens vertrekt. Het weerhoudt ons uiteraard niet, hem in zijn nieuwe functie bij de pers in Suriname het allerbeste succes te wensen.

Hoofdredaktie

Zes doden

In de omgeving van de Italiaanse stad Bari is een auto met zes inzittenden door een trein gegrepen. Alle inzittenden kwamen om het leven.

Bliksem sloeg tweemaal in

Na maanden snakken, kreeg Aruba gisterochtend eindelijk een flinke regenbui, die gepaard ging met wat onweer.

Minder aangenaam is het feit dat de bliksem daarbij op twee plaatsen is ingeslagen, nl. in de kerk van Paradera en in het woonhuis Babijn 10.

Een hoek van het cementen kruis op de toren van het kerkgebouw is afgebroken, een gedeelte van de goot aan de zijkant is opengereten en enige dakpannen sneuvelden.

In het woonhuis Babijn 10 is de ravage aanzienlijker. Wonder boven wonder vielen er hier geen persoonlijke ongelukken te betreuren, want bijna alle vertrekken waren betrokken en op het moment bevond zich de vrouw des huizes, mevrouw Irena Wernet met vier broers en zusters in het huis.

De bliksem is waarschijnlijk via de vlaggemast die in contact staat met het huis, ingeslagen. In de slaapkamer werd de deur van een kast totaal afgebroken, alsook het raamblad. De spiegel lag in gruizelementen, enige kledingsstukken waren gescheurd en een poot van het bed was als het ware keurig door midden gezaagd.

In de galerij vlogen stukken linoleum rond tot aan het plafond toe, waar enige stukken vast bleven steken. Ook in de woonkamer is het pad van de stroom duidelijk te volgen. In de keuken, alsook in de andere kamers vlogen de stopcontacten van de muur.

Mevrouw Wernet verklaarde dat zij een blauwachtige vlam zag uitslaan uit het mes dat zij in de hand hield; een poosje had zij daarna last van lichte gevoelloosheid in haar arm en hand.

Bij al het materieel geleden verlies, waren de inwoners van Babijn zich wel bewust van het feit dat zij reden hebben dankbaar te zijn dat het zo goed afgelopen was.

Bestuur Stichting M.O. uitgebreid

Het bestuur van de Stichting Middelbaar Onderwijs is uitgebreid met twee niet-katholieke leden, nl. Dr. C. F. van Mervennée en de heer Richard H. Beaujon.

De overige bestuursleden zijn:
De heer J. Huige — voorzitter
Dr. G. A. Oduber — vice-voorzitter
De heer L. C. M. Kerstens — secretaris.
De heer N. Rojer — penningmeester.
Mevr. M. Ho Kan Yoe-Sprockel, Pastoor Erkamp en frére Arnold — leden.

Derde brand in een week

Oranjestad, 24 juni — Een houten barak op een groot op open veld ten zuiden van „Refresqueria Unico", Tanki Leendert 275, is gisteravond door brandt totaal vernield. De brand werd omstreeks elf uur gemeld.

Voor de derde maal moest de brandweer van Oranjestad deze week uitrukken.

De barak eigendom van de heer Jacinto Erasmus, heeft vroeger gediend als clubhuis voor de sportvereniging „Tropical", die er een voetbalveld had. Al enige tijd staat de barak leeg, uitgezonderd een schoolbord, wat boeken en speelgoed van kinderen in de buurt.

Drie spuiten en een tankwagen werden voor blussen gebruikt; om de barak te bereiken moest een gedeelte van het hekwerk om het veld vernield worden. De oorzaak is nog niet bekend.

Cursus in Ziekenverpleging

Enige tijd geleden heeft het San Pedro Hospitaal bij de bevoegde autoriteiten het verzoek ingediend om te worden erkend als inrichting, waar een drie-jarige cursus mag worden gegeven voor het verkrijgen van het nederlandse diploma A voor de algemene ziekenverpleging met toevoeging van de opleiding tot de aantekening voor kraamverpleging.

Het wordt nodig geacht om degenen, die geïnteresseerd zijn in het volgen van deze cursus voor het diploma A, eerst een vooropleiding te laten volgen tijdens welke lessen worden gegeven in:
praktijk en theorie van de verpleging;
godsdienst en ethiek;
eenvoudige sociologie;
voedingsleer;
algemene ontwikkeling.

Deze opleiding zal in juli a.s. aanvangen. De aanvangsdatum van de cursus voor het diploma A is afhankelijk van het tijdstip, waarop de in de eerste alinea genoemde erkenning wordt verleend.

Het bestuur van het hospitaal ziet het als zeer belangrijk, dat de meisjes, die het mooie beroep van verpleegster kiezen, voor de opleiding daartoe niet meer naar Nederland behoeven te gaan, doch in eigen omgeving het gewenste doel kunnen bereiken.

110 candidaten voor toelating H.B.S.

110 Candidaten hebben deelgenomen aan het H.B.S. toelatings examen op dinsdag en woensdag j.l.. De uitslag is nog niet bekend, doch er zullen slechts 50 a 55 toegelaten kunnen worden.

Het r.-k. clubgebouw in de Dominicanessenstraat te Oranjestad zal per 1 september a.s. als additioneel klaslokaal voor Colegio Arubano dienen. De nodige voorzieningen zullen door D.O.W. in de maand augustus worden uitgevoerd.

6e ASU-Olympiade

PROGRAMMA

Zondag 26 juni 1960. 10 uur v.m.
Lago Sport Park
Cricket Aruba — Venezuela
10.30 uur v.m. Tivoliclub
Finales billardtournooi.
10.30 uur v.m.
Tafeltennis Aruba vs. Curacao.
(Don Bosco Club)
4.00 uur n.m. Wilhelminastadion
Aruba vs. Curacao
(Jeugdselectie)
Maandag 27 juni: 6.30 n.m.
Lago Sport Park Wielrennen en athletiek.
Aruba vs. Curacao vs. Trinidad vs. Venezuela.

Bloemenhulde aan H. Hart

Vrijdagochtend vroeg liepen vele jongens in Oranjestad behalve met de gebruikelijke schooltas, ook nog met een bosje bloemen. Zowel het vroege uur als de bloemen hielden verband met het H. Hartfeest.

Gisteren is bewezen hoe groot de H. Hart devotie op Aruba is. De kerk was tijdens de H. Mis stampvol, zodat een honderdtal meisjes in de kapel van de zusters geplaatst moesten werden, en een aantal jongens in de sacristie.

Om half elf brachten jongens van het Dominicuscollege en de La Salle school een bloemenhulde bij het beeld van het H. Hart op de speelplaats. Meer dan tweehonderd potjes en flesjes kwamen er bij te pas.

Pastoor Burgemeester, op een oude kist staande, hield een korte preek, waarbij hij de jongens aanspoorde het H. Hart hun liefde te geven.

De foto toont enkele schoolkinderen met de juffrouw en de frère na de bloemenhulde bij het H. Hartbeeld op de speelplaats van de La Salleschool.

Straffen voor stenengooiers

Afgelopen weekeinde ontstond er op Jan Fleming een burenruzie die zich ontaardde tot een vechtpartij, waarbij stenen als projectielen werden gebruikt en over en weer door de lucht vlogen. Daarbij werd het perceel Jan Flemming zo ernstig beschadigd dat het gezin elders onderdak moest zoeken.

De ene partij J. C. ontkende ook maar buitenshuis te zijn geweest op de bewuste avond. De andere partij, de gebroeders R.F. en P.F. alsook de vrouw A.E.D., verklaarden dat J.C. wel degelijk buitenshuis was geweest en zelfs met de steengooierij is gestart.

De officier van justitie wees er op dat het al vaak voorkomt dat deze buren elkaar figuurlijk in de haren zitten; hij vond dat er maar een eind aan moest komen.

Voor J.C. werd gerequireerd; tien weken, waarvan 6 voorwaardelijk, met een proeftijd van drie jaar en aftrek van preventieve hechtenis, en onmiddellijke gevangenneming en -houding.

Voor de beide F's luidde de eis: zes weken, waarvan drie voorwaardelijk eveneens met een proeftijd van drie jaar, aftrek van preventief en onmiddellijke gevangenneming en -houding.

Het vonnis van de rechter was iets milder: J.C. kreeg zes weken, waarvan drie voorwaardelijk; R.F. en P.F. werden veroordeeeld tot zes weken, waarvan vijf voorwaardelijk. De verdere bepalingen van het vonnis waren conform de eis.

—x—

Donderdagochtend zijn ook voorgekomen H.B.O., Iv.d.B. en de 15-jarige G.C.L., die in vereniging diefstal hadden gepleegd in de Shirley Store.

De eigenaar van Shirley Store wenste een civiele vordering in te dienen daar hij achtte voor ƒ 119.— te zijn gedupeerd daar volgens hem niet al het gestolen goed was geretourneerd. De rechter wees dit verzoek, bij gebrek aan bewijs, af.

H.B.O. en I.v.d.B. werden veroordeeld tot twee maanden voorwaardelijke gevangenisstraf met een proeftijd van drie jaar en ƒ 50.— boete.

De 15-jarige G.C.L. werd onder toezicht van de Reclassering gesteld en voorwaardelijk ter beschikking gesteld van de Regering.

Tekening voor volkstelling

Het cliché bij de advertentie van de Volkstelling alsook op de enveloppen, waarin bekendmakingen omtrent de Volkstelling worden gedistribueerd, is naar een tekening van de heer Leo Kuiperie.

De tekening is belangeloos aan de organisatoren van de Volkstelling aangeboden, een geste, die zeer gewaardeerd werd.

Gisteren slaagden er vijftien

Oranjestad, 24 juni — Slechts een der zestien candidaten die gisteren het Mulo-examen aflegden heeft het niet gehaald. De gelukkigen van vrijdag zijn:

Angela, Correa, Bertranda Croeze, Maria Arends, Maria Beaujon, Jacinto Bermudes, Siuze Boesje, Jeannette Brokke,(Lucia Brokke, Marcolilino Croes, Lilia Buckley en Pedro Croes.

Zij behaalden allen het A.-diploma.

GESLAAGD

De heer en mevrouw Natividad Semerel, Noord 17, verheugen zich over het bericht dat hun dochter Mercedes, thans Zuster Magda Michaela, te Blerick geslaagd is voor haar onderwijzersakte.

De geslaagde verliet in januari 1955 Aruba en trad in het klooster van de Zusters van Bethanië te Venlo. In augustus 1955 werd zij ingekleed.

Na haar eerste professie is Zuster Magda Michaela voor haar onderwijzersakte gaan studeren aan de Kweekschool in Blerick (bij Venlo), welke studie met succes is bekroond.

Voor haar vertrek naar Nederland was zij aan de St. Rosaschool te Oranjestad werkzaam.

De familie Semerel wordt bij deze gefeliciteerd met het succes van hun dochter.

Vissers gered

S. Rafael en Odulio Maduro die sedert dinsdagochtend op zee vermist waren, zijn opgepikt door een Brits schip. De amateur-vissers zullen naar Curaçao worden gebracht. Het is weer goed afgelopen, doch eenieder die dergelijke stapjes onderneemt, zou in eigen belang er goed aan doen de nodige veiligheidsmaatregelen te treffen: ook zou het dienstig zijn bij de Havendienst even te vermelden wanneer men uitvaart en de vermoedelijke tijd voor terugkeer, zodat in geval van nood met snelheid hulp geboden kan worden.

Bolivariana bereidt Spaanse operette voor

Van welingelichte zijde vernamen wij dat de Sociedad Bolivariana op het ogenblik een echte „Zarzuela" (Spaanse operette) voor bereidt, om deze tezijnertijd op te voeren. Onder leiding van de heer De Lima wordt er hard gerepeteerd door de diverse artiesten en het koor.

Alleen de orkestbegeleiding zal vervangen moeten worden door piano-begeleiding.

Het betreft hier de „zarzuela": „El Santo de la Isidra".

Bij een eventueel slagen hiervan zou dit de eerste maal in de geschiedenis van Aruba zijn dat hier een zarzuela wordt opgevoerd.

Wij wensen de Sociedad Bolivariana veel succes hiermee en hopen spoedig de Arubaanse premiere van „El santo de la Isidra" te kunnen meemaken.

LA FAMA naar New York

Naar wij vernamen zal binnenkort een groep La Fama-leden een excursie naar New York ondernemen.

Deze zeer actieve club is altijd present bij de Carnavalsviering en is iedere jaar met zeer aantrekkelijke Carnavalskoninginnen voor de dag gekomen. Ook is La Fama bekend om de gezellige dansfeesten die geregeld in het clubhuis te Savaneta worden gehouden. Ook op sportgebied mag La Fama er best zijn.

Hopelijk zullen de La Fama-leden in de grote stad als zovele good will ambassadeurs voor Aruba dienen.

Geslaagd recital van S. Sternberg

Woensdagavond waren wij op heel toevallige wijze getuige van het optreden van de bas Sternberg, die reeds meer dan twintig jaar verbonden is aan de Metropolitan Opera te New York. Deze Joodse zanger meteen dinsdag op ons eiland en de Joodse gemeenschap alhier maakte meteen van de gelegenheid gebruik om een concert in elkaar zetten. Er was natuurlijk geen tijd om enige publiciteit hieraan te geven, zodat het publiek uitsluitend bestond uit leden van de Joodse gemeenschap. Wij waren net op dat tijdstip voor een afspraak in de Bolivariana en grepen de kans met beide handen aan om van deze zangvoordracht te genieten. Sternberg werd aan de piano begeleid door zijn echtgenote, de vroeger bekende bassiste June Rottenberg, die onder Toscanini in het N.B.C.-orkest speelde en onder Stokowsky in het symfonie-orkest van Philadelphia. Zij is bijna overal ter wereld opgetreden. Op het ogenblik zijn ze samen bezig met een toernee door Zuid-Amerika, die enige maanden zal duren. Zij zullen voornamelijk optreden voor de diverse Joodse gemeenschappen en de heer Sternberg heeft daarbij een contract om enige malen op te treden bij de Opera van Buenos Aires. In september vertrekken de heer en mevrouw Sternberg via Aruba weer naar New York. (Kan de Kunstkring dan misschien iets organiseren?)

Het programma van woensdagavond vermeldde natuurlijk veel oud-Joodse en Israëlische liederen. Trouwens de diepe bas van Sternberg is bij uitstek geschikt hiervoor en speciaal voor de meer lithurgische liederen.

Op bepaalde ogenblikken sleepte hij zijn publiek zo mee, dat de zaal met hem meezong, zodra hy de meer bekende Joodse liederen ten gehore bracht. Dit tezamen met verschillende aria's uit bekende opera's, leverde een geheel op, dat na afloop aan de aanwezigen een grote ovatie ontlokte. Het was jammer, dat dit concert niet langer kon duren, aangezien de zaal van de Sociedad Bolivariana diezelfde avond nog voor iets anders moest worden gebruikt.

Wij hopen, dat het niet bij deze ene keer zal blyven en dat bij een volgende keer meer muziekliefhebbers van Sternbergs zangkunst zullen genieten.

Radio en Televisie

CUROM

(346,8 meter)

ZATERDAG

15.15 Een kwartiertje muziek uit Centraal-Amerika
15.30 „Op de thee bij CTC"
16.00 Dansmuziek
16.30 Hora Infantil
17.00 Peticiones y cumpleaños
18.00 Noticia na Papiamento y variedad musical
18.15 „Taptoeklanken", het programma van en voor de Kon Marine in de Nederlandse Antillen
19.00 Een kwartiertje marsmuziek

ZONDAG:

9.02 Rechtstreekse uitzending van de dienst in de Emmakerk te Rio Canario
11.00 Licht klassieke werkjes
11.30 Katholieke morgenwijding
12.03 Lunchmuziek
12.40 „Christus tot de volkeren gebracht"
13.00 Nieuwsberichten
17.02 Uitzending in samenwerking met het Portugese consulaat: „A voz de Portugal"
17.30 Voor de jarigen van vandaag
17.45 Voor de Protestantse jongeren
18.00 Noticia na Papiamento
18.10 Hoorspel in het Surinaams
18.45 En nu.... vertelt Tante Cathy haar verhaaltje
19.00 Max Tak: „Hier is New York"
19.15 Raul Rosales aan de vleugel
19.30 Curom's boekenprogramma onder redactie van dr Hans Hermans
19.45 Bioscooporgelmuziek
20.00 Veelbeluisterde melodieën
20.30 Avondserenade
20.45 Openbaar Kunstbezit: Prof dr J. Q. van Regteren Altena bespreekt werk van Opots
21.00 Uitzending van het hoorspel „Geen hoger beroep voor U", in samenwerking met de Nederlandse Radio Unie en de Sticusa
22.00 „Zoeklicht op Nederland", het wekelijks transcriptieprogramma van Radio Nederland Wereldomroep in Hilversum
22.55 Het belangrijkste nieuws van de dag

MAANDAG:

7.00 Nieuwsberichten
7.10 Gevarieerd ochtendprogramma met tijdmeldingen
8.00 Herhaling van het nieuws
8.15 Stan Kenton speelt
8.45 Intermezzo met Ken Griffin
10.30 Klassieke muziek: Het vioolconcert nr 2 van Bach met als solist Tibor Varga en van de zelfde componist Concert voor drie cymbalen ... voor de solisten vereniging Ansbach
11.15 Operaklanken
11.30 „Nos receta semanal", presentá pa firma Van Wilpen
11.55 Noticia na Papiamento
12.03 Lunchmuziek door Melachrino
12.30 Berichten ANP- en Curom-nieuwsdienst
13.00 Variedad Musical
13.30 The Philips Music Box
14.00 Pianoconcert van Rachmaninoff
14.30 „Tussen de bedrijven door"
15.15 Muziek uit Italië

RADIO HOOGKLEIHOL

ZATERDAG

18.15 Cumleaños feliz
18.30 Dinnermuziek
18.55 Manjan ta diadomingo
19.00 Noticias lokaal
20.00 Norte Americano
20.30 Musica varia
21.00 Musica vailable

ZONDAG:

10.00 Vistas of Israel
10.15 Musica soft
10.30 Musica varia
11.00 Orlando Vajjelo
11.15 Tito Guizar
11.30 Pototo y Filomeno
11.45 Celio Gonzales con la Sonora Matancera
12.00 Lunchmuziek
12.25 Nieuwsberichten
12.45 Norte americana
12.55 News in nutshell
13.00 Musica varia
16.00 Radio Nederland Wereldomroep
17.00 Fajardo y sus estrellas
17.15 Pedro Infante
17.30 Vicentico Valdez
18.00 Calypsos
18.15 Cumpleaños feliz
18.30 Dinnermuziek
19.00 Programma di Lago
19.30 Musica hulandez
19.45 Nieuwsberichten
20.00 Norte Americana
20.30 Programa di Elmar
21.00 CCA

AVROS

ZATERDAG

15.30 Matinee musicale
16.00 Avros kinderkoor
16.50 Uitzending voor en over de Indianen
17.00 Populaire melodieen
17.45 Weekendcommentaar van de RVDS
18.00 Nieuwsberichten
18.30 Njoensoe na ini sranan tongo
19.05 De vijf toptunes van de week
19.20 Dansmuziek

ZONDAG:

7.00 Operamuziek
9.30 Sonde mamantin torie
10.00 Onsterfelijke muzikale meesterstukken
12.15 Interview of causerie
12.45 Commentaar op het buitenlands nieuws
14.15 De nieuwste hits
15.00 Indonesische uitzending
16.00 Muzikale zwerftocht door Europa
17.15 Vertelling uit de Kinderbijbel
18.00 Kerkdienst uit de Hervormde Kerk
19.00 Nieuwsberichten
19.10 Sportjournaal
19.30 Surinaamse artisten voor het voetlicht
20.30 Wat ik las, hoorde of zag, door Ph. Samson
20.45 Zoeklicht op Nederland
21.45 Stichtelijk liederen

MAANDAG

7.00 Nieuwsberichten
8.00 Een ochtend in Europa
9.00 Nieuws- en familieberichten
10.45 Een kwartier met Franse artisten
11.15 Calypso's
11.30 Latin America in music
13.00 Teenage hour
14.50 Nieuws in het Hindi
15.30 U vraagt, de Avros draait

RADIO NEDERLAND WERELDOMROEP

ZATERDAG

18.32 Nieuws en commentaar
18.43 Nederlands nieuwsjournaal
18.50 Een programma in woord en klank bij de start van de Ronde van Frankrijk
19.05 De week in Nederland
19.20 Amusementsprogramma
20.45 Caraibische panorama
20.40 Nieuws in het kort
20.42 Beursnieuws
20.45 Ter overdenking, door Pater J. B. van Croonenburg

ZONDAG:

18.30 Internationaal Happy Station programma
18.32 Internationaal en Nederlands nieuws
18.40 Actualiteit
18.45 Promenade concert
19.50 Holland Festival 1960
20.00 R.K.-uitzending
20.15 De sport van het weekeinde
20.35 Vrolijke muziek
20.45 Nieuws in het kort

RADIO CARACAS TELEVISION

ZATERDAG

17.15 Cortos cinematograficos
17.30 Club de los nietos
18.00 Diario de a bordo
18.30 Munequito's Kellogg's
19.00 Teatro Pond's
19.30 Historias del oeste
20.15 Vida y destino
20.30 Comisario
21.00 Susie
21.30 Documentales

ZONDAG

8.30 Lo de hoy domingo
10.00 Matinal en su casa
12.30 Carreras de caballos
17.50 El commandante Meteoro
18.20 Wyatt Earp
18.50 Cuentos de hadas
19.00 Disneylandia
20.15 La ley del revolver
21.30 Perry Mason
21.45 Documentales
22.15 Cineprograma

MAANDAG:

10.00 El calendario de mama
10.30 Cosas de mujeres
11.15 Cortos cinematograficos
11.30 La perfecta ama de casa
12.00 El show de las doce
13.15 Su novela Fab-vorita
13.30 El imparcial television
14.00 Club Femenino
15.00 Por ojo de la cerradura
16.00 Estudio de Hector Monteverde
16.30 Club de los nietos
17.30 Cortos cinematograficos

Verre van rustig in Kameroen

Te Buea, in Zuidkameroen, is van officiele zijde vernomen dat in twee dagen meer dan zevenhonderd vluchtelingen uit de republiek Kameroen naar Zuidkameroen zijn uitgeweken.

De republiek Kameroen heeft in januari jl., na veertig jaar Frans bestuur, zelfstandig verkregen. Sindsdien zijn meer dan vijf duizend mensen het land ontvlucht naar het thans nog onder Brits bestuur staande Zuidkameroen welks inwoners in 1961 in een volksstemming zullen beslissen of dit gebied bij Nigeria of de republiek Kameroen zal komen.

Volgens dezelfde officiele zijde is de toenemende stroom van Kameroense vluchtelingen het gevolg van krachtiger optreden door politie en militairen van de republiek Kameroen in het gebied van Bamileke, dat door terrorisme wordt geteisterd. De eenheden der Kameroense veiligheidstroepen drijven de terroristen.

In de richting van de grensdorpen, die weer door hun inwoners worden verlaten, wanneer de gewelddpIegers daar aankomen.

In Douala, de haven van de republiek Kameroen, zijn deze maand zes Europeanen door terroristen vermoord. Terroristen vallen midden op de dag blanken en winkels aan.

De blanken en kleurlingen, die te Douala voor Europese bedrijven werken, zijn uit protest tegen deze aanslagen in staking gegaan. Bijna alle winkels in Douala, waar de spanning thans zeer groot is, zijn gesloten.

Van officiele zijde wordt om veiligheidsredenen de raad gegeven Douala thans niet te bezoeken.

Balkanpact bestaat niet meer

„Iedereen weet, dat het Balkanpact in feite niet meer bestaat", zo heeft een woordvoerder van het Joegoslavische ministerie van buitenlandse zaken op een persconferentie verklaard. Deze verklaring moet worden opgevat als een antwoord van Joegoslavië op de opmerkingen van Chroesjtsjef tijdens het derde congres van de Roemeense communistische partij, dat de toetreding van Joegoslavië tot het Balkanpact aantoonde, dat Joegoslavië zich zijdelings bij het westelijke blok heeft aangesloten.

De blanke inwoners van Douala, merendeels Fransen — hebben de premier van Kameroen, Assale Charles, om meer bescherming verzocht, toen hij deze week Douala bezocht.

In het gebied van Jungo, in de republiek Kameroen, worden aanplantingen van bananen en koffie door de terroristen vernield.

DE MYSTERIEUZE J.G.

Een speurdersverhaal door JAN VAN GENT

40

De klant was nu heel zeker van zichzelf. Die avond kwam hij ook zonder omwegen met het plan, om de aangeschafte gereedschappen nu ook eens te gaan gebruiken. Hij knipoogde erbij en de opwinding sloeg in golven door Lisser heen. Dit beloofde meer te worden dan het zouteloze geavontuur op zijn eentje. Nog voor hij echter iets zeggen kon had Sander al in brede trekken de plannen geschetst: hij zou al het werk doen en Arnold hoefde alleen maar te helpen. Er zat goed geld in. Ten bewijze daarvan schoof hij een rolletje bankbiljetten over de tafel naar Lisser toe. Arnold wist nu helemaal niet meer hoe hij kijken moest. Met trillende vingers nam hij de biljetten over en in de gauwte zag hij op het buitenste een één staan met twee nullen. Dit was meer geld dan hij ooit gezien had. Het bracht hem dichter tot zijn ideaal: een motor.

Vaste afspraken werden er niet gemaakt, die avond en al de volgende dag kocht Lisser zijn tweedehandsmotor. Knetterend slingerde hij door de Kinkerstraat hoofdschuddend nagestaard door zijn vader, die na een eerste vergeefse poging maar had afgezien van verdere vragen. Er kwamen nog een paar afspraken die steeds tot stand kwamen na een telefoongesprek. Een of twee keer had Arnold het plan gehad om Sander te zeggen, dat hij er eigenlijk niet veel zin meer in had, maar telkens was hij op het beslissende ogenblik terug geschrokken tegenover de zekerheid, die de ander uitstraalde. Verder dan de plannen was het nooit gekomen, toen Sander op een avond zei:

„Eigenlijk moesten we nog een vent vinden met een auto."

„Och, die weet ik wel," zei Lisser zelfverzekerd. Die man werd Martin Watimena, de buurman die al een paar keer was blijven praten toen Arnold op de stoep bezig was met het schoon maken van zijn motor. Watimena had geen bezwaar. Toch kwam het voor Nol als een verrassing, toen ze er eindelijk toch de eerste nacht op uit gingen. Alles lukte. Het een volgde nu snel op het andere, het werd een werveIwind, waardoor hij werd opgenomen ver boven de wrakke ijzerwinkel, de bedompte straat en de verniets wetende vriendjes. Er was geen gelegenheid om op adem te komen. Tot het fout ging in Den Haag.

Arnold Lisser geloofde dat hij in zijn leven nog nooit zo bang was geweest als die nacht. Alles leek normaal. Sander was het kantoor binnengedrongen op de snelle, efficiënte manier, die hem eigen was. Ze hadden de brandkast gevonden maar de moeilijkheden begonnen pas toen ze die bijna in de auto van Martin hadden. Toen was de agent verschenen. Angst, schreeuwende angst in de donkere straat. Sneller, sneller, waarom rijdt Martin niet weg? Vlugger, weg van het uniform. Arnold kon wel huilen toen ze Den Haag achter zich hadden en er nog steeds geen sirene had geklonken van een achtervolgende politieauto. Hij keek naar Sander, of die misschien iets had gemerkt van zijn verschrikkelijke angst, maar Sander keek de weg af, het gezicht soms rossig verlicht door de aangezogen punt van zijn sigaret.

Martin zat achter het stuur of het een plezierritje was. De angst ebde slechts langzaam weg.

Martin verdween en Sander liet in maanden niets van zich horen. Tot hij opbelde om te informeren naar Watimena.

„Martin? Niet gezien," zei Arnold.

„Hmm. Dan moet je wel naar hem uitkijken. Zeg hem maar niks, ik bel nog wel eens."

Iedere dag een telefoontje, waar Arnold tenslotte naar toe ging leven. Hij schrok van de bel en van Sander, die hem telkens dezelfde vragen stelde. Hij begreep die vragen niet en stelde zich voor, dat Martin misschien was gearresteerd en zelfs wel eens doorgeslagen zou kunnen hebben. In zijn opluchting kon hij wel juichen, toen hij Martin thuiskomen, weliswaar gewond maar toch vrij en levend. Toen hij het Sander vertelde kreeg hij geen commentaar, maar Arnold Lisser voelde zich vrijd omdat Martin er weer was, Martin, een lotgenoot.

Adjudant Speelman herinnerde Sluiter dezelfde dag nog aan Arnold Lisser. Om ongeveer vijf uur kwam hij terug op het bureau. De inspecteur zat aan zijn schrijftafel, en hij had alle rapporten om zich heen gespreid. Het was een respectabele hoeveelheid papier geworden. Al lezende was het hem te binnen geschoten dat hij de hoed van Overeveel mee had moeten nemen naar Watimena. Hij had het hoofddeksel uit de kast gehaald en Speelman moest het van de stoel nemen om nog een zitplaats te vinden.

„De bergruimte is al jaren verhuurd aan een groothandel in ijzerwaren."

Sluiter moest even terugschakelen naar de opdracht, die hij Speelman had gegeven. Het pakhuis op de Lijnbaansgracht.

„Mag ik? De eigenaar van het pand kon me de naam van de groothandel meteen noemen ook al ben er geweest. Het is een zaak met toekomst en daarom was het pakhuisje te klein geworden. Een half jaar geleden, toen ze aan de rand van de stad een groter konden krijgen, is het in onderhuur gegeven aan een ander. Die ander is de ijzerhandel Lisser, Kinkerstraat alhier, een oude relatie."

Speelman zei het met een vermoeid sarcasme. Hij had ervoor moeten praten met buren, had de eigenaar opgezocht en later de groothandel in ijzerwaren, wat vele kilometers lopen betekende of hangen in trams. Speelman was doodgewoon moe, vooral na het magere resultaat van zijn omzwervingen.

„Betaalt Lisser de huur?"

„Op de dag af. Geen klachten. Zijn telefoon-vriendje zal er wel voor zorgen."

Sluiter steunde de kin in zijn handen en keek langs Speelman heen naar het raam. Een kleine raam in een hoge, witte muur. Speelman sloeg de benen over elkaar en leunde zwaar in zijn stoel. Met overleg stopte hij een pijp en bedachtzaam nam hij de eerste trek.

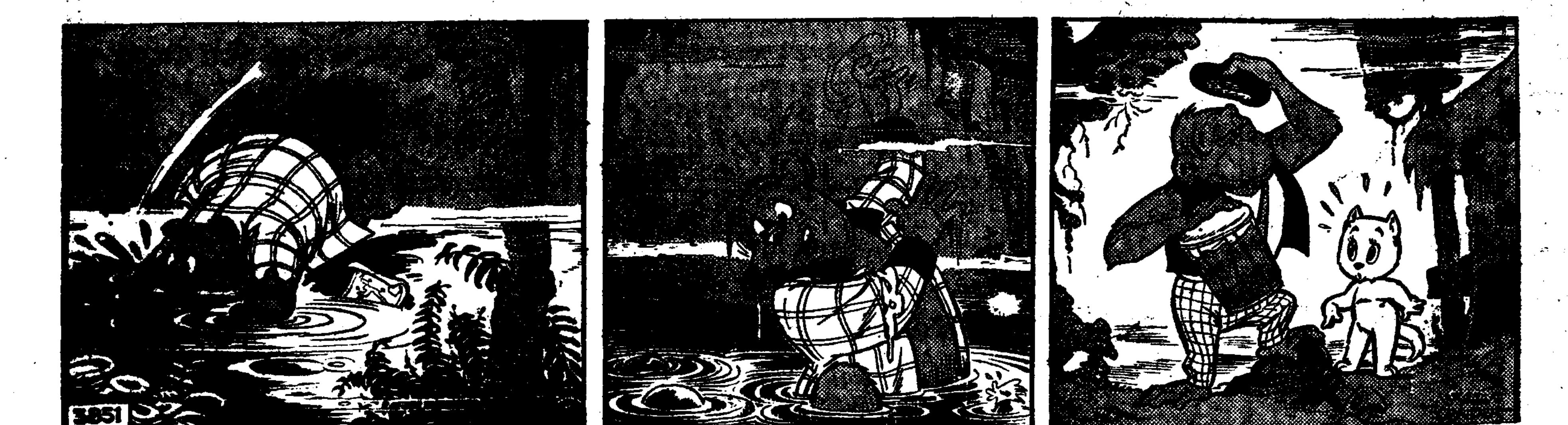
(Wordt vervolgd)

ERIC DE NOORMAN: — INGRID

61. — Het hoofdverband laat los en dwarrelt traag achter hem aan, als Erwin in een fontein van opspattend water in het meer duikt...... Arnar, die, gehinderd door het meisje, slechts langzaam kan opschieten, schrikt niet weinig, maar als hij ziet, wie hem daar achterna is gekomen, kruipt er een duivelse grijns over zijn gezicht. Hij duwt het meisje van zich af, zonder er zich om te bekommeren of zij wel in staat zal zijn met gebonden handen het hoofd boven water te houden, en zwemt met krachtige slagen in de richting van Erwin...... Zijn alles overheersende wraaklust doet hem de voorzichtigheid uit het oog verliezen en dat wordt hem noodlottig...... Thorfinn Snelvoet en Eric zijn, zodra Erwin in het meer sprong, naar beneden gerend en het is Thorfinn, die halverwege het rotspad ineens ziet, wat Arnar van plan is. Nul sist hij...... twee bogen worden razendsnel geheven, twee pijlen snorren het doel tegemoet. Arnar slaat wild met de armen, dan verdwijnt hij met een reutelende kreet in de diepte...... En bijna op hetzelfde moment zakt ook Erwin, uitgeput door bloedverlies niet langer in staat te vechten tegen de bezwijming, die hem dreigt te overmannen, weg in het kille water...... „Redt Erwin!" klinkt Ingrids stem schril van angst...... „Redt hem toch ...... hij verdrinkt voor uw ogen......"

Tom Poes en de Nozellarven

3851. — Heer Ollie boog zich met trillende knieën om de kaart op te rapen. Doch helaas, deze gebukte houding werd hem noodlottig. Een buitengewoon groot kluit trof hem precies tegen de ondereinde van zijn rug, zodat hij het evenwicht verloor en in het moeras stortte.

Vertwijfeld trachtte hij de weg weer te bereiken. Maar de zwarte drab trok en zoog op een vreemde wijze aan zijn voeten, zodat hij al gauw tot aan de helft in de borrelende massa was weggezonken.

Zijn hulpkreten klonken ijl en dun door de nevels zonder ergens weerklank te vinden. Om hem heen woelde en deinde het moeras en stegen bolle luchtbellen omhoog, die hem bij het springen de adem belemmerden. Heer Bommel zweeg dan ook al spoedig.

„Dit is dan dus het einde van mijn jonge leven", dacht hij droevig. „Zo vergaat het dus een heer, die uitgaat om een achtergebleven gebied op te heffen!"

Tom Poes was intussen bij de voorkant van de herberg aangekomen en schrok hij op.

„Heer Bommel is er niet!" riep hij uit. „Zou hij...... zou hij soms alleen het moeras zijn ingegaan?"

„Ja", zei de gids droogjes. „Ik zag hem die kant uitlopen."

„Waarom heb je hem dan niet tegen gehouden?" vroeg Tom Poes verontwaardigd.

„Ik dring me niet op", verklaarde de ander trots. „Hij heeft me uitgescholden en mijn trommel beschadigd. Hij is een bulker. Als ik jou was, zou ik maar niet op hem wachten. Er is nog nooit iemand uit het moeras teruggekeerd. Zo gekeerd, die geen trommel had."

New Yorkse Beurs

De New-Yorkse effectenbeurs gaf gistermorgen een uiteenlopende ontwikkeling te zien en rond het middaguur waren merendeels fractionele koersverschillen te constateren. Elektronische fondsen waren vast. In de namiddag kromp de handel in doch de grondstemming was niet ongunstig, waarbij voor sommige speciale fondsen iets meer belangstelling bleek te bestaan. De markt sloot goed prijshoudend. Het aantal verhandelde fondsen bedroeg 1197, waarvan hoger 504, lager 462 en onveranderd 231. De aandelenomzet bedroeg 3.200.000, de obligatieomzet 5.090.000 dollar.

De koersen waren als volgt:

Aluminium Co	84 5/8
Amerade	60 5/8
American Tel and Tel	89 7/8
Anaconda Co	49 1/4
Bethlehem Steel	46 5/8
Boeing Airplane	26 7/8
Canadian Pacific	24 7/8
Chrysler	46 1/8
Columbia Gas	19 1/8
Dupont de Nemours	207 1/4
Firstamerica	27 3/4
Ford Motor	68 3/4
General Electric	94
General Motors	45 1/4
Intern Bus Mach	525
Intern Nickel	55 3/4
Jones and Laughlin	70 3/8
KLM	68
Republic Steel	65 1/4
Reynolds Tobacco	70 5/8
Royal Dutch	39 1/8
Shell Oil	35 5/8
Sperry Rand	24 3/8
Standard Oil of New Jersey	40 7/8
Texas Instrument	238 3/4
U. S. Steel	82 7/8
Westinghouse Elec	60 1/2
Dow Jones	647.01

Indische oliemissie naar Moskou

Dezer dagen is een Indische oliemissie naar Moskou vertrokken om onderhandelingen te voeren over de aankoop van Russische olie-installaties voor het Indiase olie-exploratieprogramma. De missie zal voorts besprekingen voeren om zich de diensten te verzekeren van meer Russische technici voor de uitvoering van het programma.

Nader wordt nog gemeld, dat Indische en Russische regeringsvertegenwoordigers te New Delhi een overeenkomst hebben ondertekend aangaande technische samenwerking bij exploratie, de ontwikkeling en de produktie van olie en gas. Deze overeenkomst heeft betrekking op het gebruik van 277 miljoen roebels, die werden toegewezen voor olie-exploratie als onderdeel van het krediet van 1500 miljoen roebel voor het derde vijf-jarenplan van India.

Suikerprijs omlaag

De suikerprijs onderging gisteren te Londen en New York een flinke daling van 2,978 tot 2,90 Amerikaanse dollarcent per pound f.a.s. Cuba. De prijs, die bij de internationale suikerovereenkomst is vastgesteld, bedraagt 3,15 dollarcent per lbs.

Voor de prijsdaling worden twee oorzaken genoemd:

1) Een aan de Amerikaanse minister Herter toegeschreven verklaring, dat de Verenigde Staten hun suikeraankopen in Cuba zouden stopzetten;

2) Het bericht, dat het Cubaanse suikerinstituut 410.000 ton suiker aan de voorraad op de vrije markt onttrokken heeft.

In bevoegde Londense kringen is men het erover eens, dat de internationale suikerovereenkomst ernstig gevaar loopt te worden opgeheven.

Voorstel van Mansfield

Nationale Veiligheidsraad afschaffen

De democratische senator Mike Mansfield heeft Eisenhower gevraagd de nationale veiligheidsraad, het orgaan dat de defensiepolitiek bepaalt, af te schaffen. Hij stelde in een rede in de senaat voor het lichaam te vervangen door een kabinetsraad van drie leden, met de president als voorzitter en de ministers van buitenlandse zaken en defensie als leden.

Hij kritiseerde de wijze waarop de regering het spionageincident met de U-2 heeft behandeld. Het is overgelaten, aldus de senator, aan diverse duistere bureaucraten.

TOERISMEPLAN VOOR CURACAO

★ door dr. ir. P. C. HENRIQUEZ ★

Inleiding

In de economie van ons eiland manifesteert zich de laatste tijd een duidelijke inzinking. Er zijn vooralsnog geen tekenen dat deze inzinking zich „vanzelf" zal redresseren, integendeel! Bij de petroleummaatschappij een drastische bezuiniging, gepaard gaande aan min of meer uitgebreid ontslag, voorts een snel toenemende bevolking!

Het toenemende toerisme op ons eiland is op dit moment gelukkig een hoopvol geluid temidden van een aantal sombere.

Waarom dan niet een alomvattend „toeristenplan" voor Curacao opgezet, waarbij wij maximaal profiteren van de opgaande toeristenconjunctuur? De creatie van Hotel Curacao Intercontinental moet dan slechts als een beginpunt worden gezien. Dit is namelijk geenszins een resorthotel. In feite is „resorttoerisme" op ons eiland nog een volkomen onbewerkt gebied: „tabula rasa". Elders in de Caribbean is dat geheel anders!

In het ondervolgende worde daarop nagegaan:

1) Waarom het gerechtvaardigd is óók bij ons een grote toeristische ontwikkeling in het vooruitzicht te stellen;

2) Tot welke klasse toeristen men zich zal moeten richten;

3) Welke de karakteristieken zijn van de voor deze toeristen te creëeren accomodatie en recreatie;

4) Wáár deze accomodatie en recreatie tot stand gebracht zou moeten worden;

5) Van welke soort de „recreational facilities" zijn die in aanmerking komen.

Alvorens echter over te gaan tot bespreking van hetgeen op ons eiland mogelijk zou kunnen zijn is het goed na te gaan hetgeen in het Caraibische gebied als geheel reeds t.a.v. het toerisme bereikt is en hetgeen nog verwacht mag worden.

Jong fenomeen

Tourisme in de Caribiën op enigszins belangrijke schaal is een nog zeer jong fenomeen. Zeker, vóór de oorlog waren er wel reeds hotels hier en daar die zich, behoudens tot zakenreizigers, óók richtten tot hen die er „voor plezier" waren, maar deze hotels — gering in tal — leidden een kwijnend bestaan en waren slecht geoutilleerd. Oók waren er reeds de „cruises", die elk winterseizoen hun rondtours door de Caribiën maakten en Curacao als „shopping center" daarbij niet vergaten, echter hun aantal was betrekkelijk nog klein.

Het was op Porto Rico en op Jamaica waar men het eerst na de oorlog de tekenen des tijds verstond en zich begon in te stellen op een veel groter — en veeleisender — toeristenverkeer. Op Porto Rico was het daarbij een overheidsinstelling, de „Development Corporation", die het initiatief nam en grote nieuwe hotels financierde (die aan Amerikaanse hotelmaatschappijen in beheer werden gegeven). Op Jamaica was het de vooruitziende blik van een dynamisch zakenman, de heer Issa, die tot het eerste, naar Amerikaanse begrippen „tiptop" hotel leidde.

Aan Cassandra's heeft het bij deze initiatieven niet ontbroken. De bestaande, financieel kwakelende hotels bezwoeren dat zij nu helemaal failliet zouden gaan en de nieuwe hotels daarbij, de verwachte nieuwe influx van touristen werd tot hersenschim verklaard. Hun woorden werden dra en volkomen gelogenstraft; niet alleen dat de nieuwe hotels goed bezet waren: de oude profiteerden van de bekendheid die de nieuwe „touristresorts" gingen verkrijgen. Met het verwerken van de „overflow" der nieuw gebouwde etablissementen werd bij de oude zowel de lust als de mogelijkheid geschapen verbeteringen en uitbreidingen aan te brengen.

Niet anders is het op Curacao gegaan: aandeelhouders en managers van andere hotels zagen met sombere gezichten de bouw van hotel Curacao Intercontinental tegemoet. Thans, twee jaar na de opening van de laatste, zijn alle drie grote hotels goed bezet, de twee oude zijn beter beklant dan vroeger en hebben vernieuwingen en verbeteringen aangebracht; twee van deze denken reeds aan uitbreidingen. Het aantal overblijvende reizigers is op Curacao dan ook sterk gestegen.

De groei van het tourisme in de Caribiën worde voorts aan de hand van voldoende uitlatingen en cijfers geïllustreerd.

(Wij publiceerden enkele dagen geleden de cijfers reeds Red.)

In het Caraibisch gebied

In het „Caraibisch Weekoverzicht" van de 25 augustus 1956 wordt het volgende medegedeeld:

„Toerisme is sedert lange tijd een „van de voornaamste industriën ge„worden in het Caraïbisch gebied. „Een recent rapport van het Ministe„rie van Handel van de Verenigde „Staten bevestigt dit. Volgens dit „rapport, bereiken de uitgaven ge„daan door Amerikaanse toeristen in „het Caraïbisch gebied, verleden jaar „een recordcijfer. Amerikaanse toe„risten besteedden gedurende het „jaar US $ 117 millioen. Dit bedrag „ligt 30% hoger dan dat besteed in „1955. In een ander rapport van het „Departement van Handel kan men „lezen, dat de helft van het aantal „Amerikaanse toeristen die in het „buitenland gingen reizen, naar het „Caraïbisch gebied gingen. Dit was „meer dan het aantal toeristen dat „naar Europa en het Middellandse„Zeegebied gingen. In deze cijfers „zijn niet inbegrepen, Puerto Rico, de „Amerikaanse Maagdeneilanden Me„xico en Bermuda".

In een artikel „The Tourist Potential of the Caribbean" door R. Benitez Carle, voorzitter van de „Caribbean Tourist Association" („The Caribbean", maart 1959) vinden wij o.a. de volgende uitlatingen:

„The U.S. Department of Commen„ce's 1957 Survey of International „Travel", analyzes the spending of „U.S. residents for travel outside the „borders of the U.S. during 1947„1956. This study shows that travel „spending, not counting transporta„tion costs, rose in ten years from „$ 573.000.000 to $ 1.275.000.000.

„On the basis of our statistics, plus „those of the Department we can say „that travellers spent about „$ .150.000.000 in the Caribbean area „in 1956, and that this represented a „much faster rate of increase than „that of international spending as a „whole".

Enig verder inzicht omtrent de afmeting van de toeristische ontwikkeling in de Caribbean en de potentiële mogelijkheden die er nog voor onze eilandjes bestaan kan worden verkregen door zich te realiseren over hoeveel hotelkamers verscheidene eilanden in de Caribbean beschikken.

Laten wij eerst eens beginnen met een paar kleine:

Bermuda	1750	(begin 1958)
Nassau	1250	(begin 1958)
St. Thomas	755	(1959)
St. Croix	311	(1959)

Nagenoeg ai deze accomodatie is pas in de jaren na de tweede wereldoorlog en voornamelijk na 1950 geschapen.

Begin 1957 was de toestand voor Porto Rico als volgt:

± 1250 hotelkamers, met ± 850 in constructie.

De toestand aan het eind van 1958 blijkt uit een bericht in het „Caraïbisch Weekoverzicht", dat als volgt luidt:

„De hotels La Concha en Dorado „Beach in Porto Rico naderen thans „hun voltooiing en de dubbele ope„ning zal het seizoen 1958/59 opluis„teren.

„Vanaf 1947 heeft het aantal bezoe„kers aan Porto Rico zich tot bijna „het zesvoudige vermenigvuldigd en „aan het eind van het jaar worden „2220.000 toeristen verwacht, het „hoogste aantal tot nu toe bereikt. „Met de opening van Dorado Beach „Hotel op 1December en van La Con„cha op 8 december zullen bijna 450 „kamers worden toegevoegd aan de „nu beschikbare 2.200. De nieuwste „faciliteiten zullen accomodatie ver„lenen aan een kwart miljoen toeris„ten die men het volgend jaar in Por„to Rico verwacht. Het Dorado Beach „Hotel beslaat een gebied van 1.200 „acres, 20 mijl ten Westen van San „Juan, en is van Laurence S. Rocke„feller. La Concha, gelegen aan de „Goudkust van San Juan, dichtbij „het Condado Beach hotel, zal een „unieke nachtclub te zien geven in „vorm van een schelp".

„(Puerto Rico News Service)"

Porto Rico

Volgens het „Caribbean Handbook" van 1959 zou het aantal hotelkamers in Porto Rico inmiddels gestegen zijn tot 3023.

De snelle ontwikkeling van Jamaica blijkt o.a. uit een bericht in het „Caraïbisch Weekoverzicht" van de 31ste augustus 1958, als volgt:

„Volgens een mededeling van de „Tourist Board zal Jamaica het ko„mend seizoen over vier nieuwe ho„tels beschikken. Daardoor stijgt het „aantal beschikbare bedden tot on„geveer 4.700. De bouw van de vier „hotels vordert gestadig en zij zullen „vóór de opening van het vakantie„seizoen in december gereed zijn. (Ja„maica Gleaner).

Dat ook in 1959 op Jamaica het tempo niet verlangzaamd is volgt uit de volgende mededeling (Caraïbisch Weekoverzicht 3 mei 1959):

„Op 1 juni a.s. zal met de bouw „worden aangevangen van een hotel „in Knutsford Park, Jamaica's nieuw„ste zakenwijk in Kingston. Kortgeleden werd een contract gesloten tus„sen de Minister van Handel en Nij„verheid en de heren Robert L.Moore, „Vice-President van de Sheraton „Corporatie van Amerika en M.L. „Turkenik uit Montreal, gevolmach„tigde van de financiers van het ho„tel. Het hotel zal 200 dubbele kamers „hebben en een vergaderzaal met „1000 zitplaatsen. De bouw zal onge„veer 18 maanden in beslag nemen".

De ontwikkeling van Barbados wordt o.a. belicht door de volgende aanhalingen („Caraïbisch Weekoverzicht 18 augustus 1958 en 1 oktober 1959):

„In St. Lucy's Parish, Barbados, „zal een nieuw luxe hotel gebouwd „worden, waarvan de kosten een mil„joen dollar zullen bedragen. De „bouw van het hotel zal worden ge„financieerd met Amerikaans en Ca„nadees kapitaal. Dit werd vorige „maand medegedeeld door de heer „Leland Ryder, directeur van de on„derneming, die het hotel zal bou„wen, terwijl hij op doortocht was te „Trinidad. De heer Ryder zei onder „meer, dat het hotel een oppervlakte „zal bestaan van vijftien acres, een „eigen strand zal bezitten en gebouwd „zal worden te St. Lucy, de noorde„lijke gemeente van het eiland. Het „hotel zal bestaan uit een centraal „gebouw met 24 dubbele kamers, ter„wijl daaromheen afzonderlijke bun„galows gebouwd zullen worden met „plaats voor twee tot zes personen".

„Ter voorbereiding van het 1959„1960 winterseizoen worden ongeveer „200 hotelkamers bijgevoegd in Bar„bados. 50 kamers, de meeste daarvan „dubbele, zijn reeds voltooid, terwijl „de resterende in aanbouw zijn. On„der de hotels die of nieuw gebouwd, „óf uitgebreid worden, bevinden zich „de Bonnie Dundee met 22 kamers, „South Winds met 19, Maffei met 30, „Paynes Bay Hotel met 10, Sandy „Beach Apartments met 14 en de Ro„yal Caribbean met 17 kamers.

(Canada-West Indies Magazine).

Volgens het „Caribbean Yearbook" 1959 beschikte het kleine Barbados reeds over 506 hotelkamers.

Trinidad

Over Trinidad wordt in het „Caraïbisch Weekoverzicht" van de 12de januari 1958 het volgende medegedeeld:

„Onlangs werd bekendgemaakt dat „de werkzaamheden aan de 9½ mil„joen dollar Trinidad Hilton Hotel dit „jaar zullen aanvangen. De bespre„kingen gevoerd in 1957 over de fi„nanciering van het hotel, dat 250 ka„mers zal bevatten zijn nu geëindigd. „De Barclays Bank heeft zich be„reid verklaard aan de „Hotels Deve„lopment Corporation" een lening van „4½ miljoen dollar te verstrekken „teneinde de bouwkosten van het lu„xueuse hotel, dat op Belmont Hill „zal komen met een fraai uitzicht „over de Queen's Park Savannah, te „dekken. De Regering van Trinidad „heeft zich van zijn kant bereid ver„klaard om de resterende 5 miljoen „dollars op te brengen. Naar ver„klaard wordt zal de Regering de bij„drage die vervat is in het ontwikke„lingsplan 1958-1962 putten uit alge„mene inkomsten. (Trinidad Guar„dian)."

xxx

De hierboven gegeven cijfers omtrent hotelaccommodaite spreken een duidelijke taal t.a.v. de snelheid waarmede de ontwikkeling plaats vindt en het grote belang daarvan. Dit evenwel is niet de enige manifestatie van het toerisme. Het hand over toenemende „cruise-toerisme" is hierboven reeds even genoemd, en nog een andere vorm is die waarbij gefortuneerde Amerikanen eigen bungalows bouwen voor permanente, semi-permanente, of tijdelijke bewoning. Dat het daarbij geenszins blijft bij eenvoudige landhuisjes wordt wel het best gedemonstreed in de „Lowlands" van St. Maarten waar zeer dure woningen, soms van $ 100.000 de z.g. house keeping bungalows, verrijzen.

Voorts komt steeds meer in zwang d.w.z. gemeubedde landhuizen die de toerist enkele weken of maanden huurt en waarin hij zijn eigen huishouden kan voeren.

Ook op de kleine eilanden gaat het bij deze bungalow projecten vaak om belangrijke complexen. De zoëven genoemde „Island Gem Enterprise" van Lawaetz in de „Lowlands" op St. Maarten is daarvan een goed voorbeeld. Met enkele aanhalingen moge nog een indruk worden gegeven van hetgeen er buiten de Ned. Antillen op dit gebied gaande is.

St. Thomas

„Travel Items" 15 juni 1956 over St. Thomas:

„THE VIRGIN ISLANDS may soon „have a new colony of 1.500 U.S. „families.

„Sidney Kesler, a New York builder „and President of the St. Thomas „Real Estate Corp., has acquired 800 „acres on the island of St. Thomas. „Here he plans to construct a colony „of 1.600 winter homes for visitors „from the North. The homes range „from $ 15.000 to $ 40.000. Five model „dwellings are to be completed by „early summer".

„Caraïbisch Weekoverzicht" 1957 over de Bahamas:

„De bouw van een club en woon-

(Vervolg op pagina 8)

Plan van de gemeenschap

(Vervolg van pagina 1)

krachtige steun verwacht. Wie suggesties wil doen kan op de daartoe geeigende plaatsen terecht, zowel - schriftelijk - bij de gezaghebber zelf als - uiteraard - bij de pers. Men treft in onze editie van vandaag reeds een ingezonden stuk aan. De gezaghebber heeft in een schrijven aan pers en radio zijn visie nog als volgt uiteengezet.

Het toerisme is één der bronnen die wij kunnen aanboren om een extra deviezenstroom te creëren en wel een bron die uitermate belangrijk kan zijn. De groei van het toerisme in de Caribbean is nog steeds fabelachtig en wij moeten zorgen onze portie daarvan binnen te halen. Men spreekt wel eens van toeristenindustrie en wanneer wij al voor andere industrieën arm aan grondstoffen zijn dan geldt dit niet voor deze industrie: wij hebben onze altijd schijnende zon, onze heldere zee, onze stranden, onze pittoresque stad, onze historische bezienswaardigheden en „last but certainly not least" onze wijd en zijd bekend „shopping center".

Deze grondstoffen ongebruikt te laten liggen ware al te dwaas in een tijd waarbij verbreding van de economische welvaartsbasis zo hard en hard nodig is. En het prettige van deze grondstoffen is, dat zij niet met het gebruik opraken.

Curaçao heeft een belangrijk cruise toerisme; ressort toerisme bezit het echter practisch nog niet. Het opmaken van een totaalplan, een tienjarenplan voor het „op poten zetten" daarvan was dringend geboden. Het was echter duidelijk dat de uitvoering daarvan de economische spankracht van Curaçao zou overtreffen.

De Ministers Irausquin en Kroon hebben bij hun besprekingen in het najaar van 1959 met de Nederlandse Regering een willig oor gevonden om de Antillen bij een tienjarenplan te helpen zoals Nederland dat ook met Suriname heeft gedaan.

Het opstellen van een totaalplan om onze „toeristische grondstoffen" zo goed mogelijk uit te buiten en te conserven werd daarop te meer urgent en zinvol. De nauwe samenwerking die er bestaat tussen het Bestuur van het eilandgebied Curaçao en de Landsregering bij het streven naar economische opbouw werd wederom daarin manifest, dat het Eilandgebied gebruik heeft kunnen maken van de diensten van de TERNA (Technische Economische Raad der Nederlandse Antillen) om op korte termijn een „masterplan" te maken voor de toeristische ontwikkeling van Curaçao.

De dank hiervoor van het Eilandsbestuur gaat in het bijzonder uit naar de heer Minister van Welvaartszorg. Het plan is samengesteld door Dr Ir P. C. Henriquez, die zoals bekend ook de planning voor Bonaire en de Bovenwindse eilanden heeft verzorgd. Voor de uitstekende verzorging van dit plan is het Eilandsbestuur Ir Henriquez zeer dankbaar.

Te zeggen dat het Eilandsbestuur hoopt van de Eilandsraad de middelen te krijgen om dit grondplan in zijn details te laten uitwerken ware te zwak, het grote belang en de urgentie zijn te evident dan dat welk eilandsraadslid ook — van welke politieke partij hij moge zijn — zou kunnen aarzelen, zo wil het mij voorkomen.

Het Eilandsbestuur heeft echter gemeend dat ook het particuliere initiatief zich veel meer actief moet betonen bij de pogingen tot verbreding van de welvaartsbasis van het eiland dan tot dusver het geval is geweest. Daartoe heb ik kort geleden een commissie uit het zakenleven benoemd teneinde mij hierbij van advies te dienen. Deze commissie bestaat uit de heren Frans Karner, Charles B. Debrot en Cecil Delvalle. Het is een genoegen te kunnen mededelen, dat deze heren met grote voortvarendheid aan het werk zijn gegaan en als eerste daad uit de bus is gekomen het bijeenbrengen van ruim f. 65.000.— uit het zakenleven om mede te helpen de tweede phase van de planning, waarover in het bovenstaande reeds sprake was, uit te voeren.

Het Eilandsbestuur is er van overtuigd, dat de activiteit van de commissie hiermede geenszins uitgeput is en zal met haar nauw contact blijven onderhouden bij de verdere planning.

De Raad heb ik intussen een aanvullend crediet van f. 100.000,— gevraagd om de plannen zo SPOEDIG mogelijk uit te werken. Zulks in verband met het verzoek van de Regering om binnen de kortst mogelijke termijn uitgewerkte ontwikkelingsplannen voor Curaçao te willen voorleggen, teneinde deze te betrekken bij het verzoek om hulp en bijstand van Nederland.

Mede in verband hiermede is het de bedoeling van het Eilandsbestuur de tweede phase van de planning — d.w.z. de verdere detailuitwerking van het grondplan — binnen de kortst mogelijke termijn te doen geschieden, zodat wij met recht zullen kunnen spreken van een met grote kracht en doelbewustheid uitgevoerd „crash programma" voor de economische opheffing van Curaçao en de hoop bestaat dat U in een maand of zes weer bij elkaar geroepen zult kunnen worden om kennis te nemen van hetgeen in de tweede phase bereikt is.

Opzienbarend celloconcert

Drie heel gewone mannen, zo te zien, zijn hier samen bezig. De een tracht duidelijk te maken wat hij bedoelt, de anderen kijken aandachtig toe, en hoe warm het is, merken ze geen van drieën. Wie de achtergrond van dit plaatje kent, kan zich wel voorstellen wat de aandacht van deze drie gevangen houdt. Ze hebben enige tijd geleden in Amerika gezorgd voor een opzienbarende vertolking van het celloconcert van Sjostakowitsj (op de foto recht) dat op die middag in de Academy of Music in Philadelphia in première ging.

Eugene Ormandy, de Hongaarse Amerikaan die in de Nieuwe Wereld al zoveel jonge musici heeft geïntroduceerd, leidde het orkest van Philadelphia, toen de jonge Rus Mstislav Rostropovich (midden) als solist optrad.

Dmitri Sjostakowitsj zat in de zaal te luisteren, samen met honderden anderen, onder wie de componisten Barber, Mennotti, Creston en Persichetti. De uitvoering werd het evenement van het seizoen. Men luisterde verbijsterd naar de cellist uit Azerbeidzjan, die ondanks zijn onuitsprekelijke naam de meest genoemde en geroemde Sovjet instrumentalist van het ogenblik is. Toen hij negenentwintig was, werd hij benoemd tot hoofdleraar aan het conservatorium van Moskou. Verschillende Russische componisten, onder wie Prokofieff, hebben aan hem hun werken opgedragen.

Men schreef over deze cellist in Amerika: We zullen allemaal onze mening omtrent wat een cellist is moeten herzien. Niets suggereert bij Rostropovich het muzikale fenomeen; men denkt met de onderdirecteur van een bank in een provinciestadje te doen te hebben, tot dat hij begint te spelen. Rostropovich speelt cello alsof dat het enige ding in zijn leven is, waarvan hij volkomen zeker is.

Zijn spel is, naar het schijnt nauwelijks met woorden te beschrijven. De Amerikaanse critici tenminste hebben al hun superlatieven nodig om een indruk te geven van dit talent.

Wie nieuwsgierig is geworden, zal binnenkort kunnen luisteren naar de plaat, die Philips gaat uitbrengen, en die zowel het celloconcert als de eerste symfonie van Sjostakowitsj bevat. Het nummer: 835 549 (stereo) en A 01442 L (monauraal).

De toekomst van de Antillen

Van de zijde van de r.k. ambachtsschool „Sint Jozef" werd het volgende commentaar ontvangen, dat voor zichzelf spreekt. Volledigheidshalve wijzen wij er op, dat de zinssnede, die door „Sint Jozef" wordt aangehaald niet door een woordvoerder tijdens de vergadering werd gebezigd, maar tot het vrijmoedig commentaar van de redaktie behoorde.

Een ieder die de toekomst van Curaçao ter harte gaat zal met instemming het verslag hebben gelezen van de vergadering welke de commissie voor handel en nijverheid bij de indiening van haar rapport heeft gehouden.

Wanneer wij aan dit verslag enige kanttekeningen toevoegen is dit geenszins bedoeld om aanmerking te maken op de voordrachten van de inleiders, doch eerder als een poging om enige helderheid te brengen in het licht van het heden dat „bepaald diffuus" is.

Gemeenplaatsen als: algemene inzinking, ontslagen van een paar duizend man en de slechtere economische toestand op de N.A. in het bijzonder op Curaçao; welke men de laatste tijd nogal eens kan beluisteren werken zonder belichting van de achtergrond van de omstandigheden, demoraliserend en werken een zeker defaitisme in de hand.

Zeer zeker zal men in verschillende zaken in de stad, met name in de winkels welke niet direct op het toerisme zijn ingesteld een terugslag ondervinden door de recente ontslagen bij de oliemaatschappij. Dat vooral deze kant van de zaak naar voren komt in een vergadering van de vereniging voor handel en nijverheid is begrijpelijk. Wie echter geen vreemdeling is in het Jeruzalem van de olie weet, dat nu en in de toekomst voor onze landskinderen met technische scholing kansen en werkgelegenheden worden geschapen waaraan men vroeger niet durfde denken.

In dit verband zouden wij graag uit het verslag van de vergadering willen citeren: „Dat in alle sectoren van de arbeidsmarkt voorrang zal moeten worden verleend aan de mannen en vrouwen van eigen land, is niet alleen een zedelijke plicht van welke werkgever dan ook, maar bepaalt vooral de taak van de overheid en dient niet op de laatste plaats een desbetreffend bewustzijn en daartoe gerichte daadkracht op te leveren en aan te zetten bij die mannen en vrouwen zelf". Hier wringt de schoen. Daadwerkelijk gerichte scholing en vorming tot een beroep is noodzakelijk. Wanneer bovendien bepaalde beroepen goede toekomst mogelijkheden bieden, dient alles in het werk te worden gesteld om de opleiding tot die beroepen te stimuleren. Deze stimulans dient in eerste instantie van de overheid uit te gaan.

De mogelijkheid tot technische scholing is op Curaçao aanwezig in de vorm van een uitstekend geoutilleerd Technisch College.

Echter, de capaciteit van dit technisch college heeft sinds twee jaar het maximum bereikt.

De belangstelling voor technisch onderwijs neemt elk jaar toe. Bovendien zal de noodzaak van technisch onderwijs nog meer toenemen naarmate het tienjarenplan voor het toerisme tot uitvoering komt. Met name denken wij hier aan de opleiding voor de horecaf bedrijven welke in Nederland onder het technisch onderwijs ressorteren, aan de vaklieden welke nodig zijn voor de verwezenlijking van de bouwplannen en voor het onderhoud van de zich steeds uitbreidende electrische apparatuur welke ons leven en dat van de toerist veraangenaamt.

Men houde het oog gericht op de toekomst, maar men vergete niet bestaande peilers van ons economisch bestel in stand te houden en te versterken. Een dreigend tekort aan technisch geschoolde arbeidskrachten werkt afstotend op investeringen van industrieën, óók van de toeristen industrie.

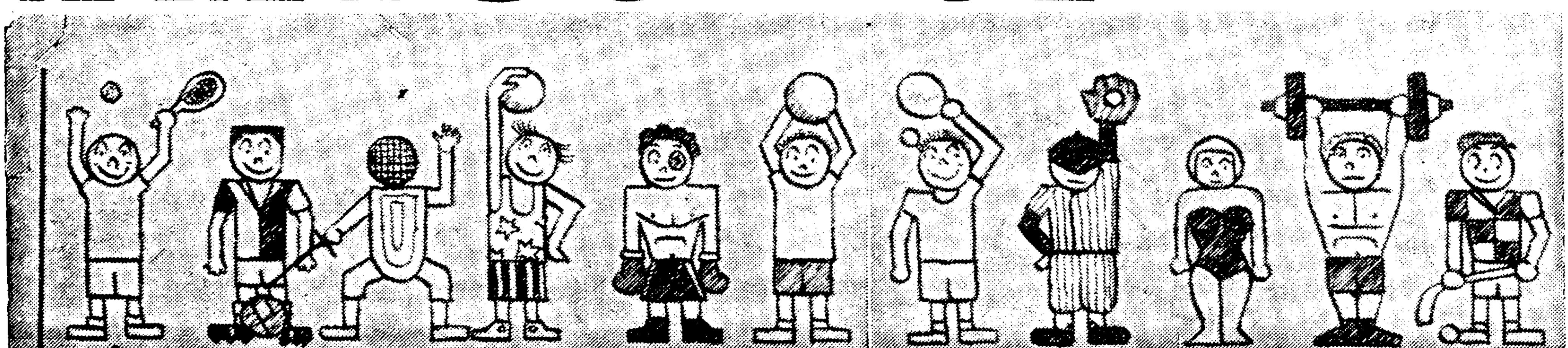
En dit tekort dreigt! Niet door gebrek aan belangstelling voor het technisch onderwijs bij de jeugd. (Hetgeen blijkt uit het enorme aantal aanmeldingen voor de nieuwe cursus welke in september begint.) Het tekort dreigt wel door gebrek aan plaatsruimte op school waardoor het grootste deel van het aantal aangemelde leerlingen moet worden afgewezen.

Om bij de beeldspraak van de heer Karner te blijven zouden wij de overheid willen toeroepen „Het Technisch College, sinds lang lijdende aan een verwaarloosde kou, heeft bij de laatste inschrijving van nieuwe leerlingen een accute longontsteking opgelopen. Wij hopen vurig dat de patiënt nog te helpen is!

Sir Eden als Knight

Op zijn 63ste verjaardag liep sir Anthony Eden mee in de stoet van de „Knights of the Garter" om in de George Kpael van het Kasteel Windsor vier nieuwe ridders te instaleren.

AMIGOE-SPORT

Sportnieuws

Tijdens de training voor de 24 uurs rit van Le Mans heeft zich een ernstig ongeluk voorgedaan. De Braziliaanse Frederico D'Orey verloor in een bocht de macht over het stuur en botste tegen de strobalen. Met bloeduitstortingen over het gehele lichaam en een schedelblessure werd de Braziliaan naar het ziekenhuis gebracht, waar hij werd geopereerd. Zijn toestand is thans bevredigend.

BASEBALL.....

Het officieuze Nederlandse baseballteam heeft met 4—0 gewonnen van een Amerikaanse legerploeg, Kaiserslautern Colonels.

In de wedstrijden om de Wightman Cup te Wimbledon maakte de Amerikaanse Darlene Hard een goede partij tegen Anne Haydon, die zij glansrijk versloeg. De foto toont Darlene Hard in actie.

BASEBALL-ROUNDUP

ROBIN ROBERTS

NATIONAL LEAGUE

De Los Angeles Dodgers maakten een eind aan de reeks overwinningen van de Milwaukee Braves door hen gisteravond met 5—3 te verslaan in een wedstrijd, die tien innings duurde. In de eerste inning scoorden de Dodgers driemaal door een single van Junior Gilliam, een triple van Norm Larker en een formidabele homerun van Frank Howard (7). Starter Sandy Koufax had het dus enigszins gemakkelijk. Toch kon hij zich niet langer dan twee innings handhaven. In de eerste inning scoorden de Braves tweemaal. Na twee outs kreeg Ed Matthews een walk en sloeg Hank Aaron (17) een homerun. In de tweede inning maakten de Braves gelijk door een infield-hit van Felix Mantilla en een double van Dell Crandall. Geen van beide starting-pitchers hielden het lang uit. Carlton Willey werd reeds in de eerste en Sandy Koufax in de tweede inning vervangen. De strijd, die zich toen ontwikkelde, was een formidabel pitchersduel tussen de relievers Joey Jay en Ed Roebuck. De rest van de wedstrijd stonden beiden slechts drie hits toe. Pas in de tiende inning gelukte het de Dodgers twee runs te scoren door een triple van Wally Moon, een walk, een deadball en twee errors van Ed Mathews.

⁂

Twee homeruns van Willy Mays (14) en een van Willy Kirkland (11) bezorgden de San Francisco Giants een 5—3 zege op de Cincinnati Redlegs. Mike McCormick (9—3) was de winnaar en Jay Hook (6—6) de verliezer. Gus Bell (5) homerde voor de Redlegs.

⁂

Robin Roberts (4—7) pitchte de Philadelphia Phillies uit de „cellar" van de National League. Roberts stond de St. Louis Cardinals maar zeven hits toe. De Phillies zegevierden met de score van 4—3. Ernie Broglio (5—3) verloor. Ken Boyer sloeg in deze wedstrijd zijn achttiende homerun van het jaar.

⁂

De stand in de National League is thans als volgt:

	gew.	verl.	acht.
Pittsburgh ...	40	22	—
Milwaukee ...	35	24	3½
San Francisco	35	30	6½
Cincinnati ...	30	33	10½
Los Angeles	29	33	11
Philadelphia	26	37	14½
Chicago	23	36	15½

⁂

AMERICAN LEAGUE

De New York Yankees sloegen tien hits voor evenzoveel runs en wonnen met de score van 10—6 van de Cleveland Indians. De Indians hadden negen hits. New York maakte twee errors, de Indians hadden er drie. De winnende pitcher was Johnny James (4—0), de verliezer was Johnny Klippstein. Toney Kubek had twee homeruns voor de winnaars, zijn zesde en zevende van het seizoen, en batte drie runs binnen. Ook Ken Hadley homerde voor New York.

JIM BUNNING

Jim Bunning pitchte gisteravond een prachtige drie-hit, 4—0 shut-out op de Washington Senators. Detroit sloeg zich met elf hits naar de overwinning. Don Lee (3—2) was de verliezer.

⁂

De Chicago White Sox boekten een krappe 2—1 zege op de Boston Red Sox. Chicago had negen. Boston zeven hits. Bob Shaw (6—7) won en Bill Monbouquette (6—7) verloor.

⁂

De Baltimore Orioles keken tot de achtste inning tegen een achterstand op, maar wisten uiteindelijk toch de Kansas City Athletics te verslaan. Eerst was het Gene Woodling, die de stand gelijk maakte door een homerun in de achtste inning, waarna de Orioles nadenhand de winnende run konden scoren. Marv Breeding had ook een homerun voor Baltimore.

⁂

De stand in de American League is thans als volgt:

	gew.	verl.	acht.
New York ...	36	23	—
Baltimore ...	39	27	½
Chicago	35	30	5
Detroit	31	29	5½
Washington	25	34	11
Kansas City	27	35	12
Boston ...	21	39	15½

—x—

Zweden heeft in de in het olympisch stadion van Helsinki gespeelde interland-voetbalwedstrijd tegen Finland met 3-1 gewonnen. Bij rust hadden de Zweden met 1-0 de leiding.

Johansson krijgt zijn beurs

— Ingemar Johansson heeft eindelijk het geld gekregen van het vorige jaar juni gehouden gevecht om de wereldtitel zwaargewicht tegen Floyd Patterson. De beurs, die totaal 153.475 dollar bedroeg (ruim 290.000 gulden Ant. Crt) werd indertijd ingehouden door de New Yorkse state Athletic commission en zou pas uitbetaald worden wanneer Johansson aan zijn contractuele verplichting van een return-match tegen Patterson had voldaan. Het geld is vrijdag aan Johanssons advocaten overhandeld.

Grootse opening A.S.U.-Olympiade

Een bijna geheel gevuld stadion heeft gisteravond kunnen genieten van een zeer geslaagde opening van de zesde ASU Olympiade. En wij zijn van mening dat er veel meer mensen naar het Stadion gekomen zouden zijn, indien het weer niet zo regenachtig was geweest.

Op de eretribune zagen wij onder andere Gedeputeerde Oscar Henriquez en echtgenote en Gedeputeerde Isaac de Cuba, vele autoriteiten op sportgebied, onze sportkoningin en vertegenwoordigers van de diverse sportverenigingen.

Ongeveer een kwartier na de vastgestelde tijd startte het defilé, voorafgegaan door een groep padvinders en drumband. Nu zagen wij het kleurige schouwspel van ongeveer dertig sportverenigingen in vol ornaat voorbijmarcheren met aan het hoofd hun verschillende vlaggen. Met name de basketball club Plymouth, die de rij aanvoerde, kwam uitstekend voor de dag.

Nadat al de verenigingen voor de eretribune gedefileerd en zich opgesteld hadden, werd de aankomst van de Sportman van het jaar door trompetgeschal en tromgeroffel aangekondigd. Het bleek de bekende voetballer Juchi Jansen te zijn, die als voetballer een glorieuze comeback gemaakt heeft, zijn club RCA kampioen van Aruba heeft helpen worden, die een van de steunpilaren was van het Antilliaans elftal dat laatst zulke eervolle resultaten in Cuba behaalde en die zich altijd als een ware sportman gedragen heeft. Het is altijd moeilijk een sportman van het jaar te kiezen, maar met deze keuze konden wij volledig instemmen.

JUCHI JANSEN sportman van het jaar

Na zijn ereronde gelopen te hebben, hees Juchi Jansen de ASU-vlag die gedurende deze Olympiade zal blijven wapperen in het stadion, waarna het Wilhelmus weerklonk.

De openingsrede werd uitgesproken door de heer Herman Kuiperi, vice-voorzitter van de ASU, aangezien de voorzitter, dr. G. Oduber door omstandigheden verhinderd was.

Uit handen van de heer Kuiperi ontving Gedeputeerde Oscar Henriquez de oorkonde, verbonden aan het ereldmaatschap, wegens diens vele verdiensten voor de Arubaanse sport. Dr. Jacobito Arends, die ook erelid werd, was evenens wegens omstandigheden verhinderd aanwezig te zijn.

Vervolgens ontving Juchi Jansen de anjerbeker, als blijvend aandenken aan zijn verkiezing tot sportman van het jaar.

De eerste prijs voor de vereniging, die het beste voor de dag kwam tijdens het defilé, werd aan Estrella toegekend.

Het machtige vuurwerk, dat nu ontstoken werd, heeft het stadion gedurende meer dan een kwartier werkelijk doen daveren.

Tot slot van de openingsceremonie werden de zeven kandidaten voor sportkoningin aan het publiek voorgesteld, waarbij de pas gekozen sportman van het jaar als hun begeleider fungeerde.

Deze zo succesvolle avond werd besloten met een aantrekkelijke voetbalwedstrijd tussen de jeugdelftallen van Jong Aruba en Estrella, respectievelijk kampioen en sub-kampioen van Aruba.

Wij vinden het jammer na al deze prettige dingen ook een treurige noot te moeten aantekenen. Treurig is zelfs te weinig hiervoor, het is doodgewoon schandelijk. Het gaat hier om verschillende oude, grote en bekende clubs, die menen verstek te moeten laten gaan bij dit soort defilé's. Wij denken hier voornamelijk aan de voetbalkampioen en subkampioen van Aruba, die tevens de grootste clubs van Aruba zijn, n.l. RCA en Aruba Jrs.

Wat moet het pijnlijk geweest zijn voor de sportman van het jaar, Juchi Jansen, dat zijn club RCA door afwezigheid uitblonk.

Nog een andere bekende club, Nesbitt's, vorig jaar kampioen basceball en die de meeste spelers levert voor het Arubaanse negental.

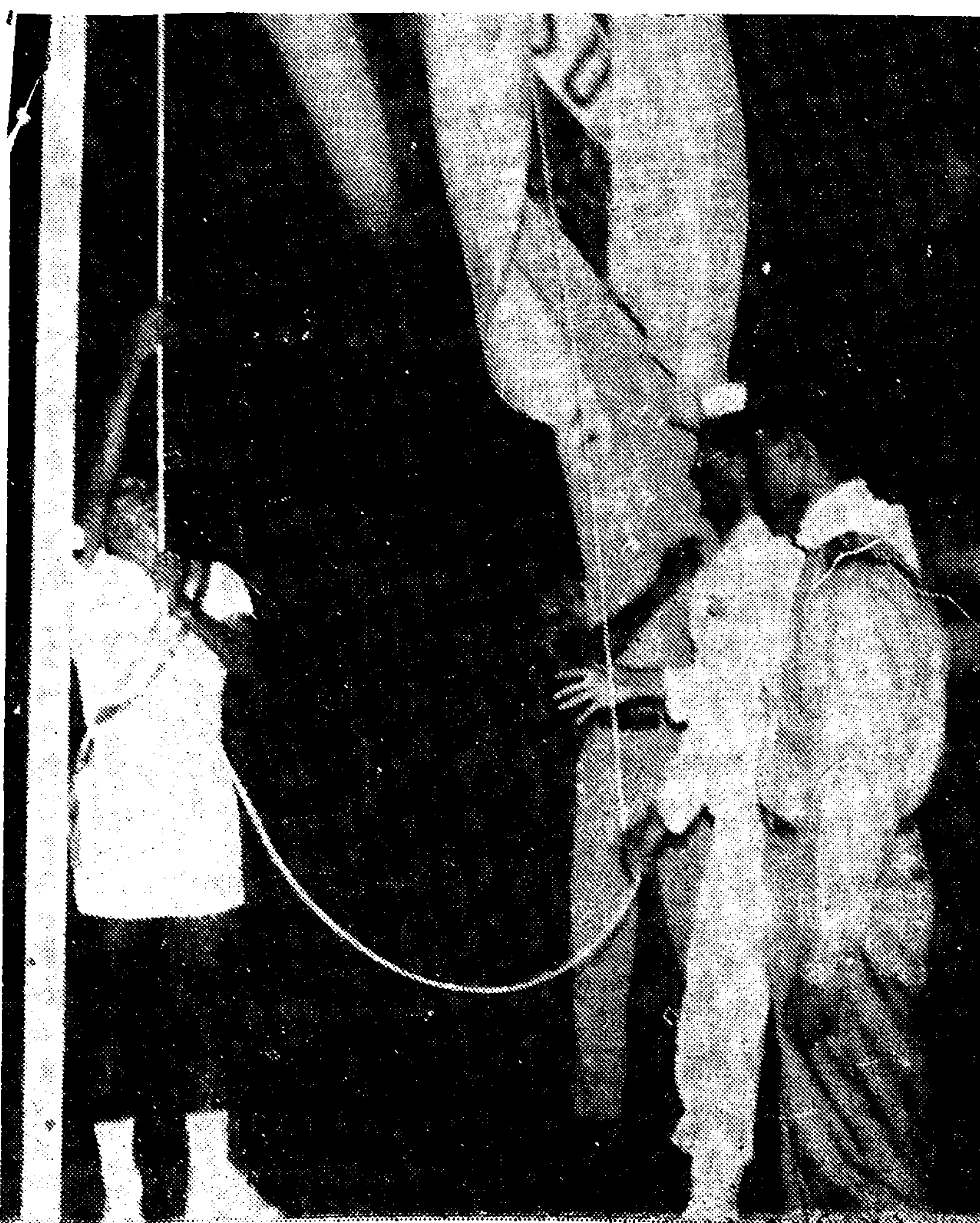
En met clubs bedoelen wij hier zowel spelers als Bestuur. Het is des te erger, als men bedenkt dat dit niet de eerste keer is. Met dit „blasé-doen" (wij kunnen er geen andere benaming voor vinden) wordt de sport heus niet gediend.

Deze clubs dienen voor ogen te houden, dat het enige wat zij hiermee bereiken is, dat een bijzonder zwarte schaduw geworpen wordt op deze prachtige sportmanifestaties.

Tot slot nog een woord van hulde aan het organisatie-comité, en als het verloop van deze tien dagen evengoed is als gisteravond, dat dit comité op een zeer geslaagde zesde ASU-Olympiade zal kunnen terugzien.

PATTERSON naar Europa

— Wereldkampioen zwaargewicht, de amerikaan Floyd Patterson, gaat volgende maand naar Europa voor een serie demonstratiepartijen. Hij begint zijn tournee in Zweden, het vaderland van de door Patterson onttroonde titelhouder Ingemar Johansson, waar hij zes demonstraties zal geven. Tevens staat een bezoek aan Londen op zijn programma.

Sportman van het jaar, JOECHI JANSEN, hijst de vlag.

Patterson-Johansson

BBC boekt primeur na moordende jacht tegen de tijd

Ondanks het nadelige tijdverschil van vijf uren, maar dank zij een D.C.-8 straalmachine, konden de Engelse T.V.-kijkers dinsdagavond de wedstrijd om de wereldtitel zwaargewicht boksen volledig op hun scherm zien, compleet met interview na afloop van de vijfde ronde, waarin Patterson zijn tegenstander, de wereldkampioen Johansson, knock-out sloeg. „Dit is de eerste maal in de geschiedenis, dat een film van zo'n bokswedstrijd reeds de volgende avond in Engeland kon worden vertoond", zei Paul Fox, hoofdredakteur van de afdeling sport van de B.B.C., tijdens een kort oponthoud op Schiphol. „Tot nu toe duurde dat altijd een dag langer". Onmiddellijk na afloop van het gevecht bracht hij de opgenomen nog niet ontwikkelde film, per auto naar de New Yorkse luchthaven, en stapte daar in het laatste toestel, dat naar Europa vertrok: de D.C.-8 van de K.L.M. Van Schiphol vloog hij naar Londen. Toen was er nog ruim tijd voor het ontwikkelen van de film. Alles verliep precies volgens het nauwkeurig opgezette plan van de B.B.C., die daarmede de grote T.V.-concurrent in Engeland, de commerciële T.V., het gras voor de voeten heeft weggemaaid. Hier volgt het tijdsverloop van dit nieuwe record: De wedstrijd begon maandagavond om 22.45 uur in New York.. Toen was het reeds kwart voor vier 's ochtends in Nederland en Engeland. In het televisiegebouw van de A.B.C. te New York werd van een T.V.-scherm een film van de wedstrijd opgenomen. Fox zat er bij. Ongeveer twintig minuten na het begin, kort na 23.00 uur, sloeg Patterson zijn tegenstander in de vijfde ronde knock-out. Er volgde terstond een interview. Om 23.20 uur stapte Fox met de film in zijn tas naar buiten in de gereed staande auto. Hij had geen enkel risico genomen: een tweede gehuurde wagen volgde hem op de voet voor het geval de eerste wagen pech mocht krijgen, hetgeen echter niet geschiedde.

De afstand van het A.B.C.-gebouw naar de luchthaven Idlewild, die enkele tientallen kilometers bedraagt, werd afgelegd in drie kwartier. Kort na middernacht (dus kort na vijf uur op dinsdagmorgen, Nederlandse tijd) arriveerde Fox op het vliegveld en 20 minuten later, landde de machine op Schiphol: dinsdagmiddag om half één. Fox belde daar de B.B.C. in Londen op en zei: „Het is gelukt, ik heb de film bij me."

Enkele uren later lag de film in het gebouw van de B.B.C., intussen ontwikkeld voor uitzending gereed. Voor het geval mist het luchtverkeer in Engeland belemmerd zou hebben, had de B.B.C. ook uitgebreide maatregelen getroffen. Dan zou Fox met zijn film van Schiphol naar Hilversum zijn gereden, waar men deze zou hebben ontwikkeld en over het Eurovisie-net naar Londen zou hebben gezonden.

In Nederland zou men de film echter toch niet gezien hebben, want de B.B.C. houdt de primeur voor zich zelf. Daar is dan ook wel reden voor. „We hebben er 25.000 dollar (dus circa NA ƒ 47.500) voor moeten betalen", vertelt Fox, „en daarbij komen dan nog alle andere kosten voor het transport." De commerciële T.V. in Engeland liet ten opzichte van de bokswedstrijd verstek gaan. „Ze beschikken niet over voldoende geld", zegt Fox, „maar ten aanzien van sportreportages kunnen ze nooit tegen ons op. Wij kennen de sportwereld veel beter dan zij en hebben er meer contakten."

Er wordt trouwens in vele opzichten met geld gesmeten, bij zo'n wedstrijd om de wereldtitel boksen. Fox vertelde, dat men in New York niets van de wedstrijd kon zien, tenzij men een van de plaatsen kocht, waarvan er ongeveer 50.000 toeschouwers in het stadion zelf was. Een bedrijf, dat de naam Teleprompter Incorporated heeft, had de T.V.-rechten opgekocht van de bokspromotors. Die hadden ze daar voor 700.000 dollar gegarandeerd. Op hun beurt hadden de leidende figuren van Teleprompter Inc. er wel voor gezorgd, dat ze er niet aan te kort kwamen. Uitzending van de wedstrijd werd anders vreesde, dat het stadion niet vol zou zitten. Geen nood. Teleprompter huurde een aantal telefoonlijnen door heel Amerika en 230 bioscoop- en andere theaters in 160 steden konden zich tegen een bepaald bedrag van aansluiting op zo'n lijn verzekeren. Die lieten op een betaling publiek toe en konden aan zijn trekken. Men zag de hele wedstrijd op een T.V.-scherm in het theater. Behalve dan het publiek in New York. Daar mochten de theaters niet van deze draaduitzending profiteren, vanwege het verzoek van de organisatoren van de wedstrijd een vol stadion willen hebben.

ORANJETEAM in MEXICO

Het Nederlandse elftal, dat morgen in Mexico City speelt, is gisteravond in Mexico aangekomen. Het gezelschap werd ontvangen door vertegenwoordigers van de Mexicaanse voetbalbond en door vele journalisten.

Nederlandse boksers naar ROME

Het bestuur van de Nederlandse boksbond heeft drie amateur boksers voorgedragen aan het N.O.C. voor uitzending naar Rome. Gerlach zijn: lichtgewicht Wim Gerlach (Groningen) nationaal kampioen; bantamgewicht Jan de Rooy (Amsterdam) nationaal kampioen; zwaarwelterweight Bas van Duivenbode (Amsterdam) nationaal kampioen.

x-x-x

Het Oostenrijkse nationale voetbalelftal heeft te Oslo met 2-1 gewonnen van Noorwegen. Bij rust hadden de Noren de leiding met 1-0.

Toerismeplan voor Curacao

(Vervolg van pagina 7)

„wijk tot een bedrag van vijf miljoen „dollar is aangevangen. De eerste ge„bouwen moeten begin volgend jaar „voltooid zijn en het geheel zal be„kend staan als Coral Harbour".

„Ongeveer 1.500 acres en zes mij„len strand zijn in het project begre„pen. Coral Harbour Club zal het „centrum van de gemeenschap vor„men en luxueuze accommodatie bie„den aan 120 gasten. Winkels, zwem„bassin, tennisbanen, golfvelden en „uitgebreide vis- en jachthaven faci„liteiten komen er.

„(Trinidad Chronicle)."

„Caraïbisch Weekoverzicht" 28 september 1958 over Trinidad:

„Een nieuwe maatschappij, „Caribbean Resorts (Trinidad) Ltd", is op„gericht om de 1.250 acres „las Cuevas „Estate", gelegen aan de Noordkust „van Trinidad te herschapen in een „moderne badplaats.

„De maatschappij met een kapitaal „van 1 miljoen dollar, heeft de plan„tage van de vroegere eigenaars, „Las „Cuevas Estate Ltd", verworven door „een huurovereenkomst aan te gaan „voor 199 jaar. De voornaamste aan„deelhouders van de maatschappij zijn „o.a. de voorzitter van de Trans-Ca„nada Luchtvaartdienst en geïnteres„seerden uit de Verenigde Staten en „Venezuela. Het stadje zal bestaan uit „30 handelszaken, afgezien van open„bare ontspanningsmogelijkheden, „kerken, scholen, politie-bureaux en „brandweerkazernen, postkantoren, „enz. Bouwgrond variërende van „17.000 vierkante voet tot een acre „zullen aan geïnteresseerden ter ver„koop aangeboden op een lange ter„mijn huurovereenkomst. Men heeft „de plannen reeds uitgewerkt voor „de aanleg van het stadje. Opmetin„gen worden reeds gedaan en met de „constructie van wegen en straten zal „begin volgend jaar een aanvang „worden gemaakt."

„(Trinidad Guardian)".

Anguilla

„Caraïbisch Weekoverzicht" 13 april 1958 over Anguilla:

„Een vooraanstaande Amerikaan uit „New York, is van plan half miljoen „dollar te investeren in Anguilla, een „van de Britse Benedenwindse eilan„den, met het doel eenvoudige huizen „te bouwen voor eventuele verkoop „of verhuur aan gepensioneerde Ame„rikanen (C.T.A. Newsletter)."

In de New York Times van 13 april 1958 is een artikel te vinden (door Hector Bernard) over een projekt op Jamaica, waarin o.a. het volgende voorkomt:

„With an eye on the Caribbean tou„rist trade, Jamaica has launched a „$ 2.500.000 reclamation program in „the Negril area on the Western top „of the island. About 600 acres of land, „with a resort potential five times „as large as the entire Montego Bay „area, will be provided by the initial „stages of the project. To provide a „water supply for the area it is pro„posed to pump three quarters of a „million gallons per day of filtered, „chlorinated water to a storage re„servoir from which it can be sup„plied through a trunk main to an „estimated population of 15.000 per„sons. The egril area will be devoted „mainly to hotel, tourist and recrea„tional holiday resort development, „but the land adjacent will include „local residential commercial and „service centers to support the beach „region. The cost of this first deve„lopment program which is now pro„ceeding, is estimated at about „$ 2.500.000".

Nota bene

De grote activiteit van de Amerikaanse hotelchains buiten de Verenigde Staten o.m. in the Caribbiën wordt geïllustreerd door talrijke artikelen die in allerhande publikaties verschijnen. Bij het lezen dezer publicaties is evenwel een „nota bene" op zijn plaats. Men mene vooral niet dat de Amerikaanse ondernemingen, die hun activiteit zoeken in de Caribbiën en elders hebben uitgebreid de door hen geleide hotels zelf hebben gefinancieerd. In de meeste gevallen hebben zij slechts een klein gedeelte van het zandelenkapitaal in bezit en exploiteren zij de hotels op een huurcontract of een „managing" contract, dat van geval tot geval verschilt en de meest uiteenlopende vormen kan aannemen. Meestal gaat het initiatief ook niet van hen uit maar van plaatselijke actie-groepen of van buitenlandse beleggingsgroepen.

Toerisme in en uit

Tot slot

......een enkel woord van erkentelijkheid tot al diegenen, die het de „Amigoe di Curaçao" hebben mogelijk gemaakt om een serie wekelijkse bijvoegsels, gewijd aan het toerisme, van de persen te kunnen laten komen. De reeks wordt vandaag gesloten met een nummer, dat in grote lijnen het cultureel patroon van de Antillen schetst en bovendien verhaalt over de laatste etappe van de K.L.M.-reis naar Europa.

Het is alleen maar toevallig, dat dit laatste toerisme-nummer van ons blad verschijnt op het moment, dat aller aandacht is gericht op het tienjarenplan voor Toerisme, dat voor de Nederlandse Antillen op stapel staat. Het tekent intussen wel de groeiende algemene belangstelling, welke onder ons volk leeft voor de verbreding van de welvaartsbronnen van de Antillen. Overigens is dit een zaak, die nauwelijks uitstel verdraagt. Met man en macht zal aan de nieuwe industrie moeten worden gewerkt, wil deze tijdig de bezorgdheid wegnemen, die om de economische en derhalve veelzijdige toekomst van de Antillen wordt gekoesterd.

De „Amigoe di Curaçao" heeft met de wekelijkse bijvoegsels een bijdrage willen leveren tot de bewustwording van de taak, die de Antillen wacht. Overigens zullen bij hetafsjuiten van deze reeks in onze krant de laatste woorden over Toerisme beslist niet gezegd zijn. Integendeel!

Dat zovele deskundigen en ook leken onze redaktie behulpzaam hebben willen zijn met de samenstelling van de bijvoegsels, wijst erop, dat het de Antillen niet ontbreekt aan mensen, die met verstand van zaken en met liefde en toewijding voor het zonnig voortbestaan van de Antillen, niet zullen talmen de goede zaak van het Toerisme daadkrachtig en enthousiast te dienen. *Hoofdredaktie*

Een sierlijk houten naakt, een van mevrouw Henriquez' werkstukken.

Tijdnood ten behoeve van de cultuur

„Ik ben altijd in tijdnood", zegt mevrouw May Henriquez, en eerlijk gezegd kunnen we ons dat bijzonder goed voorstellen. Niet, dat die indruk van tijdnood gewekt zou worden door de wijze, waarop ze ons ontvangt, integendeel; maar wie eens nagaat wat mevrouw Henriquez' bezigheden zijn, moet wel tot de conclusie komen, dat deze geboren en getogen Curaçaose met haar tijd en haar talenten woekert. Haar liefde voor en kennis van talen hebben ertoe geleid, dat ze op het ogenblik als gecommitteerde — Frans — de eindexamens bijwoont. Het is overigens niet alleen de talenstudie, die een belangrijk deel van haar tijd in beslag heeft genomen. Het woord Frankrijk roept nog andere associaties op: aan de drie jaar namelijk, die ze er „al beeldhouwende" doorbracht, als leerling van Ossip Zadkine.

Beeldhouwen is het enige, waarin ze ooit les heeft gehad, vertelt ze. Ze heeft het vak dan ook grondig geleerd, en ook de minder aangename kanten ervan onder de knie gekregen. Zodat ze nu nog haar eigen werk in gips giet, en dat ook eigenlijk liever niet aan iemand anders overlaat. In de studio naast haar huis aan de Santa Rosaweg werkt ze, zodra ze er tijd voor heeft. Het is haar in de afgelopen jaren herhaaldelijk gebeurd, dat een toevallige voorbijganger bij haar aanklopte, van zijn eigen ervaringen op het moeilijke pad van de kunst begon te vertellen en haar om praktische raad vroeg. Daaruit concludeert mevrouw Henriquez, dat er op Curaçao ook voor de beeldende kunsten meer belangstelling bestaat dan men aanvankelijk zou denken. Een schilder- en tekencursus, zoals die nu in het Cultureel Centrum Curaçao wordt gegeven, is dan ook een initiatief, dat haar uit het hart is gegrepen. En daarmee komen we terecht bij het onderwerp, dat ons er toe bracht om het gastvrije huis aan de Santa Rosaweg op te zoeken. We wilden van mevrouw Henriquez, die Curaçao zo door en door kent, haar inzichten horen in het moeilijk te omschrijven begrip, dat men de Curaçaose cultuur zou kunnen noemen. Een enigszins verwarrend onderwerp, zeker voor wie niet op Curaçao is opgegroeid.

Niets uit het raam gooien s.v.p.!

Maar ook al is men onder de Antilliaanse zon groot gebracht, dan wil dat nog niet zeggen, dat men bijvoorbeeld de Nansi-verhalen met de paplepel ingegoten heeft gekregen.

Met een bepaalde groep van de bevolking zal dat het geval zijn, evengoed als een bepaalde groep de oude **muziekinstrumenten nog weet** te bespelen, of potten weet te bakken met de grondstoffen, die hier op het eiland worden gevonden. En het zal meestal in Banda Abao zijn, dat men wat er nog rest van de oude vaardigheden, in praktijk ziet gebracht. Voor hoelang nog?

Geïmporteerd aardewerk en plastic hebben sinds lang de noodzaak van het zelf-pottenbakken opgeheven. Het is een logische gang van zaken, en het zou dwaasheid zijn die te willen belemmeren. Maar waarom moet een afgrijselijk gipsen heiligenbeeld de plaats innemen van wat vroeger uit een stuk cactushout in verloren uren tevoorschijn werd getoverd? Men zou zich nooit moeten generen om een stuk persoonlijke arbeid, mèt alle feilen, te stellen tegenover een gelikt serie-maaksel. En dat is, geloven wij, eigenlijk hetgene, waar het op het ogenblik, nu we het woord cultuur in de mond hebben genomen, om draait. Nu er eenmaal keus is gekomen goedkoop vaak en in een verwarrende hoeveelheid, heeft men zich van het eigene afgewend en het geïmporteerde lopende band-produkt met open armen omhelsd. Het zou inderdaad onzin zijn om een emmer of een ander gebruiksvoorwerp met veel moeite te vervaardigen, wanneer men er om de hoek voor een gulden een kopen kan. Maar waar het om uitingen van cultuur gaat, ligt de zaak toch wel anders.

We moeten ineens denken aan de bijzonder aardige bijouterie-doosjes, die de Curaçaose jongens voor hun aangebedene uit een kalbas plachten te snijden.

Er zijn zonder twijfel talloze manieren om je liefde kenbaar te maken, maar het is tenslotte wel zo charmant om dat te doen door middel van iets dat je tijd en moeite heeft gekost. Hetzelfde geldt in algemenere zin. Een toerist, die Curaçao bezoekt, zal graag een herinnering meenemen aan een vakantie, die hij als een gelukkige tijd in zijn herinnering bewaart. Waarom moet hij als souvenir een koperen molentje of een namaakblauwe asbak meenemen, die misschien zelfs in Japan zijn gemaakt, en die in ieder geval niets specifiek Curaçaos in zich hebben? Waarom voor die toerist, die op Curaçao met belangstelling heeft rondgekeken, ook niet een typisch Curaçaos souvenir gemaakt? De materialen — wat kan men al niet doen met cactushout kalbas of cocosdoppen — zijn voorhanden. Er zou alleen wat liefde en geduld voor nodig zijn. Er zouden — en nu knopen we maar weer even bij het toerisme aan — in een dergelijke kleine industrie verschillende mensen een boterham kunnen vinden, die voor ander werk de kracht niet hebben. Er zouden uren mee gevuld kunnen worden, die anders waarschijnlijk nutteloos voorbijgaan. Een kraampje met dergelijke souvenirs zou in Punda zeker de aandacht van toeristen trekken.

We voelen ons intussen geen erg attente gast, en zijn wel een heel eind afgedwaald van ons oorspronkelijke onderwerp. Maar we zijn er ook van overtuigd, dat May Henriquez, onze gastvrouw, ons dit afdwalen niet kwalijk zal nemen. Zelf heeft ze beslist nooit moeite gehad om haar ledige uren te vullen. Haar talenhobby en haar beeldhouwen hebben we al genoemd. Maar ook heeft Curaçao in de afgelopen jaren genoten van haar bewerkingen in het Papiaments van „Le Médécin malgré-lui", „L'Avare" en „Pygmalion". Ze is daar een paar jaar geleden mee begonnen, toen ze bij Paul Storm diens toneel-regiecursus volgde, en er door hem nog eens opmerkzaam op werd gemaakt, hoezeer de Antilliaan voor comedie-spelen in de wieg is gelegd. Haar vertalingen hebben velen de ogen geopend; niet iedereen immers was bereid te geloven, dat men in het Papiaments alles kan uitdrukken wat in elke andere taal wordt gezegd. Maar ook hier geldt, dat men er zonder moeite niet komt. Zelf spreekt May Henriquez Papiaments sinds ze met praten begonnen is, en ook haar aandeel in de Nansi-verhalen heeft ze ruimschoots gehad. Met als gevolg, dat ze wanneer ze haar eigen kleine dochter een verhaal vertelt, wéér Nansi tot onderwerp neemt, en hem steeds nieuwe avonturen laat beleven.

Men kan dit beeld ook in ruimere zin aanwenden. Zou het niet zó moeten zijn, dat Curaçao, trots op wat het in de loop der eeuwen heeft verworven, zich dat eigen bezit bewust blijft, en het gebruikt om er mee aan de cultuur van de toekomst te bouwen?

Het gaat niet aan om al wat zich als nieuw aandient en uit het buitenland komt, klakkeloos over te nemen, en het oude het raam uit te gooien. Er is op Curaçao genoeg waar wij trots op kunnen zijn en dat, voor zover het mensenwerk is, aanmoediging verdient. In tenminste twee opzichten kunnen we mevrouw Henriquez dankbaar zijn: in de eerste plaats om haar liefde voor de Curaçaose cultuur, die ze op zoveel manieren tot uiting brengt, en zeker niet minder om de wijze waarop ze diegenen aanmoedigt, die dezelfde schone zaak zijn toegedaan.

Kleur en fleur van eigen bodem: de mozaiekpotten, zoals die op Curacao worden gemaakt.

Wat eigen is dient aangemoedigd

Aan de ontvangst bij May Henriquez thuis kan niemand merken, dat ze, zoals ze zelf zegt, voortdurend in tijdnood verkeert.

.....uit de tijd toen het serie-maaksel het zoveel lev endiger handwerk nog niet had verdrongen......

Waarom moet een gipsen beeld de plaats innemen van wat vroeger met toewijding en geduld uit hout vervaardigd werd?

„Flor di anglo" (Philips 99899 DE) heet het 45-toerenplaatje, waarop zowel gedichten als de stem van Elis Juliana te beluisteren zijn. Men heeft al in de krant kunnen lezen, dat het eerste exemplaar van deze Philips-Antillana-uitgave in Nederland aan Koningin Juliana is overhandigd. Het plaatje is intussen — in een bijzonder aardig hoesje — overal te koop. Het anglo-bloempje is als motief gekozen, omdat het „is als het verleden dat van tijd tot tijd weer in het geheugen bloeit". Men zou dan ook mogen aannemen dat er in de gedichten op dit pp dit plaatje van enig heimwee sprake is. En inderdaad komt herhaalde malen het kind-zijn ter sprake, dat voor de dichter evengoed als voor ieder ander, in de loop der paren verloren is gegaan. Maar dat kan niemand verhinderen om nu en dan met verlangen aan die onschuldige tijd terug te denken. Wat Elis Juliana betreft: die doet dat in „E cen pretu", een gedichtje waarin hij zo graag nog eens de zon in zijn blik en de bloemen in zijn hart zou willen weten, die hij vroeger voor een koperen cent deelachtig kon worden, maar die hij nu met geen miljoen meer terug kan toveren. In „Harimentu" gaat het al net zo. Met veel talent doet de dichter talloze manieren van lachen na, en geeft daarbij zijn commentaar. Er is de gemene lach, de hartelijke lach, de kruiperige lach, de triomfantelijke lach, maar al dit geschater behoort aan volwassen toe. Van een onbekommerde kinderlach kan, als je eenmaal op een bepaalde leeftijd bent gekomen, geen sprake meer zijn.

Er staat in het geheel een zevental gedichtjes op deze plaat, waarop zacht gitaarspel voor een passende begeleiding zogrt. Om een of andere reden doen Schumann (je moet er maar òp komen!) en enige andere romantische componisten het zeer goed als achtergrondmuziek.

Het bekende „Bon Gai" vertelt van de man di zich dood houdt, en intussen stiekumpjes afluistert wat zijn vrienden over hem te vertellen hebben. Hij geef hun gejammer weer, da hij dan van eigen commentaar voorziet.

In „Donde Cuba" is een Curaçaoenaar aan het woord, die twintig jaar op de rietvelden heeft gewerkt, nu naar Curaçao is teruggekeerd en al zijn vrienden en familieleden verveelt over Cuba, waar alles beter is.

„Sota" geeft de kastijding weer, die een jaloerse „sjon zijn slavin toedient, wanneer hij haar op heterdaad betrapt met een vriend. „Morgenochtend zl ik zijn kop laten afhakken", dat is de troost die het meisje meekrijgt.

„Canto di chuchubi" tenslotte en „Luna Cla" zijn stemmingstafereeltjes, zoals die in een ontvankelijk hart kunnen worden opgeroepen. Toch zal het over het algemeen de „harimentu" zijn, die het wint bij degenen, die dit plaatje beluisteren. Er is maar één ding dat we jammer vinden: namelijk dat we Elis Juliana bij deze voordracht niet kunnen zién.

✶ Curacaoensia ✶

Accentjes van ons land en volk

Door Pater Brenneker

★

108 Lijfstraffen

Algemeen is in het geheugen gebleven, hoe vrouwen in verwachting werden geslagen. Er werd eerst een kuil gegraven, waarin de buik moesten rusten onder het slaan. Er schijnen zelfs gemetselde kuilen te hebben bestaan voor dit doel.

109 Maalsteen

Vroeger werd de mais gemalen tussen twee stenen, piedra di mula. Een grote, rechthoekig, van onderen plat, van boven over de lengte enigszins uitgehold, in de breedte wat bol. De andere, de kleine, had in de vorm van een brood, waarvan de onderkant precies op de grote paste. Het formaat was ongeveer 40 bij 25 cm. Dikwijls stond deze steen op een stellage vantwee y-vormige takken, sèbado. Een maalsteen was vrij kostbaar; hij kostte 5 of 6 gulden.

110 Maisdorsen

Grote hoeveelheden mais worden gedorst op een vloer, bati maishi den pleen. De grond wordt aangeveegd, met water besprenkeld en met koemest ingesmeerd. Als dat droog is, wordt de vloer schoongemaakt met een bezem van wilde-sali, en dan met liggende banken afgezet. De maispluimen worden uitgespreid en met een wortel van een indjuboom gedorst. Sommige huizen hebben een vast dorspleintje, van cement.

111 Maisdorser

Een maisdorser, pilón, werd gemaakt van een stuk boomstam. Aan de ene kant holde men hem uit door er een vuurtje in te branden en de verbrande laag telkens uit te schrapen. Hij is ongeveer 80 cm hoog. De beste zijn van wajacá-hout. Een hoogst enkele keer ziet men een versierde dorser. Hij wordt hier en daar nog gebruikt.

112 Menseneter

Een oud bijgeloof, dat eens algemeen was, wil, dat er mensen bestaan, die hun vel kunnen afschudden en dan onzichtbaar worden. Zij heten zèh in de buitendistricten, èzèh in de stad; een meer zeldzame naam is lénge.

Deze zèhs kunnen gesloten huizen binnendringen, en doen dat om kindertjes mee te nemen en op te eten. Niemand weet wie in zijn omgeving een zèh is. Een enkele keer is hij ontmaskerd, doordat men zijn vel in zijn huis vond. Daarop werd zout gestrooid, zodat hij het niet meer kon aantrekken; hij werd dan opgewacht en publiek verbrand. (Benta no. 202)

113 Menseneter

Op Groot Piscadera, nu Julianadorp, stond vroeger een hutje, waarin een man leefde, die verdacht werd een zèh te zijn. Eens ging men op de loer liggen, brak in, en vond zijn huid afgestroopt op de grond liggen. Ze strooiden er peper en zout op. Toen de man thuis kwam, kon hij zijn vel niet meer aantrekken. Ze hebben toen het hutje met man en al in brand gestoken.

114 Mokeriedjes

Bij het slopen van muren zong men vroeger liedjes, die het zware werk met een moker moesten verlichten. Ze heten cantica di moekel.

115 Montanja di Rei

De streek benoorden Montanja heet Montanja van de Koning. Na de emancipatie is aan de stroom van aanvragen om een stukje grond tegemoet gekomen, door een gouvernementsterrein te verkavelen en grondjes uit te geven voor de pachtprijs van 30 cent per jaar. Aangezien alles wat het gouvernement toebehoorde in de volksopinie gedacht werd eigendom van de koning te zijn, kreeg deze streek de naam van Montanja di Rei.

Moonchi

De bewoonde streek Moonchi, was eens de knoek van een man die in de wandel Moonchi werd genoemd. Toen hij ging trouwen, wilde hij met alle geweld in chaket trouwen, maar raad. Moonchi verkocht zijn knoek aan San Rafael, en werd raad. Moonchi verkocht zij nknoek aan San Rafael, en werd uitbetaald in natura: een zwart pak.

Naastenliefde

Een lang verhaal vertelt, hoe een miljonair triomfantelijk de hemel werd binnengehaald, omdat hij iedere dag geld aan de armen gaf en bij zijn feestjes aan het personeel de opdracht gaf, de armen die buiten stonden ook een extraatje te geven. Er wordt bij verteld, dat het maar eens in de honderd jaar voorkomt, dat een rijke de hemelpoort passeert.

118 Namen van slaven

Slaven hadden slechts één naam. Daarachter werd wel hun arbeid vermeld om verwarring te voorkomen: van de koeien, van de zoutpan. Wie vrij werd moest een achternaam kiezen. Oorspronkelijke slavennamen die veel voorkomend in oude vertellingen en gezangen zyn: Mazé, Bozé, Husai, Nonzé, Woló, Zoné, Dunai, Chamba, Lekesí, Djowíli, Patagán.

119 Nanzi

Nanzí is de hoofdpersoon in de oorspronkelijk afrikaanse spinvertellingen, ofschoon hij in de hier bekende verhalen altijd als mens optreedt. Hij is de slimme a-morele held. Zijn vrouw heet Sesé. Maar men kent hier wel een soort zandspin, die nanzi heet.

120 Nanzivertellingen

Een Nanzivertelling, cuenta di Nanzí, verhaalt, hoe Nanzi met zijn karretje telkens over het terrein van de koning reed om de weg te bekorten. Op een dag verbood de koning hem nog ooit op zijn grond te komen. Nanzi beloofde zich hieraan te houden. Hij ging naar huis, laadde zijn karretje vol zand, trok zijn statiepak aan, zette zijn hoge hoed op, en ging, op het zand gezeten de koning groeten. De koning werd woedend. Nanzi zei er niets van te begrijpen, want hij was toch op zijn eigen grond gekomen.

121 Neger

Het woord neger is taboe. Het herinnert aan de slaventijd, aan vernedering, aan armoede, en wordt ook als zodanig aangevoeld. Alleen bij ruzie en in de mond van niet zwarten, die zich om de kleur boven zwarten verheven voelen, hoort men het woord. De mensenliefde eist, dat men met deze gevoeligheid rekening houdt, en liever spreekt van kleurling, creool, inheemse bevolking. In de oude tijd echter sprak ook de zwarte gewoon over neger.

122 Nieuwjaar

Het is van belang erop te letten, wie er op nieuwjaarsdag het eerst je huis binnenkomt. Is dat een goed mens, dan wordt het een gunstig jaar, is het een slecht mens, dan een slecht jaar. Is de eerste dode van het jaar een man, dan sterven er weinig mensen; is het een vrouw, dan veel. Volgens een oudgezegde: Een vrouw maakt de poort van het kerkhof open.

123 Nieuwjaarsliedjes

Op oudejaarsavond werd vroeger heel het jaar in zang uitgedrukt. Cantica di bispi anja nobo. Alle personen die enigermate de aandacht hadden getrokken, werden bezongen, pasa na cantica, cantica di punja. En niemand vond dat erg. Pas toen dit gebruik ontaardde in een cronique scandaleuse, trokken velen zich terug. Nog steeds duiken steekliedjes op, onschuldige en gemene, tegen het eind van het jaar.

124 Ocho dia

Ocho dia betekent acht dagen en wordt ook rosario, rozenkrans genoemd. Als iemand gestorven is, komen acht dagen lang familieleden, vrienden en bekenden samen in het sterfhuis om te bidden en te zingen. Op de achtste dag duurt de plechtigheid uren lang, soms tot in de morgen. Op sommige plaatsen heeft nog de plechtigheid plaats van het altaar afbreken, kibra altè. De geest van de afgestorvene wordt geacht onder het tafeltje te huizen, waarop de beeldjes en kaarsen staan, en moet worden verjaagd. Een ocho dia plus altaar afbreken heet jocán.

125 Ocho dia liedjes

Ocho dia liedjes worden gezongen bij de bidstonden na het overlijden van iemand. De godsdiensten, half spaans heten cantica di salbe. De verbasterd gregoriaanse zangen, ontleend aan de kerkelijke dodenliturgie, heten cantica di dum ve. De in het gené gezongen liedjes bij het afbreken van het altaartje heten cantica di jucán.

126 Ontvluchte slaaf

Een 80 jarige man vertelt: „De Cristoffelberg heeft een diepe grot, waarin jarenlang een gevluchte slaaf heeft geleefd. Eten haalde hij uit de knoek van zijn baas op Kenepa en Santa Cruz. Soms bracht hij een avondje bij betrouwbare kennissen door. Toen hij eens onraad bemerkte, liet hij een grote pompoen in de put vallen, alsof er een mens in viel. Heel de buurt liep tehoop op dat geluid, en hij wandelde rustig terug naar zijn grotwoning."

127 Ontvluchte slaaf

Een man van 80 jaar vertelt: „Een slaaf van Porto Marie nam de benen juist op het moment dat de bomba de stok oppakte om hem te slaan. Hij vestigde zich eerst op de top van de Blandan in Klein Sint Michiel. Kort daarop trok hij verder naar Santa Barbara (Nieuwpoort) en ging wonen op de Tafelberg. Daar bouwde hij een fortje, en rolde grote stenen naar ieder, die het waagde hem te benaderen. Later is zijn gebeente gevonden."

128 Ontvluchte slaven

Een man van 83 vertelt: „Op Sabaneta vluchtten eens twee slaven en doken onder in dezelfde knoek nabij Boca Grandi, op een plaats die Kitanclán heet. Een slavenvanger ontdekte de verblijfplaats aan de opstijgende rook.

Ze waren aardappelen aan het koken. Hij overviel hen, en ving er een door hem de ketel met hete aardappelen in het gezicht te duwen. De onder ontkwam, en hield zich schuil tot aan de ddg der vrijwording".

129 Onweer

Bij zwaar onweer, mal tempu, was het vroeger gebruikelijk, dat één man moed vatte om naar buiten te gaan, en op de cachu de heilige Barbara aan te roepen: „Gezegende Barbara, ontferm u over ons, gezegende Barbara, ontferm u over ons!"

130 Oogstfeest

In de oude tijd was het binnenhalen van de maisoogst een gemeenschappelijk feest. Buren hielpen bij het snijden van de mais tegen betaling van een rummetje en goed eten. Als alles gesneden was, werd heel de oogst triomfantelijk binnengehaald. Het feest heet seú, of ook wel simadèn of wapamentu.

131 Oogstliedjes

Oogstliedjes werden gezongen bij het binnenhalen van de oogst en het feest daarna. Ze werden begeleid door de cachu en de wiri. Ze heten cantica di seú, of cantica di simadán, of cantica di wapa. Wapa betekent rijdansen.

132 Opvoeding

Een vader die oud werd, gaf aan zijn zeven kinderen een vermaning op deze wijze: Kap zeven stokken in de wildernis. Ze brachten hem zeven stokken. Hij liet ze samenbinden en vroeg hun de bundel doormidden te breken. Dat ging niet. Maak ze weer los, zei hij, en breek ze een voor een. Dat lukte zonder moeite. Toen concludeerde hij: Als jullie je later niets van elkaar aantrekken, zal het je slecht vergaan.

Plaate-praatje

Rudi Plaate van onze kant gevraagd naar zijn mening over cultuur en toerisme op Curacao, is in dit opzicht wel een beetje pessimistisch gestemd. Het spijt me dat ik het zeggen moet, zegt hij, maar de gemiddelde Curacaoenaar heeft er geen tijd voor, om de toerist in kennis te brengen met de cultuur van eigen bodem. Hij geeft daar de volgende uitleg aan, die hij met een voorbeeld illustreert.

„Een paar maanden geleden zou er een heel groot toeristenschip binnenkomen. De directie van het hotel nam contact met mij op, omdat het de bedoeling was de toeristen echt-Curacaose muziek te laten horen. Toen ik zei, dat het onmogelijk was om overdag artisten te krijgen kon men mij niet geloven. Maar ik kan toch onmogelijk al die mensen van hun werk halen, om voor de toeristen een uurtje muziek te gaan maken? Wij maken muziek voor ons plezier; alleen wie tot de topartiesten behoort, kan er iets aan verdienen.

Maar, zeg Rudy, wel kunnen wij de toeristen onze grammafoonplaten aanbieden, waarvan de productie de laatste tijd zeer goed aan het opkomen is.

Wanneer er op de schepen en in het buitenland een beetje meer bekendheid wordt gegeven aan de Antilliaanse muziek, dan kunnen we in de naaste toekomst ook aan de toeristen platen verkopen. En hoe meer platen met Antilliaanse muziek er in het buitenland gedraaid worden, hoe meer bekendheid ook de Antillen zullen krijgen.

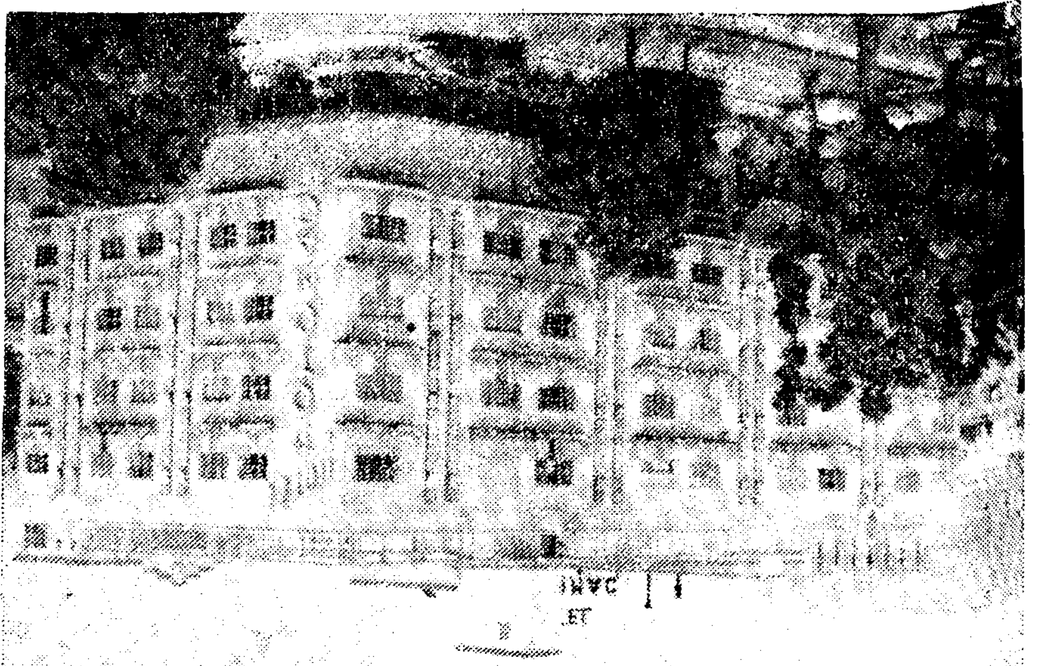
Er zit iets in dit betoog. Volgens Rudy bestaat er voor een land geen goedkopere reclame dan het exporteren van muziek. Zelf is hij nu aan het experimenteren, door naar verschillende buitenlandse radiostations grammofoonplaten te sturen. Radio Mil in Mexico bijvoorbeeld voelt er wel wat voor. En de Venezolaanse folklore-zanger Rafael Montano zal eveneens een aantal Antilliaanse liedjes in zijn repertoire opnemen. Met een zeer practisch voorstel wil Rudy Plaate zijn betoog besluiten: als de overheid een beetje mee wil helpen om Antilliaanse muziek naar buitenlandse radiostations, schepen, hotels enzovoorts te sturen, dan stelt hij zijn platen „Souvenir of Curaçao" en „Troepiaal" tegen kostprijs beschikbaar.

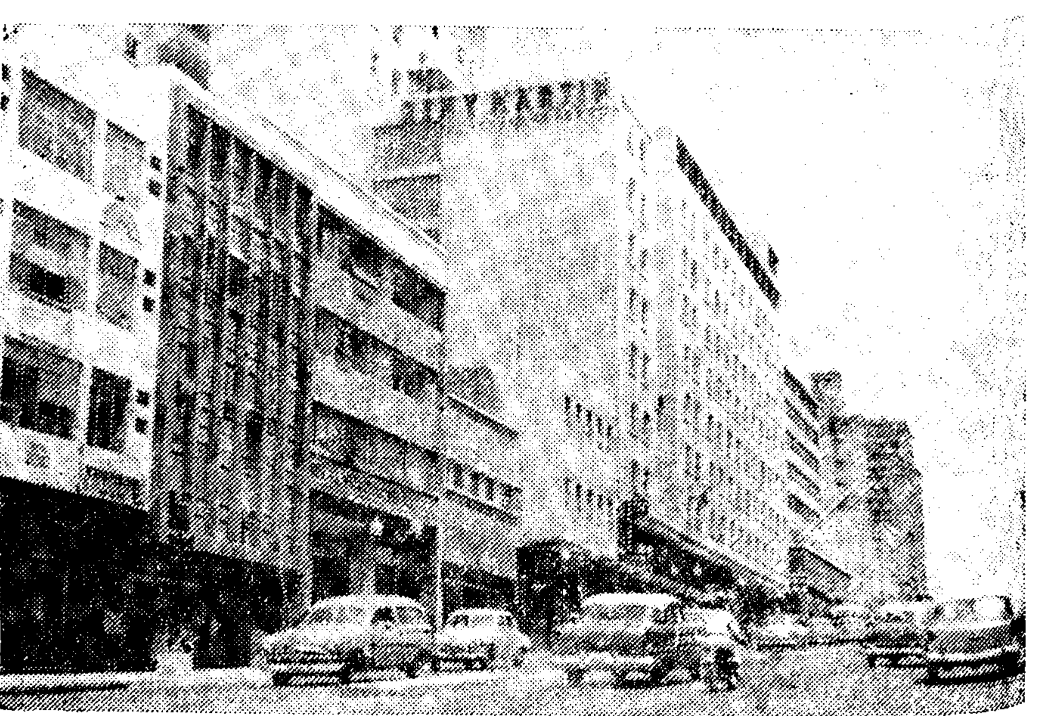
Toerisme in Venezuela

De Venezolaanse regering maakt deze week een begin met een toeristische campagne, die grotere aandacht moet trekken van de Amerikanen voor de L.A.V. en de Venezolaanse hotels. Thans wordt een trip aangeboden voor 300 dollar van New York naar Caracas op basis van een weekretour. Er is een reclame-campagne ontworpen in de Amerikaanse publiciteit. Voor het genoemde bedrag heeft de toerist een weekretour via de L.A.V., logies in het Humboldt of het Maracay Hotel te Caracas, waarbij het dagelijks ontbijt en diner zijn inbegrepen.

Venezuela heeft grote belangstelling voor de uitbreiding van de toeristenindustrie, die heel wat Amerikaanse dollars binnenbrengt. Het laatste jaar werd de opbrengst van het toeristenverkeer geschat op ongeveer 10 miljoen dollar. Ongeveer 175.000 toeristen bezochten vorig jaar Venezuela, waarvan 40.000 Amerikanen.

Enkele stadsgezichten van Caracas.

Troparium Hagenbeck

De vermaarde diergaarde van Hagenbeck te Hamburg-Stellingen heeft een bijzonder groot aquarium gekregen, waaraan men de naam „Troparium" heeft geschonken. Men vindt hier o.m. dieren uit de tropen die slechts in weinige diergaarden ter wereld te zien zijn. In een afdeling leven eeuwenoude schildpadden, die men door een glazen wand onder water kan waarnemen.

Heidelberg.

Heidelberg is in het afgelopen jaar bezocht door niet minder dan 150.000 buitenlanders, waarvan 12.763 Noord-Amerikanen. Op hen volgden 18.200 Engelsen en 17.382 Nederlanders. De belangstelling voor de „Stad der Romantiek" neemt elk jaar toe.

Groot tekort

Op grond van een nieuwe Finse wet krijgen 75 Finse medische studenten de gelegenheid met staatssubsidie aan hogescholen in Zwitserland, Denemarken of Engeland te studeren. Finland heeft een groot tekort aan dokters ook al doordat de studiemogelijkheden aan de medische faculteiten van de drie Finse universiteiten ontoereikend zijn.

Welkom in een ruitjesland

Amsterdam, toevluchtsoord — door de eeuwen heen —

Rembrandt verbaast zich over zijn eigen plein

Wie overdag op Schiphol landt, zal voor die tijd zeker al eens uit het raampje gekeken en zich verbaasd hebben over dat heel keurige Hollandse landschap, dat in nette ruitjes verdeeld en heel tevreden met zich zelf ligt te wachten op de toerist, die nog nooit van zijn leven een polder heeft gezien. Wanneer u dan weer vaste grond onder de voeten hebt, zijn die ruitjes ineens veranderd in wijde groene vlakten, die hier en daar door een rij bomen of door een groep huizen onderbroken worden. Vooral op Schiphol zit men midden in het wijde polderland.

Maar veel tyd om zich te verbazen is er niet, want de bus, die de nieuw aangekomenen van Schiphol naar de stad zal brengen, staat klaar en dan is het voorlopig uit met de grazige weiden, die het welkom vormden in Nederland.

Daar is in de Amstel-metropool, die binnen twintig jaar de miljoenste inwoner verwacht, geen ruimte voor. Moderne stedebouwkundigen willen eventueel nog wel met stadsparken rekening houden, maar weilanden met koeien zullen, vrezen wij, wel voorgoed uitgebannen zijn.

Amsterdam namelijk richt zich op het ogenblik naar een „structuurplan voor de agglomeratie Amsterdam-Zuid en Zuidoost", dat een enorme uitbreiding beoogt. Wanneer Amsterdam eenmaal zal zijn uitgegroeid volgens de verwachtingen, die men nu heeft, dan zal de stad reiken van Uithoorn tot Zaandam, en van Weesp tot Halfweg. De samenstellers van het plan hebben berekend, dat een deel van de binnenstad, te weten vijftigduizend woningen, zal moeten worden afgebroken.

De daardoor vrijkomende ruimte zal slechts plaats bieden aan 10.000 nieuwe woningen, omdat de resterende vlakte nodig is voor openbare en bijzondere voorzieningen, alsmede voor de groenvoorziening en voor het rijdende en parkerende verkeer.

En het woord groenvoorziening klinkt wel erg smakelijk, maar het heeft met koeien toch niet veel meer te maken, en nog minder met ons, die aan het einde van onze K.L.M.-reis nog een paar dagen door Amsterdam zullen dwalen.

De bus heeft ons dus van Schiphol naar de stad gebracht. Als we tot het eindpunt zijn meegereden, en op het Stationsplein uitgestapt, dan kunnen we bij het V.V.V.-bureau'tje op datzelfde plein een voorraad inlichtingen opdoen, waaraan we de eerste veertien dagen zeker genoeg zouden hebben. Laten we ons daar in ieder geval verzekeren van een plattegrond van de stad, waarop we de voornaamste gebouwen en alle tram- en buslijnen terug kunnen vinden. Dat zijn er tegenwoordig heel wat. Het gemeentelijk vervoerbedrijf groeit met de stad enthousiast mee, zoals u begrijpen zult. Maar wij, als toeristen, zullen ons exploratiegebied toch wel voornamelijk hebben in de binnenstad. Dat eerste stukje moesten we eigenlijk maar lopen. Laat u, wanneer u vanaf het stationsplein in de richting van het Damrak loopt, niet onmiddellijk verleiden om in een van de rondvaartbootjes te stappen, die aan de steigers tegenover het Victoria-hotel gemeerd liggen. Hoe aantrekkelijk zo'n tochtje door de groene grachten er ook uit mag zien, de eerste etappe dient —— uit eerbied voor een stad met een roemrijk verleden — te voet te worden afgelegd.

Overigens, wanneer u niet ten slachtoffer gevallen bent aan de rondvaartboten, dan toch is de kans groot, dat u onmiddellijk wenst neer te strijken op een van de vele uitnodigende terrasjes, die men langs het gehele Damrak vindt. Goed dan, we hebben al eerder een lans gebroken voor gewoon maar zitten en kijken, en of dat nu geschiedt van achter een glas wijn, een biertje of een kop koffie, de instelling waarmee het gebeurt, zal toch dezelfde zijn. Wanneer we uitgerust zijn, kunnen we verder wandelen naar het paleis op de Dam, dat voor liefhebbers in de zomermaanden zijn vorstelijk inwendig wel wil laten zien. De kans, dat u boodschappen doen wil lijkt ons eigenlijk groter, en we hoeven dan ook niet anders te doen dan het Damplein schuin over te steken en we komen in de Kalverstraat terecht, het hart van Amsterdams winkelcentrum.

Men kan er praktisch alles kopen. Eerlijk gezegd hebben we vergeten te vragen of u misschien liever eerst naar de Bijenkorf had gewild, waar men, onder één dak de meest uiteenlopende schatten verzameld vindt.

Maar goed, dat moet dan maar een andere keer. We zijn inmiddels op het Muntplein aangeland, waar u allicht verwelkomd wordt door de hupse klanken uit een carillon, dat het, voor zover wij weten, vroeger in de geestelijke liederen placht te zoeken, maar dat nu, via „Wie rusten wil in 't groene woud", bij My Fair Lady is aangeland. Vanaf het Muntplein kunnen we verschillende kanten op. Wie nog meer wil winkelen, kan langs de bloemenmarkt op het Singel lopen en zo uitkomen in de Leidsestraat, die met z'n betoverende etalages de aandacht zeker tot aan het Leidseplein gevangen houdt. We kunnen ook, wanneer het tegen de avond loopt, vanaf de Munt de Reguliersbreestraat ingaan, daar een bioscoopje pikken, en tenslotte belanden op het Rembrandtsplein het tierig vermaakscentrum, waar de prins der vaderlandse schilders zich in brons staat te verbazen over uitgaand Amsterdam.

Wanneer we hèm willen eren, moeten we naar het Rijksmuseum gaan, of — laten we nog maar eens op het Muntplein gaan staan — linksaf de Doelenstraat inlopen, die toegang geeft tot het hart van Amsterdam. Het is een zeer pittoresk stadsdeel, waarin we dan belanden, al gebiedt de eerlijkheid ons te zeggen, dat men er 's avonds beter niet alleen kan gaan. Hoe het ook zij, hier vindt men verschillende kerken en andere gebouwen nog in dezelfde staat, waarin Rembrandt ze gekend moet hebben. In de Jodenbreestraat staat het huis, waarin hij in z'n goede dagen placht te wonen, en dat nu door de Vereeniging Rembrandt als museum is ingericht. We zijn dan in de vroegere Jodenbuurt, bij de synagoge aan het Jonas Daniël Meyerplein, waar Mari Andriessens „Dokwerker" staat als een bolwerk van verzet. Verzet tegen overheersing en rassenhaat, een monument van menselijke vrijheid en waardigheid. In deze stille omgeving dringt het geroezemoes van een ander plein tot ons door, waar men al sinds jaren dè rommelmarkt van Amsterdam kan vinden, het Waterlooplein, een lap grond geplaveid met kinderhoofdjes, gevat tussen de Mozes en Aaron aan de ene, en de Blauwbrug aan de andere kant.

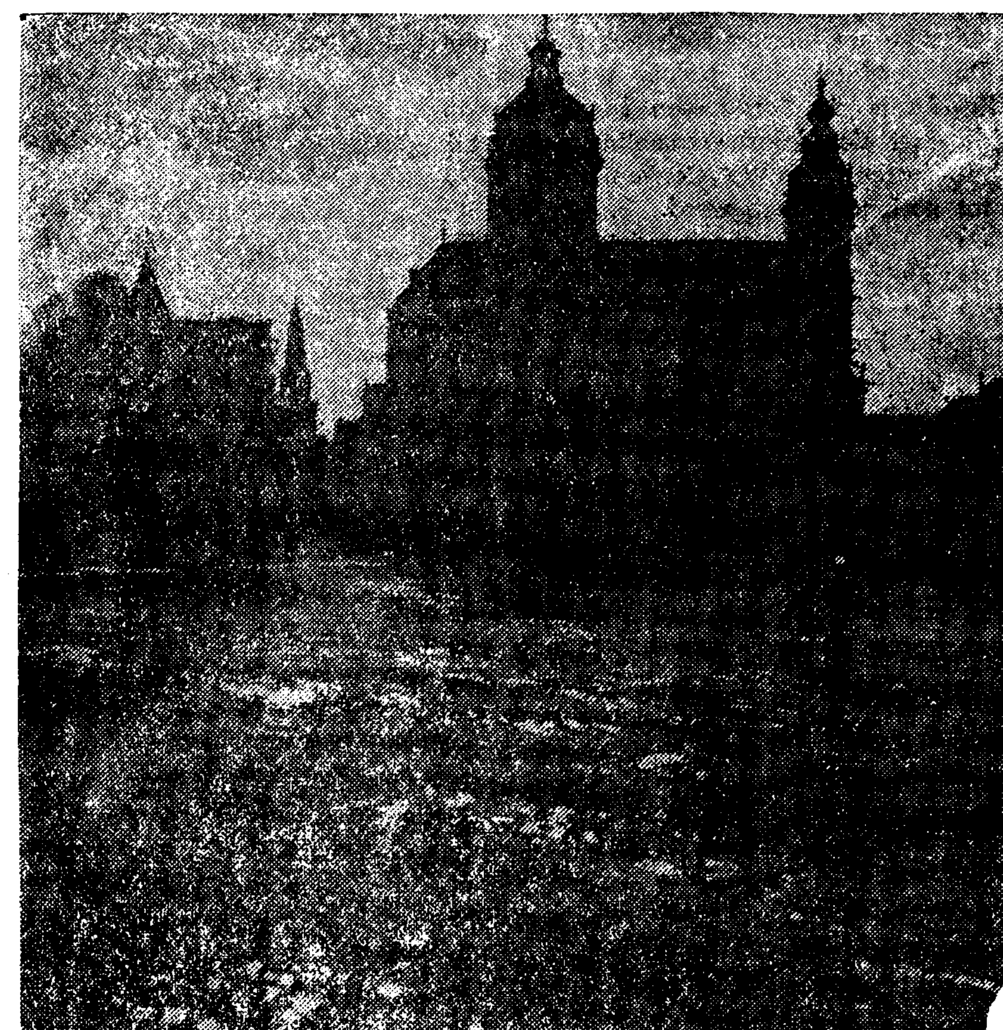
Wie zich een uurtje vermaken wil, moet daar wat rond gaan scharrelen. De meest vreemdsoortige zaken worden er van de hand gedaan, van vogelkooien en paraplustandaards tot tweedehands-jurken en grammofoonplaten toe. Het geval van de man, die er zijn eigen, hem ontstolen, fiets voor vijftien gulden terugkocht, staat waarlijk niet alleen.

Wie er niet tegen opziet om een wandeling te gaan maken, zou daar bijvoorbeeld de zondagmorgen voor uit moeten trekken, en zijn route kiezen langs de met bomen getooide grachten of langs de Amstel, die men dwars door de stad kan volgen en die u verder en verder voert, totdat u in de landelijke rust van, laten we zeggen. Ouderkerk de vermoeide ledematen kunt strekken.

Maar vreest niet, dat u aldoor maar moet lopen. Trams, bussen en taxi's brengen u binnen redelijke tijd overal waar u wezen wilt, tegen een matig tarief bovendien. Er zijn honderd-en-een plekken, die men met zo'n openbaar vervoermiddel gemakkelijk kan bereiken. De Stadsschouwburg, verschillende kleinere cabarets en theaters, ruime bioscoopzalen en restaurants vindt men op of in de omgeving van het Leidseplein. Vandaar naar het Rijks- of Stedelijk Museum is een kippenpasje, terwijl ook het Concertgebouw zich in de omgeving bevindt. Heeft men zijn tenten in de nabijheid van het Rembrandtplein opgeslagen, dan zijn daar verscheidene bioscopen, vele restaurants, drie theaters en een aantal nightclubs, zodat u zich ook daar niet behoeft te vervelen

Er is zovéél te doen. Wie zich niet geneert om „naar de apies" te gaan kijken, kan in Artis een paar kostelijke uren beleven. Hij is dan meteen in de buurt van het Koninklijk Instituut voor de Tropen, waar altijd tentoonstellingen zijn of voordrachten, in de trant zoals Otto Sterman die hier heeft gehouden.

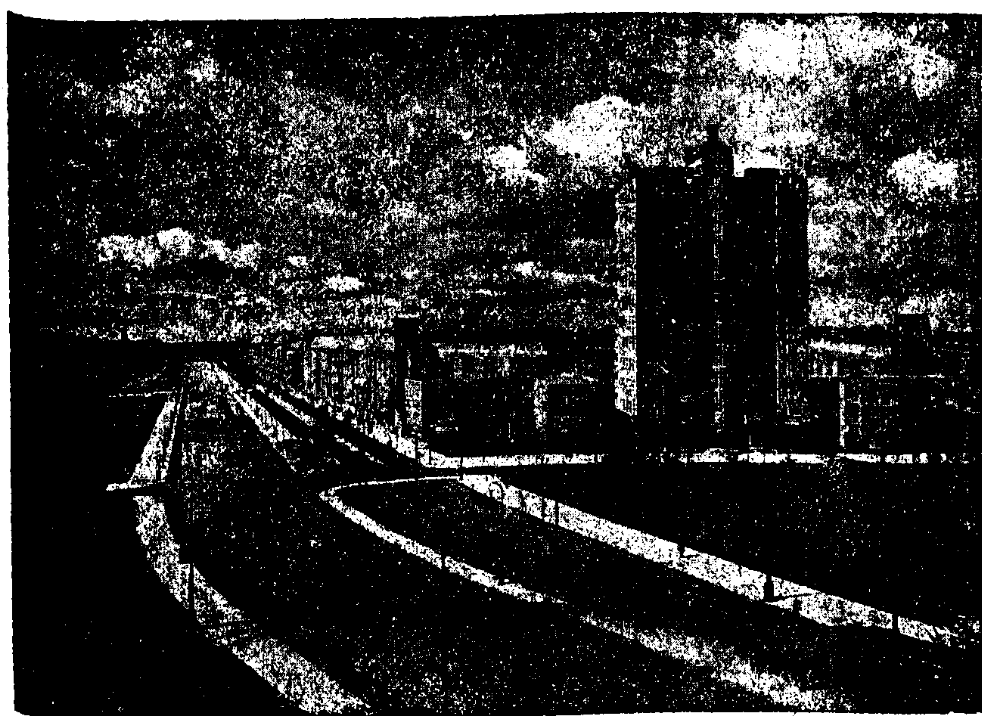
Maar we hoeven bij dit alles niet zo lang stil te staan. Wie toerist is, heeft vakantie, en mag tenslotte doen wat hij wil. Amsterdam is een mooie en een prettige stad om te doorkruisen, en ieder die er een paar dagen vertoeft zal voor zichzelf een plekje uitzoeken, waarvan hij zegt: hier zou ik wel willen blijven, hier voel ik me fijn. Iedereen kan zich in Amsterdam thuis voelen. Dat is in de loop der eeuwen bewezen door al degenen, die al dan niet gedwongen hun toevlucht zochten in de Amstelstad, en die er een onderdak gevonden, en hun hart verloren hebben.

Opspattend water, een vleugje wind, een pittig silhouet tegen een hemel vol afwisseling, dat is de sfeer waarin zich het Amsterdamse leven afspeelt.

Hier moet u op een stille zondagmorgen eens gaan wandelen.

Nieuw-Zuid met het Victorieplein en de wolkenkrabber, een stadsdeel, dat allang zo nieuw niet meer is.

Laatste etappe

We zijn dan vandaag gekomen aan de laatste etappe van de K.L.M.-reis naar Europa. Ze voert via Parijs, waar de passagiers verscheidene dagen zullen verblijven, naar Neerlands hoofdstad Amsterdam. Vandaar dus, dat wij op de twee laatste pagina's van dit bijvoegsel artikelen over Parijs en Amsterdam hebben opgenomen.

Dit is intussen het moment om met name de K.L.M. dank te zeggen voor alle goede service, die de Amigoe bij het totstandkomen van de serie wekelijkse bijvoegsels is verleend.

En alle Europa-reizigers: een genoeglijke vakantie!

De Londense antiekmarkt

De wereldbekende „Antique Dealers' Fair and Exhibition" — de 20e in serie — zal op 8 juni worden geopend door de gravin van Harewood, schoondochter van de Princess Royal. De tentoon stelling is tot 23 juni te bezichtigen in de grote hal van Grosvenor House Park Lane, Londen. Koningin-moeder Elizabeth is beschermvrouwe van deze tentoonstelling en enkele voorwerpen uit de waardevolle collecties van de koningin en andere leden van het koninklijk huis zullen worden geëxposeerd. De meer dan 80 stands, bezet door voorname antiquairs uit het gehele land, vormen een magnifiek tafreel van schatten uit vroeger eeuwen. Een grote verscheidenheid sierlijke meubelen, porselein en aardewerk; gouden, zilveren en tinnen voorwerpen; schilderijen, prenten, klokken en horloges, sieraden, bijouterieën, wandtapijten, glas, miniaturen, tapijten, jade, curiositeiten en vroege antiquiteiten, zij zijn alle juweeltjes van meestervakmanschap uit het verleden en...... alles is te koop. Elk artikel moet vóór 1830 zijn vervaardigd en authentiek zijn voor de periode, die het vertegenwoordigt. Elk voorwerp wordt vóór het op de tentoonstelling wordt toegelaten, door experts onderzocht.

Ruitertoernooi

Olympiaruiters uit Groot-Brittannië, Frankrijk, België, Nederland, Ierland, Zwitserland, de Verenigde Staten en Duitsland zullen van de 2de tot de 6de juni deelnemen aan een ruitertoernooi, dat in het Slotpark van WiesbadenBiebricht wordt gehouden.

Het „Natuurpark Bergstrasse en westelijk Odenwald" is na het Natuurpark Vogelsberg het belangrijkste van Hessen. Het omvat de natuurreservaten Hessische Bergstrasse, Hessisch Neckardal, Lichtenklinger Hof, Hammelsbach, Lindenfels, Krehberg, het middelste Ulfenbachdal en de Tromm.

Toegenomen

Nadat vorig jaar de deviezenbepalingen voor de Finnen waren verzacht, is het aantal reizen van Finnen naar het buitenland aanzienlijk toegenomen. Vorig jaar waren er dat 500.000, meer dan het tienvoudige van 1938, waarbij voor 9,6 miljard Finse marken in het buitenland werd uitgegeven. Daartegenover brachten buitenlanders vorig jaar 4,1 miljard Finse mark binnen.

Juni de beste maand

Juni, juli, augustus. Welke maand is het geschiktst voor een vakantie in Groot-Britannië? Deze dikwijls gestelde vraag wordt nu beantwoord. De British Travel and Holidays Association, de officiële toeristenorganisatie in Groot-Britannië, heeft zojuist haar onderzoek met betrekking tot dit onderwerp beëindigd. Juni, aldus het rapport, staat onbetwist bovenaan.

De gegevens, die de laatste dertig jaar zijn verzameld van zestien over het gehele land verspreid liggende weerstations van het Meteorologisch Instituut tonen aan, dat juni met gemak het hoogst gemiddelde aantal uren zonneschijn per dag betaalt. **De dagen zijn in juni ook langer dan** in juli en augustus. Er valt minder regen en er is minder kans op drukkend weer of onweerbuien. De temperatuur blijft gewoonlijk iets onder die in juli en augustus.

Mei komt, voor wat het aantal uren zonneschijn betreft, op de tweede plaats. In september is de kans op een regenbui kleiner dan in juli of augustus, maar de cijfers voor temperatuur en zonneschijn zijn ook lager.

De vereniging heeft ook het seizoen 1959 onder de loupe genomen. Uitslag: de mooiste zomer sinds de registratie van dergelijke gegevens voor de combinatie temperatuur, regenval en zonneschijn.

PARIJS is 's zomers voor — de vreemdelingen —

Eventjes uitblazen in de schaduw van de Madeleine

Wie in de zomer Parijs bezoekt, moet niet verbaasd zijn wanneer hij merkt, dat hij de stad aan de Seine betrekkelijk voor zich alleen heeft. Hij hoeft haar slechts te delen met honderdduizenden andere toeristen, en met de Parijzenaars, die direct belang hebben bij de vreemdelingenindustrie. De andere inwoners van de Franse hoofdstad pakken, wanneer het zomerseizoen en de vakanties zijn aangebroken, zo snel mogelijk hun koffers en verhuizen naar het strand of naar de campagne, hun geliefd Lutetia, de stad van hun hart — waar het dan behoorlijk warm kan zijn — overlatend aan de vreemdelingen. Maar voor een beetje warmte hoeven

Met een glas wijn onder de kastanjebomen

wij niet terug te schrikken en bovendien is het het voorrecht van ons vakantiegangers, dat we wanneer we moe zijn van het ronddwalen, kunnen gaan zitten en uitpuffen waar en wanneer we dat willen. Bijna niets is heerlijker dan achter een ijzeren tafeltje met sierlijk-gekrulde pootjes te kruipen en van achter een glaasje wijn naar de voorbijgangers te kijken, of alleen maar te zitten en de vermoeienissen van de dag langzamerhand te voelen wegebben, wanneer vredig de zomeravond valt. Het verkeer doet het dan wat kalmer aan, stoelen worden bijgeschoven onder de hoge kastanje, waarin een merel fluit, de avondlucht geeft een kleurenspel te zien, waar men stil van wordt.

Maar, zult u misschien zeggen, voor dat alles ben ik niet naar Parijs gekomen. Ik wil de Lichtstad zien, dit is mijn Europa-reis, uitblazen doe ik wel weer als ik thuis ben! In dat geval is het misschien het beste, dat we samen een beetje door Parijs gaan dwalen aan de hand van het programma, dat voor de deelnemers aan de K.L.M.-Europareis is opgemaakt. We zullen waarschijnlijk wel moe zijn na alles wat we in de voorgaande dagen, in München, Oberammergau onder andere, hebben gezien. De dag van onze aankomst in Parijs zullen we ons dan ook maar een beetje kalm houden, ten hoogste een snuifje nemen in een van de kruidige winkeltjes, die hun halve voorraad op straat hebben uitgestald, en ons verder maar aan de terrasjes wijden (zie boven).

De volgende dag gaat het er op los. Per touringcar verdwijnen we in de richting van de Tuileriën, waar men al sinds de tijden van de roemruchte Franse vorsten pleegt te wandelen en elkaar te ontmoeten, en waar men in de dagen van de Franse revolutie tegen datzelfde vorstendom kwam samenspannen. Het gaat er tegenwoordig minder wereldschokkend aan toe. Men flaneert er wat en werpt bewonderende blikken naar de Parisiennes, die na kantoortijd hun weg door dit park plegen te kiezen.

Mooi opgepoetste kindertjes laten in de ronde vijver hun bootjes varen, een vriendelijke oude heer grijpt bij een naderende scheepsramp in, en verwerft zich daarmee op zijn oude dag roem en eer, en de blijheid van een kindergezicht.

Maar we kunnen niet lang in de Tuileriën blijven, want er staat voor deze dag nog meer op het programma. Een bezoek aan de Madeleine onder andere, de monumentale kerk, die Napoleon — in de vorm van een Griekse tempel — wijdde aan de glorie van zijn Grande Armée. De Madeleine, recht tegenover het Palais Bourbon aan de andere zijde van de Place de la Concorde, beheerst als het ware de toegang tot de grote boulevards. Ook de Arc de Triomphe liet Napoleon oprichten tot eer van zijn legerscharen; om een beetje in die sfeer te blijven, brengen we ook een bezoek aan de Dôme des Invalides, waar de veteranen van „le petit Caporal" zijn stoffelijk overschot hebben bijgezet in een praalgraf, dat nu nog vele toeristen trekt.

Natuurlijk mogen we de Eiffeltoren, het hoogste monument van Europa, niet vergeten. Een Parijzenaar zal men daarboven zelden aantreffen. Hij kan de toren niet meer uit het stadsbeeld wegdenken, maar er bovenop klimmen, nee, dat doe je niet. Maar u, als toerist, mag niet lui zijn; bovendien mag u eigenlijk niet naar huis zonder Parijs van boven af bekeken te hebben. Aan uw vermoeide voeten of gewoon maar luiheid wordt trouwens ruimschoots tegemoet gekomen door de liften, die onophoude-

Pedalpusher: een harde noodzaak

lijk in het ingewand van dit gigantische bouwwerk heen en weer razen. Laten de dames, die aan een expeditie deelnemen, zich vooral in pedalpusher hullen. Het waait daar boven zo verschrikkelijk hard, dat uw rok binnen de kortste keren om uw oren zit, zodat, tot plezier overigens van uw reisgenoten, uw uitzicht grondig wordt bedorven. Wie dan nog meer fut heeft, kan de Nôtre Dame gaan bekijken, de kathedraal, die ter ere van de Moeder Gods in 1163 werd gesticht op een historische plek.

Op het Ile de la Cité, het eiland midden in de Seine, werden reeds sinds de stichting van Parijs, tweeduizend jaar geleden, godsdienstoefeningen gehouden. Omstreeks de geboorte van Christus verrees er nog een heidense tempel, later bouwde men er enkele kapellen. Het duurde enige eeuwen voordat de Notre Dame voltooid was; verschillende mensengeslachten hebben er het stempel van hun vakmanschap, maar ook van hun diep geloof opgedrukt. Het is een indrukwekkend voorbeeld van Gotische bouwkunst geworden, en wie zich bovendien een beetje zou willen verdiepen in de rol, die deze kathedraal in de geschiedenis van Frankrijk heeft gespeeld, zou in geen weken uitgekeken raken.

Maar daar kan geen sprake van zijn; we kunnen toch het Louvre niet overslaan, het paleis waar koning Frans de Eerste een begin maakte met de kunstverzameling, die bij decreet van de Conventie in 1793 nationaal bezit werd.

Ook de Sorbonne moeten we eigenlijk gaan bekijken, de universiteit, die al sinds de middeleeuwen aan het Franse intellectuele leven richting geeft.

En een extra dag dienen we zeker uit te trekken voor een bezoek aan Versailles, waar de schimmen rondwaren van vele Lodewijken en hun vorstinnen, en waar het leven één uitgebreid feest placht te zijn.

Misschien wilt u, als u tijd over heeft, op uw eigen houtje nog wat door Parijs dwalen, langs de Seine slenteren, meeleven met de zwervers, die hun schamele bezittingen op de grond hebben uitgespreid en aan die paar vierkante meter — onder de blote hemel — nog iets van een echte woonstee weten mee te geven; of misschien ook wilt u de triomfantelijke kreet horen van de visser, die — onder de grote belangstelling — zijn aas vanaf de kademuren in het water laat krieuwelen en even later uit het donkergroene water onder luid gejuich een glinsterende buit omhoog haalt. Over een Seine-brug hangen is nu eenmaal iets wat iedereen, die met enig recht wil kunnen zeggen, dat hij in Parijs is geweest, gedaan moet hebben!

Van het ene stadsdeel naar het andere verplaatst men zich snel per métro, het ondergrondse treinennet, dat honderdachtenzestig kilometer beslaat. Vanaf 's morgens half zes tot 's nachts half één kan men meerijden; tegen die tijd is men er echter ook stevig van doordrongen, dat voor de Fransman het leven zonder knoflook ondenkbaar is!

Boodschappen doet men toch nog altijd het beste te voet; maar let dan wel op de speciale oversteekplaatsen voor voetgangers, die u tenminste enige garantie geven, dat u heelhuids de overkant bereikt. Ook al is men niet direct van plan zich in de haute couture te storten, dan toch is het aardig om eens langs de kijkje te nemen in de boutiques en kijk e te emen in de boutiques en van huize Dior tenminste de deurknop in de hand te hebben gehad.

In de Parijse warenhuizen kan men iedere dag, behalve zondag en maandag, terecht van 's morgens negen tot 's avonds half zeven. Wie de weg niet meer weet of om inlichtingen verlegen is, kan zich het beste wenden tot het toerstenbureau aan de Avenue de l'Opéra, waar men u van alles over alles zal vertellen. De banken zijn over het algemeen van negen tot twaalf en van twee tot zes geopend, de wisselkantoren speciaal op zaterdag en zondag tot elf uur 's avonds; men vindt ze op de vliegvelden Orly en Le Bourget, bij het Gare St. Lazare en de erkende grote reisbureaus, zoals American Express en Cook. Ook bepaalde luxehotels mogen deviezen wisselen. De postkantoren zijn van 's morgens acht tot 's avonds zeven open, behalve op zon- en feestdagen. Het hoofdpostkantoor echter, in de Rue du Louvre, staat alle dagen tot uw dienst. Voor gewone postzegels kan men ook in de winkeltjes terecht, waar tabak wordt verkocht, en die aan een rood ruitvormig insigne herkenbaar zijn.

De Parijse markten vormen eigenlijk een hoofdstuk op zich. In de enorme „Hallen" heerst van 's avonds tot 's morgens een enorme bedrijvigheid, die nodig is om miljoenen Parijse magen dag in, dag uit te kunnen vullen.

Alle groente, vis, vlees, fruit, kortom al wat de bewoners van een wereldstad per dag plegen op te eten, wordt hier in het holst van de nacht aangevoerd en verwerkt. Een nachtelijk bezoek aan dit zwoegende mierennest loont steeds de moeite, ook al om de eethuisjes, die er te vinden zijn.

Iedere zaterdag, zondag en maandag kan men op de Vlooienmarkt (in de buurt van de Faubourg St. Honoré) terecht, waar duizend kraampjes vol antiek en rariteiten bijeen staan gegroept. Vogels, vissen en schildpadden vindt men op de rechter-Seine-oever, van het Louvre tot het stadhuis, maar vooral op de speciale markt, die zondags op de Place Louis Lépine gehouden wordt; ook katten kan men op die dag op de Seinekaden kopen. Bloemenmarkten tenslotte vindt men op verschillende plaatsen in de stad; de grootste echter heeft u bij uw bezoek aan de Hallen al gezien.

Vele gebouwen en monumenten in Parijs zijn gedurende de zomermaanden 's avonds verlicht; in de omgeving van de stad kan men bovendien iedere avond licht- en geluidsspelen genieten, die in de meest letterlijke zin een bepaalde periode uit de Franse geschiedenis belichten.

De Parijse toneelgezelschappen zijn in augustus veelal op toernee door de provincie of nemen hier en daar deel aan theaterfestivals. In de hoofdstad is er dus in die weken aan toneel niet veel te beleven. De Grand Opéra draait echter op volle toeren, zodat de toerist naar hartelust van Paljas of Rigoletto kan genieten.

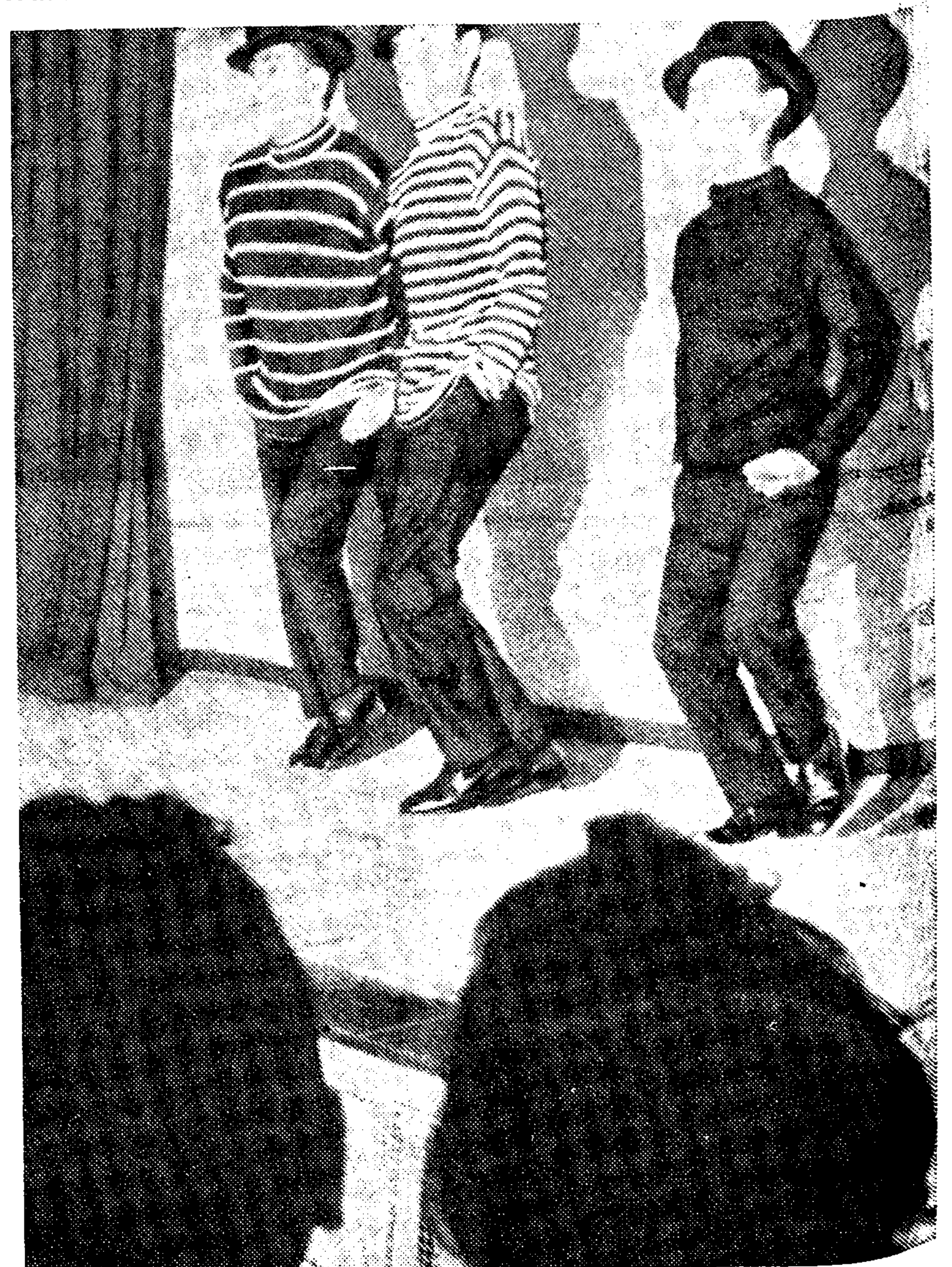
Niet iedereen echter heeft zin om zich 's avonds nog weer eens in te spannen, en daarom zoekt hij liever zijn vertier in een van de vele cabarets, die Parijs rijk is. Het is op het ogenblik de grote mode om een nachtclub als een stal of een boerderijtje in te richten; in het laatste geval wordt men niet door een portier, maar door een rustig knabbelende bok ontvangen. Zolang men die bok de garderobe maar niet toevertrouwt, is er verder geen vuiltje aan de lucht. Langs de wanden van dergelijke etablissementen vindt men voederbakken, die daar echter meer voor de pikanterie dan voor iets anders zijn aangebracht. Men hoeft er tenminste niet uit te eten, en ook de drankjes worden nog steeds in glazen geserveerd. Wie duur wil zijn, kan naar „Mocambo" gaan, waar de wanden met panterhuiden zijn bekleed, en waar bekende sterren optreden. Er zijn echter op Saint Germain des Prés ook verschillende kleine gelegenheden, waar men bij de vissoep echt-Franse esprit krijgt opgediend, zonder de strip-tease op de koop toe te hoeven nemen.

Natuurlijk zijn er nog honderden andere plekjes, die de moeite van een bezoek waard zijn. En naar alle waarschijnlijkheid ook doet u in Parijs een ervaring op, die in geen enkel boekje staat beschreven, maar die u verder uw hele leven, als voor u het meest wezenlijke van Parijs, bijblijft. Hoe dan ook, vergeet u niet dat ene: ga achter het glaasje wijn zitten, dat uw „garçon" op een sierlijk ijzeren tafeltje onder de kastanjeboom heeft neergezet, en laat het verder maar over u komen. Dan zult u tegen iedereen in het vervolg met recht kunnen zeggen: ik ben in Parijs geweest!

Parijs-bij-avond. De betovering van een tweeduizend jaar oude stad

Waar kunnen we vanavond heen?

Malle liedjeszangers en vissoep met esprit.

